

زیت شناسی

پایه دوازدهم

جلال پرنیان

دکتر فیه زاده

شناسنامه کتاب

عنوان کتاب: درسنامه زیست شناسی پایه دوازدهم دوره آموزشی فراسوی آموزش

مؤلف: جلال پرنیان

همکار تألیف: سیدمحمد موسوی

ویراستاران علمی: سیدمحمد موسوی، محمد مولایی

مدیریت پروژه: پیمان رحیم زاده

گرافیک و صفحه آرایی: مرکز طراحی و تولید ویانو

صفحه آرایی: متین کریمی

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۰

وبسایت: drrahimzadeh.ir

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به «گروه آموزشی فراسو» است و هرگونه کپی برداری، چاپ و استفاده از مطالب این کتاب به هر نحوی، حرام است و پیگرد قانونی دارد.

دکتر رحیم زاده

[dr_p_rahimzadeh](https://www.instagram.com/dr_p_rahimzadeh)

[dr_rahimzadeh](https://www.telegram.me/dr_rahimzadeh)

مقدمه مؤلف

درس زیست‌شناسی با ضریب کل ۱۲ درس اصلی رشته تجربی می‌باشد. بدون شک میتونم بگم تاثیر گذارترین درس در کنکور سراسری تجربی می‌باشد. همانطور که در کنکورهای جدید می‌بینیم، سبک تست‌ها به‌طور کلی عوض شده و به سمت مفهومی شدن رفته. دیگه دوران صرفاً حفظ کردن یک سری نکته و از حفظ جواب دادن تست‌ها گذشته. دیگه باید برای جواب دادن به تست‌ها دقیقاً مفهوم تک‌تک بخش‌ها و حتی بعضی وقت‌ها مفاهیم پشت پرده‌ی کتاب رو کامل بلد باشی. همیشه گفتم منبع اول خواندنتون باید متن کتاب درسی باشه. این جزوه صرفاً منبعی در کنار کتاب درسی خواهد بود. پس یادت باشه قبل از خواندن هر مبحثی از روی این جزوه حتماً متن کتاب رو بخونی. حالا بریم سراغ روش مطالعه این درس.

شیوه مطالعه

مرحله ۱:

ابتدا مطالعه روزنامه‌وار کل یک فصل (نه یک گفتار) (نه کل نکات به صورت دقیق) را خواهیم داشت. دقت کنیم که در این مرحله، خط‌کشی و هایلایت نداریم! اگر هایلایت کنی تو این مرحله کل فصل رو هایلایت می‌کنی چون هنوز نمی‌دونی چی مهمه!!

مرحله ۲:

مطالعه دقیق و ترکیبی یک گفتار از یک فصل: مثلاً وقتی به مبحث زنبور عسل در حواس برسیم، باید تمام نکات زنبور عسل را یکجا به خاطر بیاوریم و بنویسیم! شده حتی بین دو صفحه کتاب برگه سفید بگذاریم ولی بنویسیم! مثلاً در مورد زنبور عسل که جزو حشرات است تمام نکات حشرات رو از تمام کتاب یکجا بنویس. مثلاً نوع گردش خونشان، نوع ماده دفعی، چشم مرکبشون و ... تازه نه این که فقط همین‌ها رو بنویسیم. دقیقاً متن کتاب بخش مربوطه رو بخون که هر دفعه واست دوره بشه و نکات ترکیبی رو در بیار.

مرحله ۳:

درسنامه و آموزش: اینجا تازه محل استفاده از این دوره هستش. الان که یک دید کلی از فصل داری بیا و ویدیوهای آموزشی رو همراه با جزوه باهم ببین در حالی که ویدیوها رو می‌بینی اگر نکته به نظرت اضافه اومد حتماً تو جزوه اضافه کن.

مرحله ۴:

تست آموزشی: یعنی تک‌تک تست‌ها را پس از زدن تحلیل و بررسی می‌کنیم و سراغ تست بعدی می‌رویم. و اینجاست که تازه خواندن کتاب کامل می‌شود. بهتر است که وقتی تستی را غلط می‌زنیم یا به هر حال در گزینه‌ای شک می‌کنیم، قبل از پاسخنامه سراغ کتاب برویم

و نکته مربوط به آن را از کتاب استخراج کنیم. با این حالت ما می‌توانیم به دید طراح نیز دست یابیم. عیب ندارد اگر این روش به شدت از شما وقت بگیرد؛ منتهی به جایش بسیار کمک خواهد کرد. در این مرحله جلسات آنلاین حل تستمون بهت کمک میکنه. تو این جلسات با هم انواع تست‌ها رو حل می‌کنیم تا دیگه تستی نمونه که تو ندیده باشی و بتونی ایده‌های تست‌های مختلف رو خودت استخراج کنی.

مرحله ۵:

مرور دوباره نکات: در این مرحله این بار با دید طراح می‌توانیم دوباره متن کتاب و نکاتی که نوشته‌ایم را نگاه بیندازیم و با دید طراح قطعاً می‌توانیم به نکات جدیدی نیز دست یابیم که آن‌ها را دوباره یادداشت می‌کنیم.

مرحله ۶:

تست مروری: ۱۰ یا ۲۰ تست که از خودمان امتحان می‌گیریم و بعد آن را تحلیل می‌کنیم. اینجا همچنان مراحل تست آموزشی را داریم؛ ولی این بار به جای تک‌تک تست‌ها، اول ۲۰ تست را می‌زنیم و سپس تحلیل می‌کنیم.

مرحله ۷:

آزمون گرفتن: بعد از جلسات حل تست قبل از آزمون قلم چی ما یک سری آزمون ازت می‌گیریم تا ببینیم کجای داستانی. یادت نره درس خوندن بدون آزمون ارزش نداره. این آزمون‌ها رو تحلیل کن تا نقاط ضعف و قدرتت رو تشخیص بدی.

تمام این مراحل بهت کمک می‌کنه تا تو هم مثل شاگردهای قبلیمون مثل عرفان آق رتبه ۲ کنکور ۹۸، زهرا رجیلی رتبه ۱۵ کنکور ۹۷، سید مصطفی دهنوی رتبه ۳۷ کنکور ۹۹، مهلا عرب رتبه ۳۸ کنکور ۹۹ شایان خرمالی رتبه ۷۳ کنکور ۱۴۰۰ و ... بتونی بهترین درصدها رو در کنکور کسب کنی و سال‌های آینده اسم تو رو به این لیست اضافه کنیم.

با تشکر
جلال پرنیان

فهرست مطالب

۷	فصل اول
۲۳	فصل دوم
۳۹	فصل سوم
۴۷	فصل چهارم
۵۵	فصل پنجم
۶۳	فصل ششم

فصل اول
مولکول‌های اطلاعاتی

فصل اول: مولکول‌های اطلاعاتی

مولکولی که نقش ماده‌ی ژنتیک را ایفا می‌کند باید توانایی:

۱ ذخیره کردن اطلاعات ژنتیکی در خود ۲ انتقال آن از نسلی به نسل دیگر ۳ پایداری نسبی را داشته باشد.

✓ ژن بخشی از مولکول DNA است که بروز صفات را کنترل می‌کند. مولکول‌های DNA، RNA و پروتئین‌ها با ژن مرتبط هستند.

اسیدهای نوکلئیک (اسیدهای هسته‌ای):

هریک از سلول‌های بدن ما ویژگی‌هایی دارند مثل شکل، اندازه، توانایی‌ها و ... این ویژگی‌ها تحت کنترل هسته می‌باشند. دستورالعمل آن‌ها در حین تقسیم، از سلولی به سلول دیگر و در حین تولیدمثل از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شود. قبلاً خواندیم درون هسته کروموزوم‌ها وجود دارند و این کروموزوم‌ها از دنا و پروتئین ساخته شده‌اند. ابتدا فکر می‌کردند پروتئین‌ها عامل انتقال صفات هستند ولی مطالعات اسوالد ایوری، نشان داد عامل ذخیره کننده اطلاعات وراثتی مولکول DNA می‌باشد.

مطالعات گریفیت:

باکتری‌شناسی انگلیسی که سعی داشت واکسنی علیه آنفلوانزا تولید نماید. (عامل بیماری آنفلوانزا باکتری به نام هموفیلوس آنفلوانزا یا ویروس می‌باشد) در آن زمان فکر می‌کردند عامل این بیماری باکتری به نام استرپتوکوکوس نومونیا است.

استرپتوکوکوس یعنی رشته‌ای یا زنجیره‌ای، کوکوس یعنی کروی و پنومونیا یعنی ذات‌الریه یا سینه‌پهلو

باکتری‌ها از نظر شکل دیواره سلولی در سه گروه قرار می‌گیرند: کوکوس‌ها که کروی هستند، باسیل‌ها که میله‌ای هستند و اسپریل‌ها که مارپیچی هستند.

عامل اصلی بیماری سینه‌پهلو نوعی باکتری به نام استرپتوکوکوس نومونیا است که پروکاریوت و تک‌سلولی بوده و دارای دو نوع است.

نوع کپسول‌دار، کپسولی از جنس پلی ساکارید دارد (باعث حفاظت باکتری در برابر دستگاه دفاعی بدن می‌شود) و بیماری‌زا است

نوع بدون کپسول: باکتری بدون کپسول بیماری‌زا نیست.

✓ در بیماری‌زایی باکتری استرپتوکوکوس نومونیا، غیر از ماده وراثتی کپسول هم نقش دارد.

اسم علمی از دو بخش تشکیل شده است که اولی جنس (سرده) و دومی گونه می‌باشد. جنس استرپتوکوکوس و گونه نومونیا می‌باشد.

آزمایش گریفیت:

آزمایش اول: باکتری کپسول‌دار باعث بیماری و مرگ موش می‌شود. (طبق انتظار)

آزمایش دوم: باکتری بدون کپسول باعث بیماری نمی‌شود. (طبق انتظار)

آزمایش سوم: باکتری کپسول‌دار کشته شده با گرما موجب بیماری نمی‌شود. (طبق انتظار) پس خود کپسول به تنهایی عامل بیماری نیست.

آزمایش چهارم: باکتری کپسول‌دار کشته شده با گرما و باکتری بدون کپسول زنده را باهم به موش تزریق کرد. بر خلاف انتظار، موش بیمار شده و می‌میرد. در بررسی خون و شش‌های موش‌های مرده، مقدار زیادی از باکتری‌های کپسول‌دار زنده دید، یعنی مقداری از باکتری‌های بدون کپسول، کپسول‌دار می‌شوند.

از نتایج این آزمایش‌ها مشخص شد که ماده وراثتی می‌تواند بین سلول‌ها منتقل شود ولی ماهیت ماده و چگونگی انتقال آن مشخص نشد.

دنا باکتری مقاوم به گرماساز بنابرین در آزمایش سوم از بین نمی‌رود.

ژن سازنده پوشینه به باکتری بدون پوشینه منتقل می‌شود. (خود پوشینه منتقل نمی‌شود)

باکتری پوشینه‌دار ممکن است در ساختار خود دارای کروموزوم کمکی (دیسک) باشد. بسیاری از دیسک‌ها دارای ژن مربوط به مقاومت نسبت به آنتی‌بیوتیک هستند.

مطالعات ایوری:

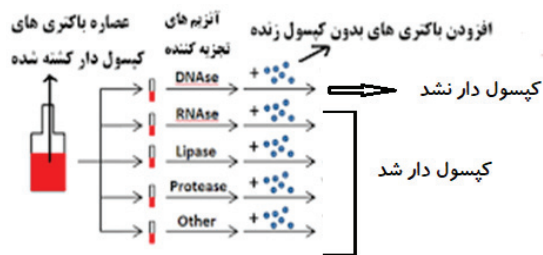
حدود ۱۶ سال بعد از گریفیت، ایوری و همکارانش عامل مؤثر در انتقال صفت را شناسایی کردند.

آزمایش اول: آن‌ها ابتدا عصاره باکتری پوشینه‌دار کشته شده با گرما را تهیه کردند. سپس همه پروتئین‌های موجود در آن را تخریب کردند (آنزیم‌ها

را می‌دانستند) و باقی مانده مخلوط را به محیط کشت اضافه کردند. مشاهده شد که انتقال صفت بدون پروتئین انجام می‌گیرد یعنی عامل انتقال صفت پروتئین نیست. (نتیجه آزمایش اول)

آزمایش دوم: مخلوط به دست آمده (بدون پروتئین) را در یک سانتریفیوژ با سرعت بالا قرار داده و مواد آن را به صورت لایه لایه جدا کردند. با استفاده از آن‌ها مشاهده شد که انتقال صفت فقط با لایه‌ای که در آن DNA وجود دارد، انجام می‌شود. (در این مرحله از آنزیم تجزیه کننده استفاده نشد) نتایج این آزمایشات نشان داد که عامل اصلی مؤثر در این انتقال، DNA است. به عبارت دیگر همان ماده وراثتی است. (برخلاف تصور بسیاری که پروتئین را عامل انتقال صفت و ماده وراثتی می‌دانستند)

آزمایش سوم: عصاره باکتری‌های کپسول‌دار را استخراج و آن را به چند قسمت تقسیم کردند. به هر قسمت آنزیم تجزیه کننده یک ماده آلی را اضافه کردند. (لیپاز برای لیپید - پروتئاز برای پروتئین و ...) هر قسمت را به محیط کشت حاوی باکتری بدون کپسول منتقل و اجازه دادند تا فرصتی برای انتقال صفت و رشد و تکثیر داشته باشند. مشاهده شد که در همه ظروف انتقال صورت می‌گیرد به جز ظرفی که حاوی آنزیم تخریب کننده DNA است. (یعنی تا وقتی DNA تخریب نشده، انتقال صفت انجام می‌شود.)

✓ در آزمایش اول و سوم ایوری از آنزیم پروتئاز استفاده شد در نتیجه در این مراحل تمامی مواد آلی موجود در عصاره در محیط کشت وجود نداشت. در این مراحل (اول و سوم) برخلاف مرحله دوم، از سانتریفیوژ استفاده نشد.

تخریب پروتئین مانع انتقال صفات نمی‌شود.

ساختار اسیدهای نوکلئیک:

نوکلئیک اسیدها همه پلیمرهایی (درشت مولکول‌هایی) هستند که از منومری به نام نوکلئوتید ساخته شده‌اند. اسیدهای نوکلئیک دو نوع هستند:

۱) دئوکسی ریبونوکلئیک اسید (دنا = DNA) ۲) ریبونوکلئیک اسید (رنا = RNA)

هر نوکلئوتید سه بخش دارد:

۱) قند ۵ کربنه (پنتوز): مونوساکاریدی است که در DNA دئوکسی ریبوز و در RNA ریبوز نام دارد.

ریبوز در RNA و ATP حضور دارد و فرمول آن $C_5H_{10}O_5$ است. و دئوکسی ریبوز که در ساختمان DNA حضور دارد $C_5H_{10}O_4$ است که فقط یک اکسیژن کمتر از ریبوز دارد (در کربن ۲)

✓ نوع عناصر سازنده مشابه ولی تعداد عناصر سازنده متفاوت است.

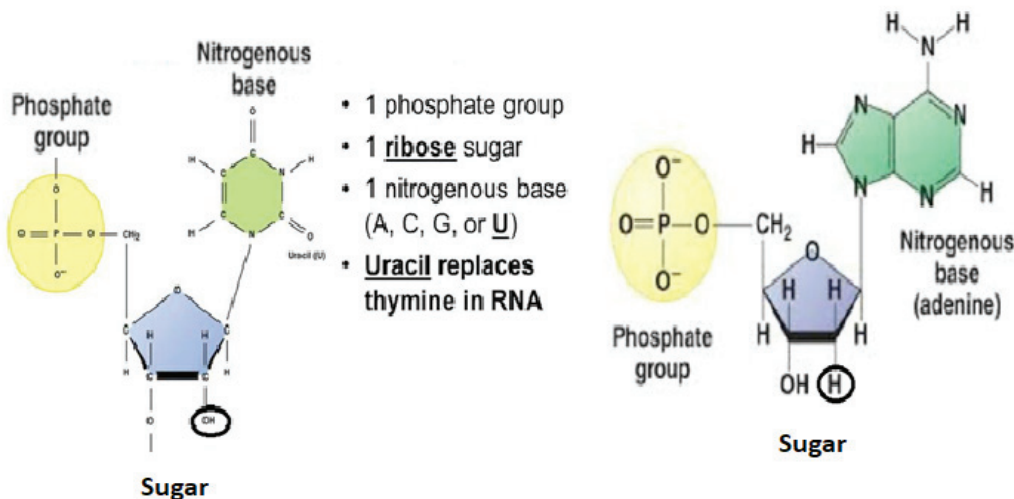
۲) یک الی سه گروه فسفات: در ساختار مولکول، هر نوکلئوتید یک گروه فسفات دارد. (به شکل آزاد یک الی سه گروه فسفات دارند)

۳) یک باز آلی نیتروژن دار: می‌تواند دو حلقه‌ای (پورینی) شامل آدنین A و گوانین G یا تک حلقه‌ای (پیریمیدین) شامل تیمین T، سیتوزین C و یوراسیل U باشد.

در هر نوکلئوتید ۲ بخش حلقوی وجود دارد.

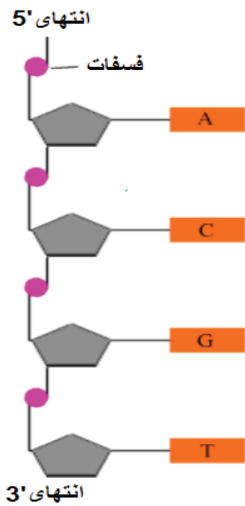
در هر نوکلئوتید حداقل ۲ و حداکثر ۳ حلقه آلی وجود دارد.

در دنا خطی انتهای یک رشته هیدروکسیل آزاد و دیگری فسفات آزاد دارد. ولی در دنا حلقوی قطبیت وجود ندارد.

- در یک مولکول DNA تعداد نوکلئوتید = تعداد قند ۵ کربنه = تعداد باز آلی = تعداد گروه فسفات = تعداد پیوند قند - باز آلی
- براساس قند: ۲ نوع نوکلئوتید، براساس قند و باز آلی: ۸ نوع نوکلئوتید و براساس قند + باز آلی و گروه فسفات: ۲۴ نوع نوکلئوتید
- در سلول قابل مشاهده است
- باز یوراسیل U ویژه RNA و باز تیمین ویژه DNA است.
- باز آلی با کربن (۱) و گروه فسفات با کربن (۵) قند پیوند کووالانسی (اشتراکی) ایجاد می کند.

پیوند فسفودی استر:

- نوعی پیوند کووالانسی است که نوکلئوتید های مجاور را به هم متصل می کند و زنجیره پلی نوکلئوتیدی ایجاد می کند.
- در تشکیل این پیوند، فسفات یک نوکلئوتید به هیدروکسیل (OH) قند نوکلئوتید دیگر متصل می شود. (فسفودی استر نوعی قند-فسفات است ولی هر قند-فسفاتی، فسفودی استر نیست)
- در مولکول RNA هر رشته به تنهایی اسید نوکلئیک را می سازد ولی در مولکول DNA دو رشته کنار هم اسید نوکلئیک را می سازد.
- در رشته پلی نوکلئوتیدی خطی ابتدا و انتهای رشته مشابه نیستند و دارای قطبیت می باشد. یعنی در یک طرف رشته گروه فسفات و سمت دیگر گروه هیدروکسیل قند ۵ کربنه وجود دارد.
- دو انتهای رشته های پلی نوکلئوتیدی اگر با پیوند فسفودی استر به هم متصل شوند و شکل حلقوی بگیرند دیگر قطبیت ندارند. مولکول DNA در باکتری ها - میتوکندری و کلروپلاست حلقوی است.

ساختار مولکول DNA:

ابتدا تصور بر این بود که چهارنوع نوکلئوتید موجود در DNA به نسبت مساوی در سراسر مولکول توزیع شده است و انتظار داشتند مقدار ۴ نوع باز در تمامی مولکول های DNA از هر جاندار با یکدیگر برابر باشد. اما مشاهدات چارگاف نشان داد که:

- ۱ مقدار A همیشه با مقدار T برابر است.
- ۲ مقدار G همیشه با مقدار C برابر است.
- ۳ در ذرت (گیاه تک لپه و نهانده) مقدار باز های G و C بیشتر است ولی در انسان مقدار A و T بیشتر است.

$$\frac{A}{G} = \frac{T}{C} \leftarrow \frac{A}{T} = \frac{G}{C} \leftarrow \frac{G}{C} = 1 \text{ و } \frac{A}{T} = 1 \text{ یا } \frac{A+C}{G+T} = 1$$

$$\frac{A+T}{G+C} \neq 1 \text{ (فقط در یک مورد می تواند برابر یک باشد)}$$

- ۶ تعداد بازهای پورینی برابر تعداد بازهای پیریمیدینی است.
- $T+C = A+G$ ← پورین = پیریمیدین یعنی هر کدام برابر $\frac{n}{2}$

مقایسه اسیدهای نوکلئیک:

RNA	DNA
۱ قند ریبوز دارد.	۱ قند دئوکسی ریبوز دارد.
۲ دارای بازهای G-U-A و C است.	۲ دارای بازهای G-T-A و C است.
۳ یک رشته ای است. (در tRNA دو رشته ای دیده می شود)	۳ دو رشته ای است.
۴ طی رونویسی از روی یک رشته DNA ساخته می شود.	۴ طی همانندسازی از روی دو رشته DNA ساخته می شود.
۵ بیشتر در سیتوپلاسم است. (درون هسته و هستک هم RNA دیده می شود)	۵ بیشتر در هسته سلول است (در پروکاریوت و اندامک درون سیتوپلاسم قرار دارد)
۶ مولکول آن متنوع تر و کوچکتر از DNA است.	۶ بزرگتر از RNA است.

استفاده از پرتو X برای تهیه تصویر از DNA:

- با تاباندن پرتو X به بلور مولکول DNA تصویری حاصل می شود که نتایج به دست آمده از تحلیل تصویر به قرار زیر است:
- ۱ DNA حالت مارپیچی دارد. ۲ بیش از یک رشته دارد. (۲ یا ۳ رشته ای) ۳ با این روش ابعاد مولکول نیز مشخص شد.

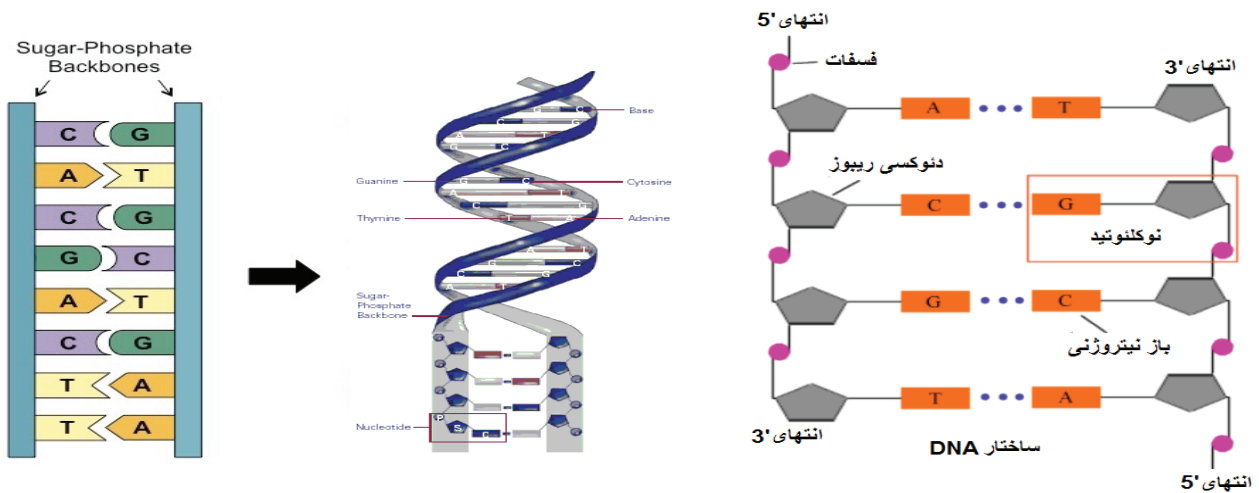
مدل مولکولی DNA:

واتسون و کریک با استفاده از نتایج آزمایش‌های چارگاف و داده‌های حاصل از تصاویر تهیه شده با پرتوهای X و با استفاده از یافته‌های خود، مدل مولکولی ساختند که به مدل نردبان مارپیچ معروف است. بر اساس این مدل:

مولکول DNA از دو رشته پلی نوکلئوتیدی ساخته شده است که به دور یک محور فرضی پیچیده شده و ساختار مارپیچ دو رشته‌ای را ایجاد می‌کند. این مارپیچ اغلب با یک نردبان پیچ خورده مقایسه می‌شود.

در این نردبان، نرده‌های کناری از قند و فسفات تشکیل شده است که با پیوند فسفودی استر به هم وصل شده‌اند. پله‌های نردبان از بازهای آلی تشکیل شده است که بازها به یکدیگر با پیوند هیدروژنی متصل شده‌اند.

پیوند هیدروژنی بین بازها، دو رشته DNA را در مقابل هم نگه می‌دارد. این پیوندها بین جفت بازهای مکمل به صورت اختصاصی تشکیل می‌شود. بین G و C بیشترین پیوند هیدروژنی (۳ گانه) و بین A و T پیوند هیدروژنی ۲ گانه ایجاد می‌شود. مکمل بودن بازهای آلی نتایج آزمایشات چارگاف را تایید می‌کند یعنی $A=T$ و $G=C$

✓ یافته‌های چارگاف فقط برای مولکول DNA صدق می‌کند.

در یک مولکول DNA با n عدد نوکلئوتید:

۱ تعداد پیوند هیدروژنی $(A \times 2) + (G \times 3) =$

✓ تعداد C یا G یا $n + G =$ تعداد پیوند هیدروژنی

۲ حداقل پیوند هیدروژنی $= 2 \times \frac{n}{2}$ (به عبارتی حداقل پیوند هیدروژنی با تعداد نوکلئوتیدها برابر است)

۳ حداکثر پیوند هیدروژنی $= 3 \times \frac{n}{2}$

۴ حداقل تعداد هر نوع نوکلئوتید (هر نوع از ۴ نوع) برابر صفر و حداکثر برابر $\frac{n}{4}$ است.

۵ تعداد قندها = تعداد بازها = تعداد پیوند قند-باز آلی = تعداد نوکلئوتیدها = تعداد گروه فسفات (در DNA خطی و حلقوی)

۶ تعداد فسفودی استر برابر $(n-2)$ است. (در DNA حلقوی برابر n است)

۷ تعداد پیوند قند-فسفات: $2n-2$ (در DNA حلقوی برابر $2n$ است)

۸ تعداد حلقه‌های آلی برابر $\frac{\Delta n}{2}$ ، تعداد حلقه آلی نیتروژن دار برابر $\frac{3n}{2}$ ، تعداد بخش حلقوی برابر $2n$ و تعداد پله‌ها برابر $\frac{n}{2}$ است.

🔗 بر اساس مدل مولکولی DNA که توسط واتسون و کریک ارائه شده است، بیان کدام عبارت در مورد هر مولکول DNA صحیح است؟

- ۱) هر پیوند بین قند و فسفات از نوع فسفودی استر است
- ۲) بین هر دو نوکلئوتید مجاور، پیوند هیدروژنی وجود دارد
- ۳) هر جفت باز مکمل، دارای تعداد اتم‌های هیدروژنی متفاوتی هستند.
- ۴) تعداد بازهای پورین و پیریمیدین در هر رشته، برابر است.

قرار گرفتن یک باز پیریمیدینی در مقابل یک باز پورینی باعث ثبات قطر دو رشته ی DNA می‌شود. این ثبات باعث پایداری اطلاعات مولکول DNA شده و در فشرده شدن بهتر کروموزومها مؤثر است.

جفت شدن بازهای مکمل باعث می‌شود هرچند دو رشته یک مولکول DNA یکسان نیستند ولی شناسایی ترتیب نوکلئوتیدهای هر کدام می‌تواند ترتیب نوکلئوتیدهای رشته دیگر را هم مشخص کند.

اگر ترتیب نوکلئوتیدها در یک رشته DNA به صورت مقابل باشد. ترتیب رشته مقابل را بنویسید. A A G C G T A G

- در این مولکول تعداد بازهای پورینی و پیریمیدینی چند تاست؟

پیوند هیدروژنی به تنهایی انرژی پیوند کمی دارد ولی وجود هزاران یا میلیون ها نوکلئوتید و برقراری پیوند هیدروژنی بین آن‌ها به مولکول DNA حالت پایداری می‌دهد و در عین حال در موقع نیاز (همانند سازی یا رونویسی) می‌توانند در بعضی از نقاط از هم جدا شوند و بدون اینکه حالت پایداری آن به هم بخورد وظایف خود را انجام دهد.

✓ پایداری مولکول دنا به پیوند هیدروژنی وابسته است نه فسفو دی استر.

ژن

طبق آزمایشات ایوری و همکارانش، اطلاعات وراثتی در DNA قرار دارند و از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شوند. این اطلاعات در واحدهایی به نام ژن سازماندهی شده اند. ژن بخشی از مولکول DNA است که دستورالعمل بروز صفات را در خود ذخیره دارد. از روی ژن RNA ساخته می‌شود. ژن از جنس DNA است پس دو رشته‌ای بوده، قند آن از نوع دئوکسی ریبوز است و باز یوراسیل در آن دیده نمی‌شود.

RNA (رنا):

مولکول RNA تک رشته‌ای است و از روی بخشی از یکی از رشته‌های DNA طی فرایند رونویسی ساخته می‌شود. پس برخلاف همانندسازی، همه‌ی ژن‌ها همزمان رونویسی نمی‌شوند و فقط بخش مورد نیاز رونویسی می‌شود. مولکول‌های RNA نقش‌های متعددی دارند:

۱ **رنا پیامبر (mRNA):** اطلاعات را از رنا به ریبوزوم‌ها می‌رساند. ریبوزوم با استفاده از اطلاعات رنا پیامبر، درون سیتوپلاسم پروتئین‌سازی می‌کند. فقط مولکول mRNA به زنجیره پلی پپتیدی تبدیل می‌شود ولی برای پروتئین‌سازی به هر سه نوع RNA نیاز است.

۲ **رنا ناقل (tRNA):** آمینواسیدها را برای استفاده در پروتئین‌سازی به سمت ریبوزوم‌ها می‌برد.

درون سلول حداقل ۲۰ و حداکثر ۶۱ نوع مولکول رنا ناقل وجود دارد.

۳ **رنا ریبوزومی (rRNA):** در ساختار ریبوزوم‌ها شرکت می‌کند (ریبوزوم از rRNA و پروتئین ساخته شده است) این رنا نقش آنزیمی نیز دارد و در تنظیم بیان ژن دخالت دارد.

rRNA آنزیمی غیر پروتئینی که از جنس اسید نوکلئیک است و پیوند پپتیدی ایجاد می‌کند. (پروتئین را آنزیم غیر پروتئینی می‌سازد ولی آنزیم غیر پروتئینی را آنزیم پروتئینی می‌سازد)

پیوند هیدروژنی بین باز آلی یک حلقه‌ای (۶ ضلعی) با باز آلی دو حلقه‌ای ایجاد می‌شود پس در شکل‌گیری پیوند هیدروژنی حتما حلقه شش ضلعی نقش دارد.

پیوند هیدروژنی در مولکول دنا - مولکول رنا - مولکول پروتئین - رنا ناقل - بین یک رشته از دنا با یک رشته رنا ایجاد می‌شود. (در رنا یک رشته‌ای می‌توان پیوند هیدروژنی دید ولی در دنا یک رشته‌ای نمی‌توان)

دخالت نوکلئوتیدها در واکنش‌های سوخت و سازی:

نوکلئوتیدها واحدهای سازنده دنا و رنا هستند. همچنین نقش‌های اساسی دیگری در سلول دارند مثلاً نوکلئوتید آدنین دار ATP، انرژی رایج در سلول است و سلول در فعالیت‌های مختلف از آن استفاده می‌کند.

ATP - ADP و AMP همگی نوعی نوکلئوتید هستند.

مولکول‌های NAD - NADP و FAD انواعی از مولکول‌های نوکلئوتید دار هستند که به صورت ناقل الکترون در فرایندهای تنفس سلولی و فتوسنتز شرکت دارند. (نیکوتین آمید آدنین دی نوکلئوتید = NAD)

هماندسازی DNA:

دنا به عنوان ماده وراثتی، حاوی اطلاعات یاخته است. مدل واتسون و کریک و وجود رابطه مکملی بین بازها این امکان را فراهم می‌کند که از روی هریک از رشته‌ها، رشته‌ای مکمل ساخته شود. به ساخته شدن مولکول دنا از روی دنا قدیمی، همانندسازی می‌گویند. با وجود رابطه مکملی بین بازها، تا حد زیادی همانند سازی دقیق انجام می‌شود. طرح‌های مختلف همانند سازی به شرح زیر است:

- ۱ **هماندسازی حفاظتی:** در این طرح، از دو مولکول دنا حاصل، یک مولکول در هر دو رشته قدیمی است و مولکول دیگر، دو رشته‌ی جدید دارد. چون دنا اولیه در یکی از یاخته‌ها حفظ شده است به آن همانندسازی حفاظتی می‌گویند.
- ۲ **هماندسازی نیمه حفاظتی:** در این طرح در هر دو سلول، یکی از دو رشته دنا، مربوط به دنا اولیه است و رشته دیگر با نوکلئوتیدهای جدید ساخته شده است. چون در هر سلول حاصل فقط یکی از دو رشته دنا قبلی وجود دارد به آن نیمه حفاظتی می‌گویند.
- ۳ **هماندسازی غیر حفاظتی:** در این طرح هر کدام از دناهای حاصل، قطعاتی از رشته‌های قبلی و رشته‌های جدید را به صورت پراکنده در خود دارند.

کدام طرح مورد تایید قرار گرفت؟

مزلسون و استال فرضیه‌های متعدد ارائه شده را در نظر گرفتند و با توجه به امکانات، آزمایشی را طراحی کردند (با روش علمی): آن‌ها برای تشخیص رشته دنا قدیمی (مادری) از رشته‌های دنا نوساز (دختری)، دنا را با استفاده از ایزوتوپ سنگین نیتروژن (N^{15}) نشانه گذاری کردند. دنا ساخته شده با N^{15} نسبت به دنا معمولی (N^{14}) چگالی بیشتری دارند. بنابراین با ابزارهایی مثل سانتریفیوژ سرعت بالا، می‌توان آن‌ها را از هم جدا کرد.

آن‌ها ابتدا یاخته‌های باکتری اشرشیاکلائی را در محیط کشت ویژه‌ای که نیتروژن آن از نوع سنگین (N^{15}) بود، کشت دادند تا نیتروژن سنگین در ساختار بازهای آلی نیتروژن دار که در ساخت دنا شرکت دارند، وارد شود. پس از چند مرحله رشد و تکثیر در این محیط، باکتری‌هایی تولید شدند که دنا سنگین تری نسبت به باکتری‌های اولیه داشتند. (دنا از نوع N^{15} شد)

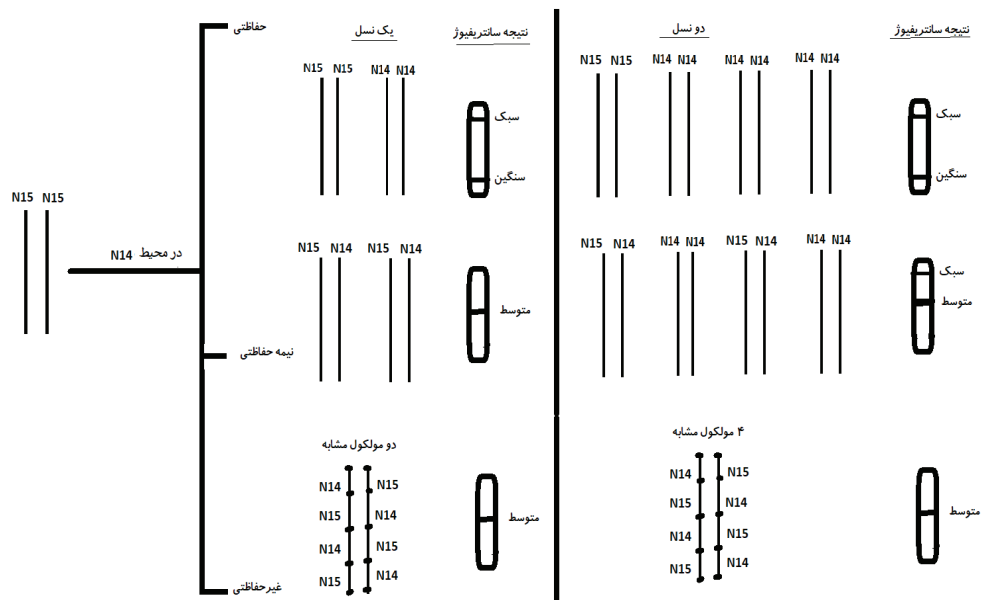
سپس باکتری‌ها را به محیط کشت عادی که نیتروژن آن از نوع سبک (N^{14}) بود، انتقال دادند و در محدوده‌های زمانی معین (هر ۲۰ دقیقه) از یاخته‌های نسل‌های اول، دوم و سوم حاصل از محیط کشت جدید، نمونه برداری کرده و DNA آن‌ها را به روش‌های اختصاصی جدا ساختند. نمونه‌های DNA بر روی شیب چگالی سزیم کلراید در سرعتی بالا سانتریفیوژ شده و در این روش چون میزان حرکت مواد در محلول براساس چگالی است و مواد سنگین تر تندتر حرکت می‌کنند، توانستند براساس میزان حرکت، نوع دنا تشکیل شده در هر مرحله را تشخیص دهند.

بدین ترتیب DNA واجد وزن‌های متفاوت از یکدیگر جدا می‌شوند. DNA معمولی که N^{14} دارد (DNA سبک) به علت داشتن چگالی کمتر در بالای لوله قرار می‌گیرد، در حالی که مولکول DNA با N^{15} (سنگین) در محلی پایین تر از DNA سبک واقع می‌شود DNA‌های واجد مقادیر متفاوت N^{15} و N^{14} نیز در بینابین این دو جای می‌گیرند.

نتیجه آزمایش:

- ۱ دنا باکتری‌های اولیه پس از سانتریفیوژ یک نوار در انتهای لوله تشکیل دادند. چون هر دو رشته دنا آن‌ها، N^{15} و چگالی سنگینی داشت.
 - ۲ دنا باکتری‌های حاصل از نسل اول (بعد از ۲۰ دقیقه) پس از سانتریفیوژ، نواری در میانه لوله تشکیل دادند. پس دنا آن‌ها چگالی متوسط داشت. (در پایان نسل اول دو مولکول دنا نیمه حفظ شده یعنی وزن متوسط ایجاد شد)
 - ۳ دنا باکتری‌های حاصل از نسل دوم همانندسازی (بعد ۴۰ دقیقه) پس از سانتریفیوژ دو نوار، یکی در میانه و دیگری در بالای لوله تشکیل دادند. پس نیمی از آن‌ها چگالی متوسط و نیمی چگالی سبک داشتند.
- مزلسون و استال با چنین مشاهداتی نتیجه گرفتند که همانند سازی در مولکول DNA به طریق نیمه حفاظتی صورت می‌گیرد که مستلزم باز شدن دو رشته از هم و سنتز مولکول DNA جدید در مقابل هر رشته قدیم است.

✓ اگر همانندسازی به روش غیر حفاظتی انجام می‌شد با گذر زمان فقط یک نوار آن هم در وسط لوله ایجاد می‌شد و اگر همانند سازی به روش حفاظتی انجام می‌شد در این آزمایش نسل اول و نسل‌های بعدی نیز ۲ نوار ایجاد می‌شود یکی پایین (سنگین) و دیگری بالا (سبک) و نواری در میانه لوله ایجاد نمی‌شد. در نیمه حفاظتی پس از ۲۰ دقیقه یک نوار تشکیل می‌شد. (میانه لوله) و در ادامه نوار وسطی ثابت (۲ تا) و نوار در بالای لوله ایجاد می‌شد.

- ✓ دورشته مولکول دنا فقط در محلی که قرار است همانندسازی انجام شود از هم باز می‌شوند و بقیه قسمت‌ها بسته هستند و به تدریج باز می‌شوند.
- ✓ در آزمایش مزلسون و استال هرچه زمان بگذرد تعداد دناهای متوسط ثابت (۲ تا) و تعداد دناهای سبک (N^{14}) بیشتر می‌شود.

یک مولکول DNA طی n نسل همانندسازی:

- ۱ تعداد 2^n مولکول ایجاد می‌کند.
- ۲ از این تعداد ۲ مولکول نسبت به اولیه نیمه حفظ شده هستند و بقیه مولکول‌ها ($2^n - 2$) کاملاً جدید هستند.
- ۳ تعداد مولکول حاصل، از دفعات همانندسازی یکی بیشتر است.
- ۴ اگر مولکول اولیه در محیط نشان دار همانندسازی نماید در پایان همه‌ی مولکول‌های حاصل نشان دار خواهند بود ولی ($2^n - 2$) کاملاً و در هر دو رشته نشان دار خواهند بود.

عوامل و مراحل همانندسازی:

- ۱ مولکول DNA به عنوان الگو
 - ۲ آنزیمی که نوکلئوتیدها را به صورت مکمل کنار یکدیگر قرار دهد.
 - ۳ واحدهای سازنده دنا (نوکلئوتیدهای سه فسفات آزاد)
- قبل از همانندسازی دنا باید پروتئین‌های اطراف آن یعنی هیستون‌ها از آن جدا شوند (پیچ و تاب باز می‌شود) تا همانندسازی بتواند انجام شود. پس از آن دو رشته الگو باید از هم باز شوند. آنزیم‌هایی هیستون‌ها را جدا می‌کنند و سپس هلیکاز با قطع پیوند هیدروژنی ابتدا مارپیچ دنا را باز می‌کند سپس دو رشته دنا را در محلی به تدریج از هم فاصله می‌دهد. انواعی دیگر از آنزیم‌ها با همدیگر فعالیت می‌کنند تا یک رشته دنا در مقابل رشته الگو ساخته شود. یکی از مهمترین آنزیم‌ها که نوکلئوتیدهای مکمل را با نوکلئوتیدهای رشته الگو جفت می‌کند، دناپسپاراز (DNA پلیمراز) است.
- آنزیم هلیکاز - DNA پلیمراز - لیگاز و ... در همانندسازی شرکت دارند.

دوراه همانندسازی:

در محلی که دو رشته دنا از یکدیگر جدا شده اند، دو ساختار Y مانند بوجود می‌آید که هر کدام از آن‌ها یک دوراهی همانندسازی نام دارد. در این محل پیوند هیدروژنی بین دو رشته گسیخته و دو رشته از یکدیگر باز شده اند. همچنین پیوندهای فسفودی استر جدیدی در حال تشکیل هستند. DNA پلیمراز نوکلئوتیدها را به انتهای رشته در حال تشکیل اضافه می‌کنند. اضافه شدن یک نوکلئوتید به نوع بازی که در نوکلئوتید رشته الگو قرار دارد، بستگی دارد. هر نوکلئوتید باید با باز روی رشته الگو مکمل باشد. با اضافه شدن هر نوکلئوتید سه فسفات، دوتا از فسفات‌های آن از مولکول جدا می‌شوند.

در هر حباب همانند سازی: ۴ آنزیم DNA پلیمراز - ۲ آنزیم هلیکاز - ۲ دوراهی همانندسازی دیده می‌شود.

برای ایجاد پیوند فسفودی استر مولکول ATP مصرف نمی‌شود بلکه انرژی حاصل از جدا شدن دو گروه فسفات صرف ایجاد پیوند فسفودی استر می‌شود.

دو راهی‌های همانند سازی در یوکاریوت و پروکاریوت می‌توانند از هم دور و به هم نزدیک شوند.

به دناهای خطی انواعی از پروتئین‌ها مثل آنزیم‌های همانند سازی - رونویسی و هیستون می‌تواند متصل شود.

در محل دوراهی همانندسازی هر ۵ نوع نوکلئوتید دیده می‌شود ولی نوکلئوتید یوراسیل دار استفاده نمی‌شود.

فعالیت های آنزیم DNA پلیمراز:

اگرچه آنزیم DNA پلیمراز نوکلئوتیدها را براساس رابطه مکملی کنارهم قرار می‌دهد ولی گاهی اشتباه رخ می‌دهد. مثلاً در مقابل A به جای T، C قرار می‌گیرد. برای جلوگیری از این اشتباه آنزیم DNA پلیمراز پس از برقراری پیوند فسفو دی استر، یک بار برمی‌گردد و نوکلئوتید را باز بینی می‌کند که رابطه آن صحیح است یا غلط. اگر اشتباه باشد آن را حذف و سپس نوکلئوتید صحیح را قرار می‌دهد. برای حذف نوکلئوتید غلط، پیوند فسفو دی استر قطع می‌شود. فعالیت بریدن DNA را فعالیت نوکلئازی گویند. و این عمل را ویرایش می‌گویند.

✓ در ویرایش پیوند فسفو دی استر قطع می‌شود ولی پیوند هیدروژنی قطع نمی‌شود.

آنزیم DNA پلیمراز ۲ کار انجام می‌دهد.

- ۱ فعالیت بسپاری یا پلیمرازی: پیوند فسفو دی استر و هیدروژنی ایجاد می‌کند و باعث همانندسازی می‌شود.
- ۲ فعالیت نوکلئازی یا ویرایش: قطع پیوند فسفو دی استر - باعث تصحیح اشتباهات در همانندسازی می‌شود.

همانندسازی در پروکاریوت‌ها و یوکاریوت‌ها:

در پروکاریوتها (باکتری‌ها) اطلاعات وراثتی در غشاء محصور نشده است. کروموزوم اصلی آن‌ها به صورت یک مولکول DNA حلقوی است. در سیتوپلاسم قرار دارد و به غشای سلول متصل است.

پروکاریوت‌ها علاوه بر دناى اصلی، می‌توانند مولکول‌هایی از دناى دیگری را نیز به نام پلازمید (کروموزوم کمکی) داشته باشند. اطلاعات پلازمید می‌تواند ویژگی‌های اضافه تری را به میزبان بدهد مثل افزایش مقاومت در برابر بعضی آنتی‌بیوتیک‌ها.

✓ در یوکاریوت‌ها (آغازیان - قارچ‌ها - گیاهان و جانوران) DNA در هر کروموزوم بصورت خطی است و مجموعه‌ای از پروتئین‌ها به نام هیستون در کنار آن قرار دارند.

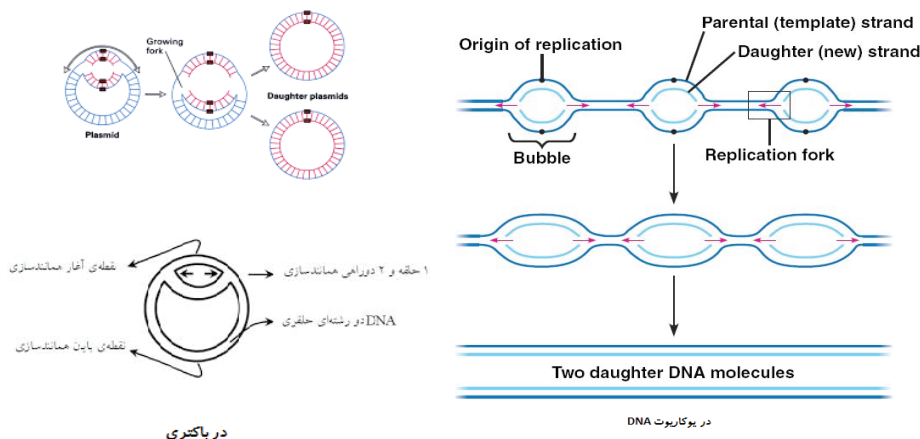
کروموزوم‌ها و DNA درون هسته قرار دارند و به آن دناى هسته‌ای می‌گویند. در یوکاریوت‌ها علاوه بر هسته در سیتوپلاسم نیز مقداری DNA وجود دارد که به آن دناى سیتوپلاسمی گفته می‌شود. DNA سیتوپلاسمی حلقوی بوده و درون میتوکندری و کلروپلاست دیده می‌شود.

اغلب پروکاریوت‌ها فقط یک نقطه آغاز همانندسازی در DNA خود دارند. این نقطه در جایگاه خاصی از DNA قرار دارد. در این قسمت دو رشته DNA از هم باز می‌شوند. همانندسازی دو جهتی در باکتری‌ها هم وجود دارد. یعنی در یک نقطه در دو جهت همانندسازی شروع و ادامه می‌یابد تا به هم دیگر رسیده و همانندسازی پایان می‌یابد. در این حالت نقطه شروع و پایان همانندسازی مقابل هم قرار دارند. دوراهی‌ها ابتدا از هم دور و سپس به هم نزدیک می‌شوند.

اندازه DNA در یوکاریوت بزرگ است و در چندین کروموزوم که هر کدام چندین برابر یک DNA باکتری است قرار دارد. دوماً بخاطر هیستون فشردگی بیشتری دارد. پس همانندسازی در آن‌ها به کندی انجام می‌شود. برای سرعت دادن به عمل همانندسازی، شروع همانندسازی در چندین نقطه در هر کروموزوم انجام می‌شود.

✓ در باکتری نیز انواع مختلفی از پروتئین‌ها مانند آنزیم‌های مؤثر در همانندسازی - رونویسی و پروتئین‌های مؤثر در تنظیم بیان ژن به مولکول دنا ممکن است متصل شود ولی برخلاف یوکاریوت فاقد هیستون است.

✓ چرخه سلولی - تولیدمثل جنسی - مژک - اسکلت سلولی - میتوز و میوز - عوامل رونویسی و ... ویژه یوکاریوت است.

تعداد نقطه های آغاز همانند سازی مورد استفاده در یوکاریوت ها حتی می تواند بسته به مراحل رشد و نمو تنظیم شود. ابتدا با تعدادی جایگاه آغاز می شود و هنگامی که سرعت تقسیم سلولی زیاد می شود تعداد نقاط شروع مورد استفاده نیز افزایش می یابد. سپس اگر بخواهد سرعت تقسیم کاهش یابد نقاط آغاز هم کاهش می یابد. مثلاً در دوران جنینی در مراحل مورولا و بلاستوسیست، سرعت تقسیم زیاد و نقاط آغاز همانندسازی هم زیاد است ولی پس از تشکیل اندام ها سرعت تقسیم و نقاط آغاز کم می شوند.

- ✓ در یوکاریوت ها در هر کروموزوم همانندسازی در چندین نقطه آغاز می شود که در هر کدام همانندسازی در دو جهت انجام می شود.
- ✓ دیسک (پلازمید) به غشای سلولی باکتری متصل نیست. کروموزوم کمکی که DNA حلقوی بوده و حاوی ژن های متفاوتی با کروموزوم اصلی است.
- ✓ تعداد حباب های همانند سازی همواره با تعداد جایگاه آغاز همانند سازی برابر است.
- ✓ تعداد دوراهی های همانند سازی همواره ۲ برابر تعداد حباب و جایگاه آغاز همانند سازی است.
- ✓ تعداد آنزیم دنا بسیار از ۲ برابر تعداد دوراهی همانند سازی است.
- ✓ در همانند سازی برخلاف رونویسی هر دو رشته دنا الگو قرار می گیرد.
- ✓ تعداد نقطه آغاز همانند سازی در یوکاریوت بسته به شرایط تغییر می کند ولی در باکتری تغییر نمی کند.

🔗 در ارتباط با هر مولکول حامل اطلاعات وراثتی در هو هسته ای (یوکاریوت ها)، کدام مورد صحیح است؟

- (۱) هر رشته آن دو سر متفاوت دارد.
- (۲) همانندسازی آن در دو جهت انجام می گیرد.
- (۳) واحد های سه بخشی آن توسط نوعی پیوند به هم متصل می شوند.
- (۴) تعداد جایگاه های همانندسازی آن بسته به مراحل رشد و نمو تنظیم می شود.

🔗 (۱) در DNA میتوکندری ۸۰۰، پنتوز وجود دارد. اگر ۲۵٪ نوکلئوتیدها در این مولکول گوانین دار باشد. تعداد نوکلئوتید تیمین در این مولکول چقدر است؟

🔗 (۲) در DNA مربوط به هسته سلولی ۲۰۰ نوکلئوتید پورین دار، وجود دارد. در این مولکول:

الف) تعداد پیوندهای فسفودی استر؟

ب) تعداد پیوندهای قند-فسفات؟

ج) تعداد پیوندهای قند-باز آلی؟

🔗 (۳) در DNA خطی با ۱۲۰ نوکلئوتید، اگر مقدار $A = 2G$ باشد. تعداد نوکلئوتید T را به دست آورید؟

🔗 (۴) در مولکول DNA خطی ۶ پیچ کامل وجود دارد:

الف) در این مولکول چند درصد از بازهای آلی، پورین دار می باشد؟

ب) اگر ۳۰٪ نوکلئوتیدهای مولکول A باشد. تعداد دیگر نوکلئوتیدها را به دست آورید؟

🔗 (۵) یک مولکول DNA در محیط رادیواکتیو، ۴ نسل همانندسازی می کند:

الف) چه نسبتی از مولکول های حاصل رادیواکتیویته هستند؟

ب) چه نسبتی از مولکول های حاصل کاملاً رادیواکتیویته هستند؟

🔗 (۶) اگر به هنگام همانندسازی مولکول DNA یک نوع از بازهای مورد استفاده، رادیواکتیو باشد. نسبت و نحوه ی توزیع رادیواکتیویته در مولکول های حاصل چه خواهد بود؟

ب) ۵۰٪ - دو زنجیره ی هر مولکول

الف) ۵۰٪ - یک زنجیره ی هر مولکول

د) ۱۰۰٪ - دو زنجیره ی هر مولکول

ج) ۱۰۰٪ - یک زنجیره ی هر مولکول

۷) در یک مولکول DNA و RNA به ترتیب، حداقل و حداکثر چند نوع نوکلئوتید وجود دارد؟

۸) در یک مولکول DNA با ۱۰۰ نوکلئوتید، حداقل و حداکثر چند نوکلئوتید A خواهیم داشت؟

۹) در یک مولکول RNA با ۱۰۰ نوکلئوتید، حداقل و حداکثر چند نوکلئوتید A خواهیم داشت؟

۱۰) در یک مولکول دنا که هر دو رشته آن حاوی نوکلئوتیدهای رادیواکتیو است، پس از همانندسازی در محیط حاوی نوکلئوتیدهای غیررادیواکتیو،

۱) دو نسل - ۴ مولکول دناي حاوی نوکلئوتیدهای رادیواکتیو مشاهده می شود

۲) سه نسل - ۶ مولکول دنا، در نیمی از رشته‌های خود دارای نوکلئوتیدهای رادیواکتیو است

۳) چهار نسل - ۱۲/۵٪ مولکولهای دنا، دارای دو رشته حاوی نوکلئوتیدهای غیررادیواکتیو است.

۴) پنج نسل - تعداد رشته‌های دارای نوکلئوتیدهای غیررادیواکتیو ۳۱ برابر رشته‌های دارای نوکلئوتیدهای رادیواکتیو خواهد بود.

۱۱) کدام عبارت به طور معمول، در ارتباط با همه جاندارانی که فاقد هسته هستند، درست است؟

۱) می توانند مولکول دنايي بسازند که به غشای یاخته اتصال ندارد.

۲) در اطراف دیواره آن‌ها، پوشش پلی ساکاریدی چسبناکی وجود دارد.

۳) در شرایطی، طی تجزیه گلوکز حداکثر ۳۰ مولکول ATP تولید می کنند.

۴) می توانند به کمک بیش از دو نوع آنزیم، نوکلئیک اسید دو رشته‌ای بسازند.

۱۲) کدام گزینه، عبارت زیر را به طور مناسب کامل می کند؟

در جاندارانی که عامل اصلی انتقال صفات وراثتی به غشای یاخته، متصل وجود دارد.

۱) است، فقط پروتئینهای هستونی همراه با دناي آن‌ها

۲) نیست، فقط یک جایگاه آغاز همانندسازی در دناي آن‌ها

۳) نیست، در دو انتهای هریک از رشته‌های این عامل، ترکیباتی متفاوت

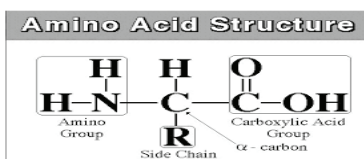
۴) است، در ساختار هر واحد تکرار شونده دناي آن‌ها، پیوند فسفودی استری

پروتئین‌ها

علاوه بر DNA و RNA که در سلول ذخیره و حمل اطلاعات را بر عهده دارند مولکول‌های دیگری نیز هستند که کمک می کنند فرایندهای مختلف سلولی به انجام برسد. از جمله این مولکول‌ها پروتئین‌ها هستند که نقش بسیار مهمی در فرایندهای سلولی دارند. پروتئین‌ها در انجام تمام واکنش‌های سلول نقش دارند.

ساختار پروتئین‌ها:

پروتئین‌ها پلیمرهای خطی (درشت مولکول) از آمینو اسیدها هستند و ترتیب خاص آمینواسیدها در پروتئین، ساختار و عمل آن را مشخص می کند. آمینواسیدها یک گروه آمین (NH_2) و یک گروه اسیدی کربوکسیل ($COOH$) دارند. این دو گروه به همراه یک هیدروژن و گروه R همگی به یک کربن مرکزی متصل اند و چهار ظرفیت آن را پر می کنند. گروه R در آمینواسیدهای مختلف متفاوت است و خصوصیات منحصر به فرد هر آمینواسید به آن بستگی دارد.

✓ هر آمینواسید می تواند در شکل دهی پروتئین مؤثر باشد. تاثیر آمینواسید به ماهیت شیمیایی گروه R آن بستگی دارد.

✓ گروه آمین و کربوکسیل در آمینواسیدهای مختلف می تواند به هم نزدیک شود و با حضور آنزیم، سنتز آبدی انجام دهند.

ساده ترین آمینواسید گلوسین نام دارد که زنجیره جانبی (R) آن را H تشکیل می دهد.

پیوند پپتیدی آمینواسیدها را به یکدیگر متصل می کند:

هنگامی که آمینواسیدی در محیط آبی قرار می گیرد، گروه آمین آن بار مثبت (NH_3^+) و گروه کربوکسیل آن بار منفی (COO^-) به خود می گیرد. این دو گروه در آمینواسیدهای مختلف می توانند به همدیگر نزدیک شوند و واکنش سنتز آبدی را انجام دهند. در این واکنش با خروج یک مولکول آب، با پیوند کووالانسی دو مونومر به یکدیگر متصل می شوند. این پیوند کووالانسی بین آمینواسیدها را پیوند پپتیدی می گویند.

دی پپتید با یک پیوند پپتیدی بین دو آمینو اسید تشکیل می شود و تری پپتید از سه آمینواسید و دو پیوند پپتیدی تشکیل می شود.

آنزیم tRNA مسئول ایجاد پیوند پپتیدی بین آمینواسیدها می باشد.

وقتی تعدادی آمینواسید با پیوند پپتیدی به هم وصل شوند زنجیره ای از آمینواسیدها به نام پلی پپتید تشکیل می شود. پروتئین ها ترکیبی از یک یا چند زنجیره بلند و بدون شاخه از پلی پپتیدها هستند. برای پروتئین هایی که یک زنجیره پلی پپتیدی دارند هر دو واژه پلی پپتید و پروتئین را به کار می برند. هر نوع از پروتئین ترتیب خاصی از آمینواسیدها را دارد که با استفاده از روش های شیمیایی، آمینواسیدها را جدا کرده و آن ها را شناسایی می کنند.

در طبیعت انواع گوناگونی آمینواسید (حدود ۱۵۰) وجود دارد ولی فقط ۲۰ نوع از آن ها در پروتئین ها به کار می روند. از این ۲۰ نوع، ۸ نوع را ضروری (اساسی) می نامند چون بدن انسان قادر به ساخت آن ها نیست و باید از طریق غذا تامین شود و ۱۲ نوع دیگر را غیر ضروری (غیر اساسی) می نامند که در بدن انسان ساخته می شود.

✓ پروتئین ها در تنوع آمینواسید (مونومر) محدودیت دارند ولی در توالی آمینواسید محدودیت ندارند.

سطوح مختلف ساختاری در پروتئین ها:

شکل پروتئین نوع عمل آن را مشخص می کند. یکی از راه های پی بردن به شکل پروتئین، استفاده از پرتو X است. با استفاده از تصاویر حاصل از آن روش های دیگر محققین به ساختار سه بعدی پروتئین ها پی بردند که در آن جایگاه هر اتم را می توانند مشخص کنند. اولین پروتئینی که ساختار آن (اول تا سوم) مشخص شد، میوگلوبین بود.

میوگلوبین پروتئینی آهن دار که در ماهیچه وجود دارد و اکسیژن ذخیره می کند.

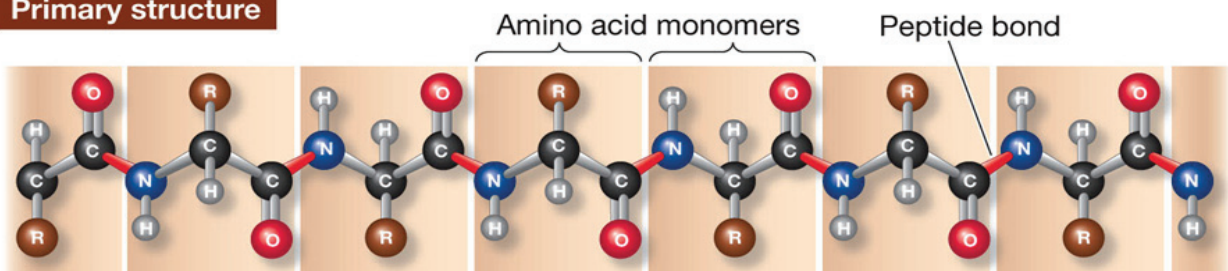
ساختار پروتئین ها به چهار صورت است که هر ساختار مبنای تشکیل ساختار بعدی است.

۱ ساختار اول پروتئین: توالی آمینواسیدها

ترتیب قرار گرفتن آمینواسیدها به صورت خطی، ساختار اول پروتئین ها را مشخص می کند. اینکه چه نوعی از آمینواسیدها، به چه تعداد و با چه ترتیبی قرار بگیرند، در ساختار اول هر پروتئین مطرح است. تغییر اسید آمینه در هر جایگاه موجب تغییر در ساختار اول آن می شود که ممکن است تغییر فعالیت پروتئین را باعث شود.

۲۰ نوع آمینواسید بدون محدودیت در تعداد و تکرار، در ساختار اول پروتئین ها، تنوع بسیاری ایجاد می کند. با توجه به اهمیت توالی آمینواسیدها در ساختار اول، تمام سطوح دیگر ساختاری در پروتئین ها به ساختار اول بستگی دارد.

Primary structure

(A)

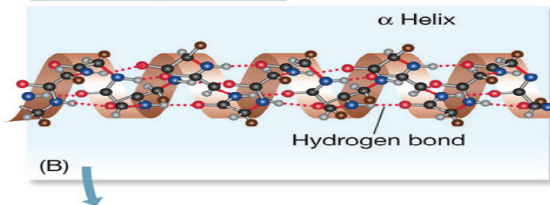
۲ ساختار دوم: الگوهای از پیوندهای هیدروژنی

با ایجاد پیوند هیدروژنی در بخش هایی از زنجیره پلی پپتیدی، ساختار دوم در پروتئین ها شکل می گیرد. این ساختار به چند صورت دیده می شود که دو نمونه معروف آن ساختار ماریچ و صفحه ای است.

✓ هموگلوبین پروتئینی ۴ رشته ای است که هر زنجیره ساختار دوم ماریچی دارد.

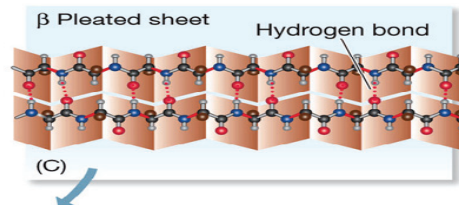
✓ پیوند هیدروژنی در ساختار دوم بین گروه کربوکسیل و آمینی تشکیل می شود ولی ساختار اول فقط پیوند پپتیدی دارد.

Secondary structure

The peptide backbone takes on a helical shape due to hydrogen bonds.

The R groups point away from the peptide backbone.

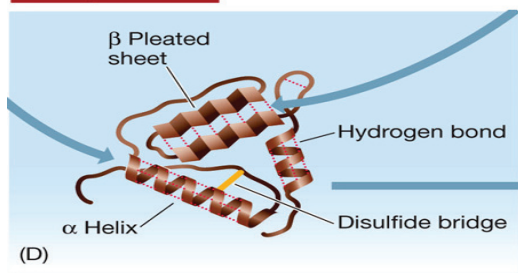

This sheet-like structure is stabilized by hydrogen bonds between N-H groups on one chain with the C=O group on the other.

۳ ساختار سوم: تاخوردگی و متصل به هم

ساختار سه بعدی پروتئین هاست که در آن با تاخوردگی بیشتر، صفحات و ماریچ ها به شکل کروی در می آیند. شروع تشکیل ساختار سوم با برهم کنش های آب گریز است به این صورت که گروه های R آمینواسیدهایی که آب گریزند (پس آمینواسیدها همه آب گریز نیستند) به یکدیگر نزدیک می شوند تا در معرض آب نباشند.

Tertiary structure

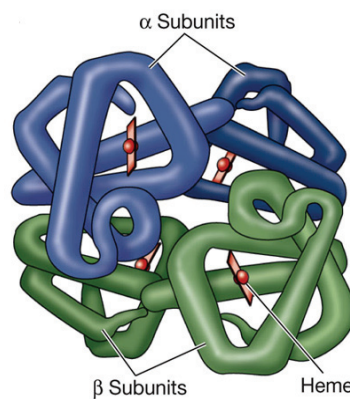
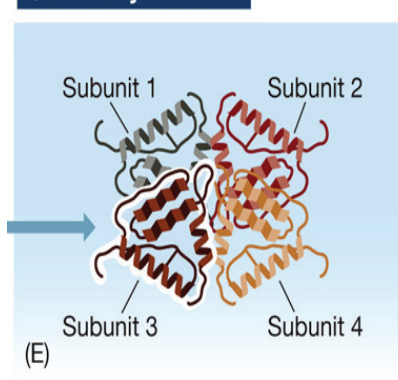
تثبیت ساختار سوم با تشکیل پیوندهای دیگری بین گروه های R مثل هیدروژنی، کووالانسی و یونی انجام می شود. مجموعه این نیروها قسمت های مختلف پروتئین را به صورت به هم پیچیده در کنار هم نگه می دارد. با وجود این نیروها پروتئین های دارای ساختار سوم ثابت نسبی دارند و بروز تغییر در آن حتی به صورت یک آمینواسید هم می تواند قویاً ساختار و عمل آن ها را تغییر دهد.

۴ ساختار چهارم: آرایش زیرواحدها

بعضی پروتئین ها ساختار چهارم دارند (پروتئین های چند رشته ای) و هنگامی شکل می گیرند که دو یا چند زنجیره پلی پپتیدی با همدیگر یک پروتئین را تشکیل می دهند. در این ساختار هر یک از زنجیره ها زیر واحدی از پروتئین محسوب می شوند و نقش کلیدی دارند. آرایش دادن به این زیرواحدها (زنجیره ها) ساختار چهارم نامیده می شود.

مراحل شکل گیری ساختار هموگلوبین:

Quaternary structure

هموگلوبین ۴ زنجیره دارد. ۲ زنجیره از نوع آلفا و دو زنجیره از نوع بتا است. هر نوع زنجیره ترتیب خاصی از آمینواسیدها را در ساختار اول دارند و در ساختار دوم به فرم ماریچ در می آیند و در ساختار سوم هر یک از زنجیره ها به صورت یک زیر واحد تا خوردگی هایی پیدا کرده و شکل خاصی پیدا می کنند و در نهایت این چهار زیر واحد در کنار هم قرار گرفته و هموگلوبین را شکل می دهند.

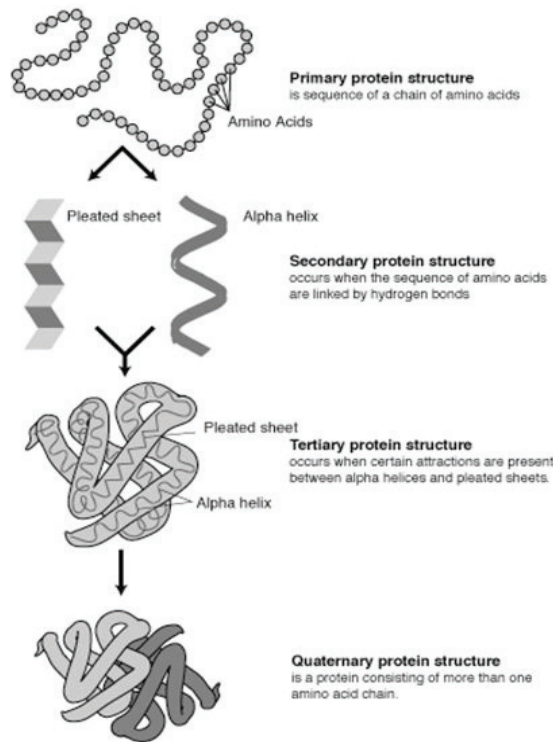
برای پروتئین هایی که فقط یک زنجیره پلی پپتیدی دارند، ساختار نهایی همان ساختار سوم است. ساختار چهارم در پروتئین های چند رشته ای دیده می شود.

چهار سطح ساختمان پروتئین

ساختمان دوم: زنجیره پلی پپتیدی یک محور فرضی پیچیده و ساختمان فضایی (هلیکس) پیدا می‌کند. پیوند هیدروژنی بین CO از یک پیوند پپتیدی و NH از پیوند پپتیدی دیگر سبب ایجاد و استحکام ساختمان دوم می‌شود. مثل: کلاژن

ساختمان سوم: طولی شدن زنجیره پپتیدی و وجود اسید آمینه پرولین سبب خمیده شدن و تشکیل ساختمان کروی می‌شود. میوگلوبین

ساختمان چهارم: انصال دو یا چند زنجیره پلی پپتیدی با ساختمان سوم به یکدیگر: هموگلوبین

نقش پروتئین‌ها:

پروتئین‌ها متنوع‌ترین گروه مولکول‌های زیستی از نظر ساختار شیمیایی و عملکردی هستند. تنوع زنجیره پلی پپتیدی < تنوع پروتئین < تنوع آنزیم < تنوع آمینواسید پروتئین‌ها در فرایندها و فعالیت‌های متفاوتی شرکت دارند از جمله فعالیت آنزیمی که در آن بصورت کاتالیزورهای زیستی عمل می‌کنند و سرعت واکنش شیمیایی خاصی را زیاد می‌کنند. (عمل اختصاصی آنزیم‌ها)

آنزیم‌ها سرعت واکنش‌های ممکن را فقط افزایش می‌دهند یعنی فقط نقش کاتالیزگر را دارند.

کدام عبارت، درباره اولین پروتئینی که ساختار آن شناسایی شد، صحیح است؟

- ۱) در تشکیل ساختار نهایی آن فقط سه نوع پیوند دخالت دارد.
- ۲) با تغییر یک آمینواسید، ساختار و عملکرد آن می‌تواند به شدت تغییر یابد.
- ۳) هر یک از زنجیره‌های پلی پپتیدی آن، به صورت یک زیرواحد تاخوردده است.
- ۴) با دارا بودن رنگدانه‌های فراوان، توانایی ذخیره انواعی از گازهای تنفسی را دارد.

پروتئین‌ها بر اساس عملکرد:

- ۱) بعضی پروتئین‌ها بصورت گیرنده‌هایی در سطح سلول‌ها قرار دارند و میکروب خارجی، سلول‌های سرطانی یا مواد دیگر را تشخیص می‌دهند. این پروتئین‌ها اساس کار دستگاه‌های هورمونی و ایمنی در بدن را تشکیل می‌دهند. گلوبولین‌ها هم که پادتن‌ها را می‌سازند پروتئین هستند.
- ۲) برخی پروتئین‌ها مثل هموگلوبین مواد را در خون منتقل می‌کنند. پمپ سدیم-پتاسیم نیز پروتئینی است که ضمن شرکت در ساختار غشاء، یون‌های سدیم و پتاسیم را در عرض غشاء جابجا می‌کند و فعالیت آنزیمی هم دارد. (میوگلوبین - فاکتور داخلی معده و ...) - (پمپ سدیم-پتاسیم و سر میوزین، مولکول ATP را تجزیه می‌کند)
- ۳) پروتئین‌هایی مثل فیبرین در لخته خون و کلاژن در بافت‌های پیوندی از بخش‌های مختلف بدن حفاظت می‌کنند. زردپی، رباط، استخوان و پوست مقدار فراوانی کلاژن دارند.
- ۴) انقباض ماهیچه‌ها ناشی از حرکت لغزشی دو نوع پروتئین بر روی یکدیگر یعنی اکتین و میوزین است.
- ۵) هورمون‌هایی مثل اکسی‌توسین و انسولین که پیام‌های بین سلولی را در بدن جانوران منتقل می‌کنند، پروتئینی هستند. (انتقال دهنده‌های عصبی نیز تو این گروه هستند = پیک شیمیایی)
- ۶) پروتئین‌ها نقش‌های تنظیمی متعددی را در روشن و خاموش کردن ژن‌ها درحین تمایز بر عهده دارند. مثل مهارکننده‌ها - فعال‌کننده‌ها

۷ پپسین - آمیلاز - هلیکاز - DNA پلیماز و که نقش آنزیمی دارند. و

آنزیم‌ها:

برای انجام هر واکنشی به انرژی اولیه کافی یا انرژی فعال سازی نیاز است. انجام واکنش‌ها در بدن موجود زنده (سوخت و ساز یا متابولیسم) نیز به انرژی اولیه نیاز دارند. اما این واکنش‌ها با حضور آنزیم انجام می‌شود. آنزیم انرژی فعال سازی واکنش را کاهش می‌دهد و با این کار سرعت واکنش‌هایی که در بدن موجود زنده انجام شدنی هستند را زیاد می‌کند.

بدون آنزیم ممکن است در دمای بدن سوخت و ساز سلول‌ها بسیار کند انجام شود و انرژی لازم برای حیات نتواند تامین شود. آنزیم‌هایی مثل آمیلاز بزاق - لیباز که در دستگاه گوارش عمل می‌کنند از یاخته‌هایی ترشح می‌شود و در خارج سلول عمل می‌کنند (برون سلولی) ولی آنزیم‌های مؤثر در تنفس سلولی، فتوسنتز، همانندسازی و رونویسی درون سلول فعالیت می‌کنند. (درون سلولی) آنزیم‌هایی مثل پمپ سدیم - پتاسیم نیز در غشای سلول فعالیت می‌کنند.

همه‌ی آنزیم‌ها درون سلول ساخته می‌شوند ولی فعالیت آنزیم‌ها ممکن است درون سلول یا برون سلول یا سطح غشای سلول باشد.

ساختار آنزیم‌ها:

بیشتر آنزیم‌ها پروتئینی هستند. (آنزیم غیر پروتئینی tRNA) آنزیم‌ها در ساختار خود بخشی به نام جایگاه فعال دارند که اختصاصی عمل می‌کند و پیش ماده در آن قرار می‌گیرد.

✓ ترکیباتی که آنزیم روی آن‌ها عمل می‌کند پیش ماده نام دارند و ترکیباتی که حاصل فعالیت آنزیم هستند فرآورده نام دارند.

پیش ساز آنزیم یعنی مونمر آن ولی پیش ماده آنزیم یعنی ماده ای که با آنزیم واکنش می‌دهد. مثلاً پیش ساز لیپاز آمینواسید است ولی پیش ماده آن لیپید است.

در آنزیم انیدراز کربنیک پیش ماده، آب و کربن دی‌اکسید است که هردو ماده معدنی هستند ولی در پپسین جنس آنزیم و پیش ماده هردو پروتئینی است.

هر آنزیمی توسط آنزیمی با جنس متفاوت با خودش ساخته می‌شود.

بعضی آنزیم‌ها برای فعالیت به یون‌های فلزی مانند آهن - مس و یا مواد آلی مثل ویتامین نیاز دارند (کوآنزیم) وجود بعضی از مواد سمی در محیط مثل سیانید و آرسنیک می‌تواند جلوی فعالیت آنزیم‌ها را بگیرد. این مواد به جای پیش ماده، جایگاه فعال آنزیم را اشغال می‌کنند و مانع فعالیت آنزیم می‌شوند. بعضی از این مواد به همین طریق باعث مرگ می‌شوند.

عملکرد اختصاصی آنزیم‌ها:

هر آنزیم روی یک یا چند پیش ماده خاص مؤثر است. (انیدراز روی دو ماده اثر می‌کند) شکل آنزیم در جایگاه فعال با شکل پیش ماده یا بخشی از آن مطابقت دارد. شبیه جور شدن قفل و کلید

آنزیم‌ها در واکنش‌های مختلف شرکت می‌کنند و در همه، سرعت واکنش را زیاد می‌کنند اما در پایان همه‌ی واکنش‌ها دست نخورده باقی می‌مانند تا بدن بتواند بارها از آن‌ها استفاده کند. البته به مرور مقداری از آن از بین می‌رود پس سلول برای ثابت نگه داشتن مقدار آنزیم‌ها باید دائماً آن را بسازد. (در اریتروسیت ساخته نمی‌شود)

عوامل مؤثر بر فعالیت آنزیم‌ها:

عوامل متعددی مثل اسیدیته (pH)، دما، غلظت آنزیم و پیش ماده بر سرعت فعالیت آنزیم‌ها تاثیر می‌گذارد.

- **اسیدیته محیط:** اسیدیته بیشتر مایعات بدن بین ۶ و ۸ است مثلاً pH خون حدود ۷/۴ (قلیای ضعیف) است. خارج از این محدوده، اسیدیته ترشحات معده است که حدود ۲ می‌باشد.

هر آنزیم در یک PH ویژه بهترین فعالیت را دارد که به آن اسیدیته بهینه گویند. مثلاً پپسین در pH اسیدی ۲ بهترین فعالیت را دارد ولی آنزیم‌های لوزالمعده که به دوازده می‌ریزند اسیدیته بهینه ۸ دارند. تغییر اسیدیته باعث تغییر شکل آنزیم شده و امکان اتصال آن به پیش ماده از بین می‌رود، در نتیجه میزان فعالیت آن تغییر می‌کند. (بیشتر آنزیم‌ها در PH خنثی فعال هستند)

- **دما:** آنزیم‌های بدن انسان در دمای ۳۷ درجه بهترین فعالیت را دارند. این آنزیم‌ها در دمای بالاتر ممکن است شکل غیر طبیعی یا برگشت ناپذیر پیدا کنند و غیرفعال شوند. آنزیم‌هایی که در دمای پایین غیرفعال می‌شوند با برگشت دما به حالت طبیعی، می‌توانند به حالت فعال برگردند.

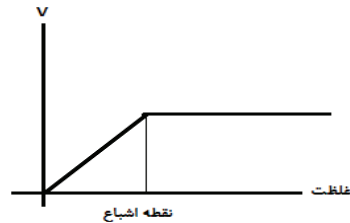
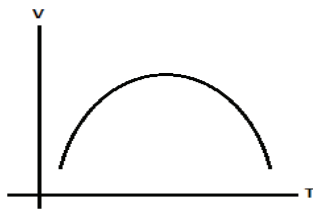
تب بالا با تغییر شکل جایگاه فعال آنزیم مانع فعالیت آن‌ها شده و خطرناک است.

✓ علاوه بر دما و PH، جهش هم می‌تواند باعث تغییر شکل جایگاه فعال شود.

غلظت آنزیم و پیش ماده:

مقدار بسیار کمی از آنزیم کافی است تا مقدار زیادی از پیش ماده را در واحد زمان به فرآورده تبدیل کند. اگر مقدار آنزیم زیادتز شود تولید فرآورده در واحد زمان بیشتر می‌شود.

- ✓ افزایش غلظت پیش ماده در محیطی که آنزیم وجود دارد نیز می‌تواند تا حدی (نقطه اشباع) واکنش را با سرعت بیشتری انجام دهد. تا زمانی که تمامی جایگاه‌های فعال آنزیم‌ها با پیش ماده اشغال شوند. در این حالت سرعت واکنش ثابت می‌شود.
- ✓ کاهش غلظت پیش ماده همواره باعث کاهش سرعت آنزیم و کاهش تولید فرآورده نمی‌شود: اگر پیش ماده خیلی بیشتر از حد اشباع باشد، کاهش پیش ماده، تا حدی که از حد اشباع کمتر نشود سرعت آنزیم کاهش نمی‌یابد.
- ✓ همهی واکنش‌های سوخت و سازی درون سلول با آنزیم انجام می‌شود.

 کدام مورد، برای تکمیل عبارت مقابل، نامناسب است؟ «نوعی آنزیم می‌تواند»

- (۱) با کمک فرایندی انرژی زا، نوعی واکنش انرژی خواه را به انجام رساند.
- (۲) پیوندی را که در یک مرحله ایجاد کرده است، در مرحله دیگری بشکند.
- (۳) از طریق کاهش انرژی فعال سازی واکنش‌های انجام نشدنی را ممکن سازد.
- (۴) از طریق اتصال با مولکول‌های دیگر، تمایل خود را به پیش ماده تنظیم کند.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

فصل دوم
جریان اطلاعات
در ریخته

فصل دوم: جریان اطلاعات در یاخته

گلوبول قرمز نوعی سلول خونی است که زمان بلوغ هسته واندامک‌های خود را از دست می‌دهد و حجم آن توسط پروتئین هموگلوبین اشغال می‌شود. این سلول در حالت طبیعی مقعرالطرفین است که امکان حرکت در مویرگ‌های باریک را فراهم می‌کند.

کم خونی داسی شکل: نوعی بیماری ارثی (مغلوب اتوزومی) که رگ مسدود می‌شود. علت بیماری جهش (تغییر ژنی) است که باعث می‌شود پروتئین هموگلوبین آن دچار تغییر شکل شود و در نتیجه شکل گلوبول قرمز از حالت گرد به داسی شکل تغییر کند. در اثر این جهش که بسیار جزئی است تنها یک جفت از هزاران جفت نوکلئوتید DNA در افراد بیمار تغییر کرده است. این بیماری نوعی رابطه بین ژن و پروتئین را نشان می‌دهد.

همه سلول‌های پیکری درون‌هسته خود، تعداد و نوع ژن‌های برابری دارند.

ژن، ساخت پروتئین و RNA را مستقیماً کنترل می‌کند.

ژن‌های روشن و فعال در سلول‌های مختلف، متفاوت است بنابراین شکل و کار این سلول‌ها متفاوت است.

هر کم خونی باعث تغییر شکل گلوبول قرمز نمی‌شود.

رونویسی:

به ساخته شدن مولکول RNA از روی بخشی از یک رشته DNA، گفته می‌شود. رونویسی اولین قدم برای ساخت پروتئین است. (فقط ژنی که بیان می‌شود، رونویسی می‌شود و ژن‌های خاموش رونویسی نمی‌شوند)

نومر DNA ۴ نوع نوکلئوتید است که فقط در نوع بازهای آلی تفاوت دارند ولی پلی‌پپتیدها از ۲۰ نوع آمینواسید تشکیل شده‌اند. بنابراین هر توالی ۳ تایی از نوکلئوتیدهای DNA معادل نوعی آمینواسید است. (رمز وراثتی ۳ حرفی) با توجه به ۴ نوع نوکلئوتید و عدم محدودیت در تکرار و توالی آن‌ها، تعداد رمز پروتئین‌ها $4^3 = 64$ عدد می‌باشد که رمز ساخت پلی‌پپتیدهایی با ۲۰ نوع آمینواسید را دارند. پس برخی آمینواسیدها می‌توانند بیش از یک رمز داشته باشند.

رمز وراثتی مجموعه نشانه‌هایی است که برای ذخیره یا انتقال اطلاعات استفاده می‌شود.

- چند نوع رمز وجود دارد که فقط دارای باز آلی پورین است؟
- چند نوع رمز وجود دارد که حداقل یک نوکلئوتید آن دارای نوکلئوتید A باشد؟
- چند نوع رمز وجود دارد که نوکلئوتیدهای آن تکراری نباشد؟

نقش مولکول RNA به عنوان میانجی:

از اطلاعات موجود در DNA برای ساختن پروتئین‌ها نیز استفاده می‌شود، بنابراین پروتئین‌ها در هسته رمزدارند. جایگاه DNA در هسته و جایگاه پروتئین‌سازی در سیتوپلاسم است. (در یوکاریوت) DNA نمی‌تواند مستقیماً برای ساختن پروتئین مورد استفاده قرار گیرد. به همین سبب، انتظار می‌رود نوعی مولکول میانجی، ارتباط DNA و ریبوزوم‌ها (رئاتن‌ها) را برقرار کند که این میانجی mRNA است.

ریبوزوم فعال در سیتوپلاسم به شکل آزاد - چسبیده به آندوپلاسمی زبر - غشاء خارجی هسته (ادامه آندوپلاسمی زبر) - درون میتوکندری و کلروپلاست دیده می‌شود. درون هسته ریبوزوم فعال دیده نمی‌شود و درون شبکه آندوپلاسمی، ریبوزوم وجود ندارد.

در رونویسی مشابه همانندسازی، با توجه به نوکلئوتیدهای رشته DNA، نوکلئوتیدهای مکمل در زنجیره RNA قرار می‌گیرد و به هم متصل می‌شوند.

مقایسه رونویسی و همانندسازی:

همانندسازی	رونویسی
هدف ساخت مولکول DNA	هدف ساخت مولکول RNA
هر دو رشته DNA به عنوان الگو استفاده می‌شود.	یک رشته DNA به عنوان الگو استفاده می‌شود.
آنزیم DNA پلیمراز و هلیکاز، همانندسازی را انجام می‌دهد.	آنزیم RNA پلیمراز رونویسی را انجام می‌دهد.
مقابل باز A رشته الگو باز T قرار می‌گیرد	مقابل باز A رشته الگو باز U قرار می‌گیرد.

قسمتی از یک مولکول DNA از هم جدا می‌شود.	کل یک مولکول DNA از هم جدا می‌شود.
در یک چرخه سلول، یک ژن بسته به نوع ژن و نیاز سلول، می‌تواند چندین بار رونویسی شود.	در یک چرخه سلولی فقط یک بار انجام می‌شود.
رونویسی ژن های یک مولکول DNA، متفاوت است.	همانندسازی ژن های یک مولکول DNA، یکسان انجام می‌شود.

در فرایند رونویسی آنزیم‌هایی شرکت دارند که این آنزیم‌ها تحت عنوان کلی رنا بسپاراز (RNA پلیمرز) نامیده می‌شوند. در پروکاریوت ها یک نوع RNA پلیمرز وجود دارد که همه‌ی انواع RNA را می‌سازد ولی در یوکاریوت ها، انواعی از RNA پلیمرز ساخت RNA های مختلف را انجام می‌دهند.

فقط mRNA تبدیل به پروتئین می‌شود ولی برای پروتئین سازی به همه‌ی RNA ها نیاز است.

هم در پروکاریوت ها و هم در یوکاریوت ها سه نوع RNA داریم که هر سه توسط آنزیم RNA پلیمرز، از روی DNA رونویسی می‌شوند.

1 mRNA (RNA پیک): اطلاعات DNA را از هسته به سیتوپلاسم منتقل می‌کند. از روی اطلاعات mRNA، پروتئین‌سازی در سیتوپلاسم انجام می‌گیرد.

2 tRNA (RNA ناقل): مسئول انتقال آمینواسیدها به ریبوزوم است.

3 rRNA (RNA ریبوزومی): نقش آنزیمی دارد و مسئول اتصال آمینواسیدها به یکدیگر است و بین آمینواسیدها پیوند پپتیدی برقرار می‌کند.

✓ rRNA تنها آنزیمی است که ساختار ریبونوکلیتیک اسید دارد وظیفه‌ی آن ایجاد پیوند پپتیدی در روند پروتئین‌سازی است.

در سلول یوکاریوت:

1 rRNA توسط RNA پلیمرز ۱، 2 mRNA توسط RNA پلیمرز ۲، 3 tRNA توسط RNA پلیمرز ۳

از روی DNA ساخته می‌شود.

ژن سازنده پروتئین ریبوزومی در آمیب توسط کدام آنزیم رونویسی می‌شود؟

ژن سازنده RNA پلیمرز (I) توسط کدام آنزیم رونویسی می‌شود؟

در یک حباب رونویسی حداکثر ۲۸ نوع منومر دیده می‌شود. (۴ نوع DNA + ۴ نوع RNA + ۲۰ نوع آنزیم)

در یک حباب رونویسی حداقل ۳ و حداکثر ۸ نوع نوکلئوتید / حداقل ۲ و حداکثر ۵ نوع باز آلی دیده می‌شود.

مراحل رونویسی:

رونویسی فرایندی پیوسته است ولی برای سادگی موضوع به سه مرحله ی آغاز - طویل شدن و پایان تقسیم می‌کنند. در این مراحل آنزیم رنا بسپاراز عمل رونویسی را از بخشی از یک رشته دنا انجام می‌دهد.

1 مرحله آغاز:

در این مرحله آنزیم RNA پلیمرز در جایگاه راه انداز به مولکول DNA متصل می‌شود و دو رشته ی DNA را با قطع پیوند هیدروژنی از هم جدا می‌کند. (رشته الگو از غیرالگو جدا می‌شود)

راه انداز: توالی از جنس DNA بوده و دو رشته‌ای است. قند آن از نوع دئوکسی ریبوز است. محل اتصال آنزیم RNA پلیمرز است (RNA پلیمرز این توالی را شناسایی می‌کند) تا رونویسی ژن از محل صحیح خود شروع شود. خود راه انداز رونویسی نمی‌شود بلکه باعث می‌شود RNA پلیمرز اولین نوکلئوتید مناسب برای رونویسی (جایگاه آغاز رونویسی) را پیدا کرده و رونویسی را آغاز کند. در این حالت بخش کوچکی از مولکول DNA باز می‌شود (بعد از راه انداز باز می‌شود یعنی از جایگاه آغاز رونویسی) و زنجیره کوتاهی از RNA ساخته می‌شود. آنزیم RNA پلیمرز با توجه به نوع نوکلئوتید رشته ی الگو در DNA، نوکلئوتید مکمل را در برابر آن قرار می‌دهد (ایجاد پیوند هیدروژنی) و سپس این نوکلئوتید را با ایجاد پیوند فسفو دی استر به نوکلئوتید قبلی متصل می‌کند.

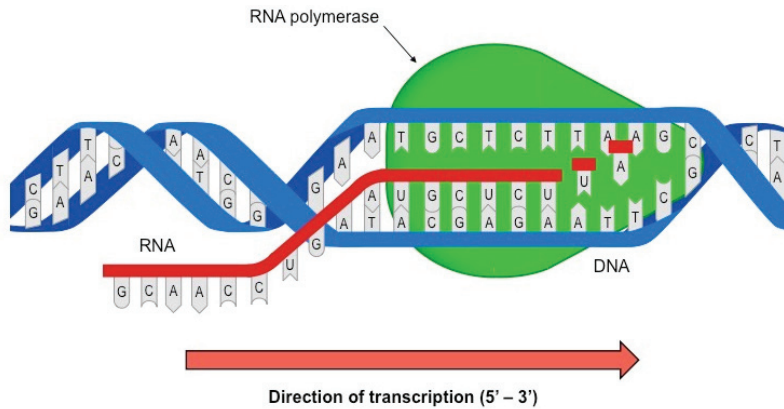
آنزیم RNA پلیمرز پیوند هیدروژنی را قطع و ایجاد می‌کند - پیوند فسفو دی استر را فقط ایجاد می‌کند یعنی عمل ویرایش ندارد. (DNA پلیمرز پیوند هیدروژنی را فقط ایجاد - فسفو دی استر را ایجاد و قطع می‌کند)

2 مرحله طویل شدن:

در این مرحله آنزیم RNA پلیمرز ساخت RNA را که در مرحله قبل آغاز شده بود، ادامه می‌دهد. در نتیجه طول RNA طویل می‌شود. همچنان که آنزیم RNA پلیمرز به جلو می‌رود، دو رشته ی DNA در جلوی آن باز و چندین نوکلئوتید عقب تر، رشته RNA از DNA جدا می‌شود و دو رشته

DNA مجدداً به هم وصل می‌شود. بنابراین در محل رونویسی و نواحی مجاور آن‌ها حالتی شبیه حباب (حباب رونویسی) ایجاد می‌شود که به سوی انتهای ژن پیش می‌رود.

- در مرحله ی طولی شدن همانند مرحله ی آغاز، دو رشته ی DNA از هم جدا می‌شوند.
- در مرحله ی طولی شدن، دو رشته ی مولکول DNA از یکدیگر جدا و همچنین به یکدیگر متصل می‌شوند.

۳ مرحله پایان:

در انتهای ژن توالی‌های ویژه‌ای به نام جایگاه پایان رونویسی وجود دارد که در این محل‌ها آنزیم RNA پلیمراز از مولکول DNA و RNA تازه ساخته شده، جدا و دو رشته DNA به هم متصل می‌شوند. (خود توالی رونویسی می‌شود)

- ✓ حباب رونویسی اندازه ثابتی دارد ولی حباب همانندسازی بزرگ می‌شود.
- ✓ در رونویسی پیوند فسفودی استر فقط ایجاد می‌شود، قطع نمی‌شود.

ژن بخشی از مولکول DNA است که RNA از روی یک رشته آن رونویسی می‌شود. اگر قرار باشد از هر دو رشته ژن رونویسی شود، ۲ نوع RNA ساخته می‌شود و قطعاً پروتئین ساخته شده از روی این دو رشته RNA بسیار متفاوت خواهد بود. برای هر ژن یکی از دو رشته همیشه مورد رونویسی قرار می‌گیرد ولی برای چند ژن، رشته DNA الگو متفاوت است یعنی در حالی که یک ژن از رشته بالایی DNA رونویسی می‌شود، ممکن است ژن دیگر از رشته پایینی آن DNA، رونویسی شود. (هر ژن همواره از یک رشته DNA رونویسی می‌شود ولی در کل می‌تواند از هر دو رشته DNA رونویسی شود).

به بخشی از رشته DNA که مکمل رشته RNA رونویسی شده است، رشته الگو می‌گویند و به رشته مکمل رشته الگو، رشته رمزگذار گفته می‌شود. اگر در سوالی مولکول RNA داده شود و رشته رمزگذار خواسته شود عیناً مثل هم هستند فقط به جای باز U باز T قرار می‌دهیم.

- ✓ تفاوت رشته رمزگذار و RNA در نوع قند و باز آلی است (یوراسیل به جای تیمین) است.

اگر مولکول RNA رونویسی شده (AAUCGGAUCC) باشد. در ژن مورد نظر توالی رشته رمزگذار را بنویسید.

AATCGGAATCC

در مولکول DNA جهت رونویسی همه‌ی ژن‌ها یکسان نیست. (شکل کتاب)

- ✓ در باکتری نسبت تنوع RNA به تنوع RNA بسیار از یوکاریوت هاست. (اولی ۳ و دومی یک می‌باشد)
- ✓ در آغاز رونویسی پیچ و تاب دنا کمی قبل از محل شروع رونویسی باز می‌شود.
- ✓ در مرحله طولی شدن و پایان، پیوند هیدروژنی بین دو رشته ی دنا ایجاد می‌شود. (بسته می‌شود)
- ✓ ATP به عنوان منومر در رونویسی شرکت می‌کند نه به عنوان منبع انرژی.
- ✓ در رونویسی مشابه همانندسازی، ATP به عنوان منبع انرژی مصرف نمی‌شود بلکه از انرژی حاصل از شکستن گروه‌های فسفات استفاده می‌شود.

مرحله	در طی رونویسی
هر سه مرحله	پیوند هیدروژنی بین دو رشته ی دنا قطع می‌شود
هر سه مرحله	پیوند هیدروژنی بین یک رشته دنا و RNA ایجاد می‌شود.
مرحله دوم - مرحله سوم	پیوند هیدروژنی بین دو رشته دنا ایجاد می‌شود.

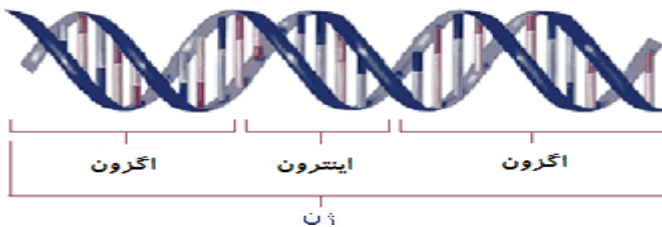
مرحله دوم - مرحله سوم	پیوند هیدروژنی بین یک رشته ی دنا و رنا قطع می‌شود.
هر سه مرحله	پیوند فسفو دی استر ایجاد می‌شود. (رنا ساخته می‌شود)
نداریم	پیوند فسفو دی استر قطع می‌شود.

رنا ی ساخته شده دچار تغییر می‌شوند:

در سلول‌های یوکاریوتی، RNA ساخته شده در رونویسی (اولیه) با RNA موجود در سیتوپلاسم (بالغ) متفاوت است. یعنی رنا برای انجام کار خود، دستخوش تغییراتی می‌شود.

تغییرات mRNA:

RNA پیک ممکن است دستخوش تغییراتی در حین رونویسی و یا پس از رونویسی شود. حذف بخش‌هایی از RNA پیک از جمله این تغییرات است. در برخی ژن‌ها توالی معینی از RNA ساخته شده جدا و حذف می‌شوند و سایر بخش‌ها به هم متصل می‌شوند و یک mRNA یک پارچه ساخته می‌شود. به این فرآیند، پیرایش گفته می‌شود. فرآیند پیرایش:

- ۱ فقط در سلول یوکاریوتی دیده می‌شود.
- ۲ در بعضی ژن‌ها دیده می‌شود.
- ۳ جزء تغییرات پس از رونویسی است
- ۴ در این فرآیند پیوند فسفو دی استر قطع (دو برابر تعداد اینترون) و ایجاد (برابر تعداد اینترون) می‌شود. (پس مجموع پیوند های فسفو دی استری که قطع و ایجاد می‌شود سه برابر تعداد اینترون هاست)
- ۵ طول مولکول RNA پس از فرآیند پیرایش کوتاه می‌شود.

طبق شکل صفحه ۲۵ می‌تواند راه انداز دو ژن، مجاور هم قرار بگیرد.

فرآیند پیرایش وقتی آشکار شد که دانشمندان یک mRNA درون سیتوپلاسم را با رشته الگوی ژن آن در DNA مجاورت دادند. آن‌ها دریافتند که بخش‌هایی از DNA الگو با RNA رونویسی شده، دو رشته مکمل را تشکیل می‌دهند ولی بخش‌هایی فاقد مکمل باقی می‌مانند. این بخش‌ها به صورت حلقه‌هایی بیرون از مولکول دو رشته‌ای قرار می‌گیرند. به این نواحی که در DNA وجود دارد ولی رونوشت آن در mRNA سیتوپلاسمی حذف شده، اینترون (میان) می‌گویند. به سایر بخش‌های مولکول DNA که رونوشت آن‌ها حذف نمی‌شود، اگزون (بیانه) گفته می‌شود.

اگزون: قسمتی از مولکول DNA یوکاریوت‌ها است که رونوشت آن روی mRNA بالغ حفظ می‌شود.

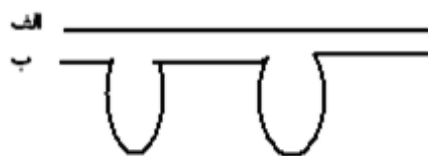
اینترون: قسمتی از مولکول DNA یوکاریوت‌ها است که رونوشت آن در mRNA بالغ حذف می‌شود.

توجه کنید که تمام اینترون‌ها رونویسی می‌شوند ولی طی بلوغ تمام رونوشت آن‌ها حذف می‌شوند و هیچکدام ترجمه نمی‌شوند و تمام

اگزون‌ها هم رونویسی می‌شوند و رونوشت تمام آن‌ها باقی می‌ماند ولی تمام آن‌ها ترجمه نمی‌شوند (رمز پایان ترجمه نمی‌شود)

تعداد اگزون از تعداد اینترون یکی بیشتر است (۱+ اینترون = اگزون)

mRNA اولیه رونوشت اگزون و اینترون را دارد ولی mRNA بالغ تنها رونوشت اگزون دارد پس طول mRNA اولیه با طول یک رشته ژن برابر ولی طول mRNA بالغ از طول ژن کوتاهتر است.

در شکل مقابل، رشته (الف) مربوط به mRNA بالغ است و رشته (ب) مربوط به ژن رمزگردان است. مناطقی که بصورت حلقه خارج شده اینترون‌ها هستند که چون روی mRNA بالغ رونوشت (مکمل) ندارند، پیوند ایجاد نمی‌کنند.

مثال: از روی یک ژن که دارای ۵ اگزون است یک mRNA رونویسی می‌شود و پس از ترجمه یک زنجیره پلی‌پپتیدی سنتز می‌شود. در فرآیند ترجمه از روی mRNA، پروتئین ساخته می‌شود.

ژن‌های سلول‌های پیکری یک انسان یکسان است که علت آن همانندسازی یکسان و تقسیم دقیق ماده وراثتی بین سلول‌های در حال

تقسیم است. (تعداد و نوع ژن‌های موجود در هسته یک لنفوسیت با هسته یک ماستوسیت برابر است)

در بدن یک فرد، لنفوسیت‌ها با این که ژن‌های مشابهی دارند ولی قادرند گیرنده‌های آنتی‌ژنی با تنوع بی‌شمار تولید کنند. (همه

گیرنده‌ها از ژن‌های یکسانی ساخته شده‌اند ولی متفاوت هستند) علت این تنوع، تفاوت در پیرایش‌های یک ژن است. پیرایش‌های

متفاوت از یک ژن منجر به ساخته شدن RNA های مختلف می شود در نتیجه پلی پپتیدهای متفاوتی ایجاد می شود. در پیرایش حتی ممکن است بخش های اگزون یک رونوشت به بخش هایی از اگزون های رونوشت دیگر متصل شود و بر تنوع محصول اضافه نماید. اندازه رونوشت اینترون ها ممکن است بخش عمده ای از RNA اولیه را تشکیل دهد که در RNA بالغ حذف می شود.

نقش های اینترون:

- ۱ تنظیم رونویسی و در نتیجه تعداد رونوشت ها است. با افزایش تعداد و اندازه اینترون ها، رونویسی از ژن ها بیشتر طول می کشد در نتیجه محصول کمتری تولید می شود.
- ۲ نقش دیگر اینترون ایجاد تنوع در محصول است که نتیجه ی پیرایش متفاوت mRNA است. مثال در پادتن ها
- ۳ نقش دیگر کاهش آسیب های مؤثر به DNA است. زیرا برخی آسیب ها ممکن است در محل اینترون ها رخ دهد که با حذف آن ها، بی اثر خواهند شد.

شدت و میزان رونویسی:

میزان رونویسی یک ژن به مقدار نیاز سلول به فراورده های آن بستگی دارد. بعضی ژن ها مانند ژن های سازنده rRNA در سلول های تازه تقسیم شده بسیار فعال هستند زیرا باید تعداد زیادی rRNA بسازند. در این ژن ها همزمان تعداد زیادی آنزیم RNA پلیمرز ولی از یک نوع، از ژن رونویسی می کنند. چون در هر زمان، RNA پلیمرز ها در مراحل مختلفی از رونویسی هستند در زیر میکروسکوپ، اندازه RNA های ساخته شده متفاوت دیده می شود. (ساختار پر مانند)

در ساختار پر مانند:

- ۱ چندین عدد RNA پلیمرز ولی همگی از یک نوع در حال فعالیت هستند.
- ۲ در پایان اندازه و نوع مولکول های RNA حاصل مشابه است.
- ۳ جهتی که مولکول های RNA در حال افزایش اندازه هستند، جهت رونویسی را نشان می دهد.
- ۴ این ساختار در هر ژنی که به محصول آن نیاز فراوان باشد، دیده می شود.

کدام عبارت، در ارتباط با هوهسته ای نادرست است؟

- ۱ رناتن (ریبوزوم) ها، می توانند رناهای در حال رونویسی را ترجمه نمایند.
- ۲ اولین آمینواسید در انتهای آمینی پلی پپتیدهای تازه ساخته شده، میتونین است.
- ۳ در یک مولکول دنا رشته مورد رونویسی برای دو ژن می تواند متفاوت باشد.
- ۴ رناهای پیک، ممکن است در حین رونویسی و یا پس از آن دستخوش تغییراتی گردند.

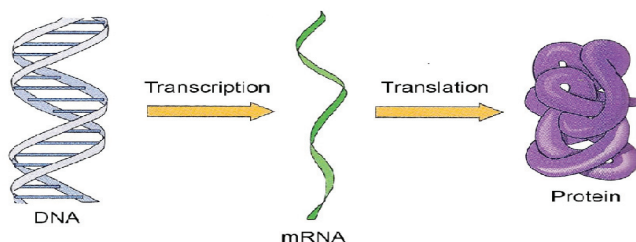
در مورد هر مولکول رنایی که در تولید اکسی توسین در هیپوتالاموس نقش دارد، می توان گفت که شده است.

- ۱ توسط رنابسیارازهای مختلف تولید
- ۲ پس از تولید، دچار تغییرات ساختاری
- ۳ به دنبال تولید آب توسط رنابسیاراز تولید
- ۴ در پی فرایند پیرایش به سیتوپلاسم وارد

کدام عبارت، در مورد یاخته های مختلف ریشه گیاه لوبیا، صادق است؟

- ۱ در یاخته های مریستمی و یاخته های فعال تار کشنده، مجموعه ژن های متفاوتی وجود دارد.
- ۲ در یاخته های پاراننشیمی، هر ژن از طریق تولید یک آنزیم تأثیر خود را اعمال می کند.
- ۳ محصول بعضی ژن ها در یاخته های مریستمی و یاخته های تار کشنده یکسان است.
- ۴ فقط در یاخته های پاراننشیمی زنده، بعضی از ژن ها غیرفعال هستند.

به سوی پروتئین:

اصلی ترین محصول ژن ها پروتئین است. اولین قدم برای ساخت پروتئین رونویسی از ژن و ساخت mRNA می باشد. به ساخته شدن پلی پپتید از روی اطلاعات mRNA، ترجمه گفته می شود.

نیاز فراوان:

- کدون (رمزه): به رمزهای ۳ نوکلئوتیدی mRNA گفته می‌شود. در سلول ۶۴ نوع کدون وجود دارد که این توالی‌های سه نوکلئوتیدی (کدون) تعیین می‌کند کدام آمینواسیدها باید در ساختار پروتئین قرار بگیرد. کدون آمینواسیدها در جانداران مختلف، یکسان است. یعنی اگر کدون UUU را در نظر بگیریم در همه جانداران به معنی آمینواسید فنیل آلانین است.
- از ۶۴ نوع کدونی که داریم ۶۱ نوع کدون معنی دار بوده و رمز آمینواسید است ولی سه کدون (UGA - UAA - UAG) بی معنی بوده و هیچ آمینواسیدی را رمز نمی‌کنند. به این رمزها، کدون پایان می‌گویند. در حضور کدون‌های پایان در mRNA، عمل ترجمه تمام می‌شود.
- کدون AUG کدون آغاز است که ترجمه از آن آغاز می‌شود. این کدون معرف آمینواسید متیونین است.
- یک رشته از هر ژن می‌تواند توسط رنا بسپاراز یا دنا بسپاراز به عنوان الگو قرار گیرد.
- چند کدون می‌تواند معرف یک آمینو اسید باشند.

عوامل لازم برای ترجمه:

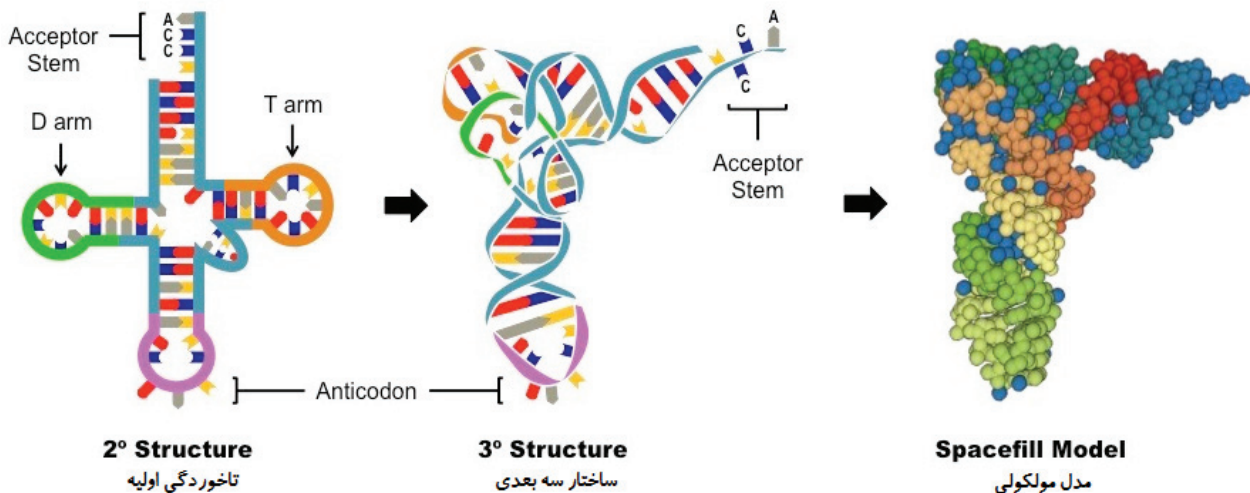
- در ترجمه براساس کدون‌های mRNA، پلی پپتید خاصی ساخته می‌شود. برای ترجمه مستقیماً به ژن نیازی نیست. در این فرآیند (mRNA-ریبوزوم -۲۰ نوع آمینواسید -tRNA و ATP) مورد نیاز است.

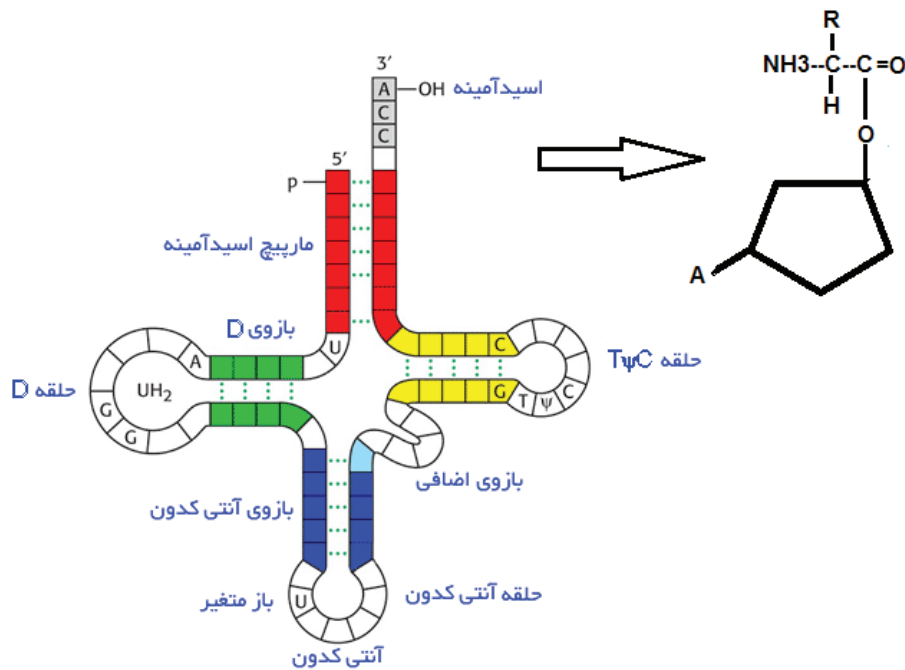
tRNA

- این مولکول هم حاصل فرآیند رونویسی است و پس از رونویسی دچار تغییراتی می‌شود. RNA ناقل حمل اختصاصی آمینواسیدها را انجام می‌دهد. در سلول حداقل ۲۰ نوع و حداکثر ۶۱ نوع tRNA یافت می‌شود. در ساختار نهایی tRNA، نوکلئوتیدهای مکمل می‌توانند پیوند هیدروژنی ایجاد کنند. به همین علت RNA تک رشته‌ای روی خود تا می‌خورد و ساختاری به نام ساختار سنجاق سر ایجاد می‌کند.

ساختار tRNA:

- این نوع RNA مانند سایر مولکول‌های RNA پس از رونویسی دچار تغییراتی می‌شود در ساختار نهایی tRNA، نوکلئوتیدهای مکمل می‌توانند پیوند هیدروژنی ایجاد کنند به همین علت RNA تک رشته‌ای، روی خود تا می‌خورد. RNA ناقل در حالت فعال تاخوردگی‌های مجددی پیدا می‌کند که ساختار سه بعدی (L مانند) را بوجود می‌آورد. در این ساختار یک بخش محل اتصال آمینواسید (توالی CCA) و دیگری توالی سه نوکلئوتیدی به نام آنتی کدون (پادرمزه) است. هنگام ترجمه این توالی با توالی رمز مکمل خود، پیوند هیدروژنی مناسب برقرار می‌کند.
- انواع tRNA تنها در ناحیه آنتی کدون متفاوت هستند و در بقیه نواحی توالی‌های مشابهی دارند. (نه یکسان) تعداد انواع پادرمزه‌ها کمتر از رمزه‌ها است. برای کدون‌های پایان، آنتی کدون وجود ندارد.
- پیوند بین نوکلئوتیدهای مجاور در رنا همواره فسفو دی استر است.
- آمینو اسید به کربن شماره ۳ قند در نوکلئوتید A دار متصل می‌شود.

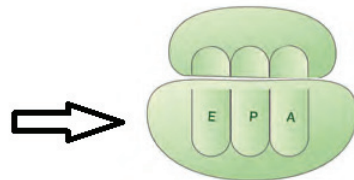
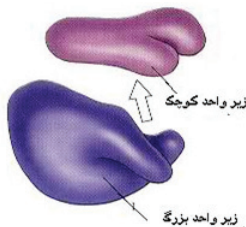

نحوه عمل tRNA:

مولکول tRNA بطور اختصاصی آمینواسیدها را حمل می کند یعنی هر نوع آمینواسیدی به مولکول tRNA خودش متصل می شود. در واقع در سلول ها آنزیم ویژه ای وجود دارد که براساس نوع توالی آنتی کدون، آمینواسید مناسب را به tRNA متصل می کند. یعنی آنزیم با تشخیص آنتی کدون در tRNA، آمینواسید مناسب را به آن وصل می کند. این فرایند نیازمند انرژی است.

ساختار رناتن (ریبوزوم):

ریبوزوم در ساخت پلی پپتید نقش دارد. ریبوزوم ها از دو زیرواحد تشکیل شده اند. هر زیرواحد نیز از RNA و پروتئین تشکیل شده است. سلول پروتئین های ریبوزومی (ساخته شده در سیتوپلاسم) و rRNA (ساخته شده با آنزیم رنابسپاراز) در کنار هم قرار گرفته و زیرواحد کوچک و بزرگ ریبوزوم را می سازد. ریبوزوم در ساختار کامل، سه جایگاه به نام A، P و E دارد.

مراحل ترجمه:

ترجمه فرایندی پیوسته است که برای سادگی یادگیری به سه مرحله آغاز- طولی شدن - پایان، تقسیم می شود.

مرحله آغاز:

در این مرحله بخش هایی از RNA پیک، زیرواحد کوچک ریبوزوم را به سوی کدون آغاز هدایت می کند سپس در این محل tRNA که مکمل کدون آغاز است به آن متصل می شود. با افزوده شدن زیرواحد بزرگ ریبوزوم، ساختار ریبوزوم کامل می شود.

در این مرحله جایگاه P محل قرار گیری tRNA دارای آمینواسید است. این جایگاه در ابتدا توسط tRNA ناقل متیونین اشغال می شود. جایگاه A محل قرار گیری tRNA بعدی و آمینواسید متصل به آن خواهد بود. پیوند پپتیدی و آب در جایگاه A ایجاد می شود. جایگاه E محل خروج tRNA بدون آمینواسید است. در مرحله آغاز فقط جایگاه p با آنتی کدون پر می شود و جایگاه A و E آنتی کدون ندارند.

در مرحله آغاز ترجمه، جایگاه P کدون و آنتی کدون دارد ولی جایگاه A و E فقط کدون دارد.

بین کدون و آنتی کدون آغاز گر، پیوند هیدروژنی در جایگاه P و بقیه پیوند های هیدروژنی در جایگاه A تشکیل می شود. قطع پیوند

هیدروژنی در جایگاه E انجام می شود. (بجز آخرین tRNA که پیوند هیدروژنی در p قطع می شود)

کدون آغاز در جایگاه P قرار می گیرد. (کدون آغاز ویژه جایگاه P است ولی آمینواسید متیونین در جایگاه A هم قرار می گیرد.)

tRNA حاوی آمینواسید متیونین در مرحله آغاز (آنتی کدون آغازگر) مستقیماً وارد جایگاه P می‌شود ولی بقیه tRNA ابتدا وارد جایگاه A می‌شوند و سپس به جایگاه P می‌روند.
با کامل شدن ساختار ریبوزوم، مرحله آغاز ترجمه، پایان می‌یابد.

مرحله طویل شدن:

با ورود tRNA به جایگاه A شروع می‌شود. در این مرحله ممکن است مولکول‌های tRNA مختلفی وارد جایگاه A ریبوزوم شوند ولی فقط tRNA که مکمل کدون جایگاه A است، استقرار پیدا می‌کند در غیر اینصورت جایگاه را ترک می‌کند. (برخورد تصادفی)
بعد از پر شدن جایگاه A، آمینواسید جایگاه P از tRNA خود جدا شده و با آمینواسید جایگاه A پیوند پپتیدی برقرار می‌کند. (محل تشکیل پیوند پپتیدی و آب در جایگاه A توسط آنزیم tRNA)

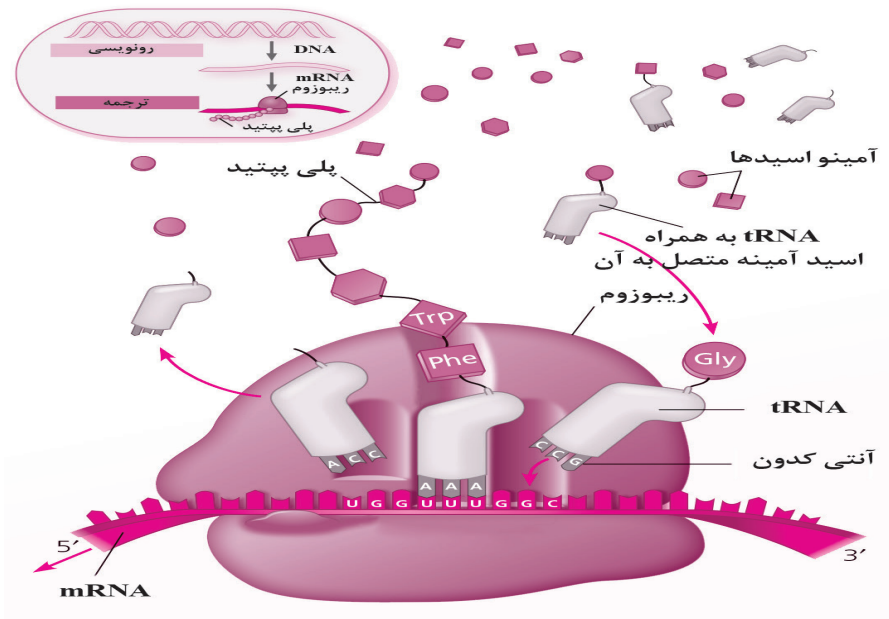
بعد از تشکیل پیوند، ریبوزوم به اندازه یک رزمه یا کدون، (سه نوکلئوتید) به جلو (به سوی رزمه پایان) پیش می‌رود. در حین حرکت اول ریبوزوم، مولکول tRNA حاوی دو آمینواسید (دی پپتید) از جایگاه A وارد جایگاه P قرار می‌گیرد. (در ادامه با هر حرکت ریبوزوم مولکول tRNA حاوی رشته پلی پپتید به جایگاه P می‌رود) به این ترتیب جایگاه A خالی شده و پذیرای tRNA بعدی می‌شود. مولکول tRNA که بدون آمینواسید است نیز وارد جایگاه E می‌شود و سپس از جایگاه خارج می‌شود. این فرایند بارها تکرار می‌شود و طول زنجیره آمینواسیدی بیشتر می‌شود تا ریبوزوم به یکی از رمزهای پایان برسد.

حرف A از کلمه آمینواسید است. در مرحله ی طویل شدن آمینواسید وارد جایگاه A می‌شود. و حرف P از کلمه پلی پپتید است. در مرحله ادامه مولکول پلی پپتید بعد از ساخته شدن در جایگاه P قرار می‌گیرد.
اگر n کدون در مولکول mRNA باشد، ریبوزوم به اندازه (n-2) بار روی آن حرکت می‌کند که تعداد حرکات با تعداد پیوند پپتیدی و مولکول آب حاصل و تعداد tRNA وارد شده به جایگاه p برابر است.
به تعداد آمینواسیدهای زنجیره پلی پپتید در جایگاه P یا A، رزمه n ام در جایگاه P یا A قرار دارد.

مرحله پایان:

با ورود یکی از رزمه های پایان ترجمه به جایگاه A، چون tRNA مکمل آن وجود ندارد، این جایگاه توسط پروتئین‌هایی به نام عوامل آزاد کننده اشغال می‌شود. این پروتئین‌ها باعث قطع پیوند بین زنجیره پلی پپتیدی و tRNA در جایگاه p شده، موجب جدا شدن پلی پپتید از آخرین tRNA می‌شوند.
همچنین این پروتئین‌ها باعث جدا شدن زیرواحدهای ریبوزوم از هم و آزاد شدن RNA پیک می‌شوند. زیرواحدهای ریبوزوم می‌توانند مجدداً این مراحل را تکرار کنند تا چندین نسخه از یک پلی پپتید ساخته شود.

- ✓ در جایگاه A رزمه، یا با پادرمزه (tRNA) پیوند برقرار می‌کند یا با عوامل پایان رونویسی (پروتئینی) که هر دو درشت مولکول و پلیمر هستند و در ساختار هردو پیوند هیدروژنی دیده می‌شود. (pro در ساختار دوم پیوند هیدروژنی دارد)
- ✓ در مرحله آغاز ترجمه پیوند هیدروژنی بین کدون و آنتی کدون فقط تشکیل می‌شود آن هم در جایگاه P، در مرحله طویل شدن پیوند هیدروژنی هم تشکیل (در A) و هم قطع (در E) می‌شود ولی در مرحله پایان فقط در جایگاه P قطع می‌شود.
- ✓ از n کدون در mRNA، n-1 کدون وارد جایگاه p و A می‌شود و n-2 کدون وارد جایگاه E می‌شود.
- ✓ زمانی که tRNA فقط در جایگاه P قرار دارد ریبوزوم قبلاً روی mRNA حرکت کرده است.
- ✓ در mRNA توالی‌های قبل از کدون آغاز و بعد از کدون پایان ترجمه، ترجمه نمی‌شوند پس وارد P و A نمی‌شوند.
- ✓ همواره بعد از استقرار یک tRNA حاوی آمینو اسید در جایگاه A ریبوزوم، در جایگاه P هیدرولیز رخ می‌دهد و پیوند پپتیدی در جایگاه A تشکیل می‌شود.
- ✓ به دنبال تشکیل هر پیوند پپتیدی یک جابجایی رخ می‌دهد.
- ✓ هنگام خالی بودن جایگاه P، ریبوزوم جابجا می‌شود و در حین جابجایی همواره جایگاه P توسط tRNA موجود در جایگاه A که حامل آمینواسید هاست، اشغال می‌شود. بعد از جابجایی جایگاه A پذیرای آمینواسید یا عوامل آزاد کننده است و جایگاه E حاوی tRNA بدون آمینواسید است (بجز مرحله پایان).
- ✓ آخرین tRNA بدون ورود به جایگاه E، از جایگاه P ریبوزوم خارج می‌شود.
- ✓ در مرحله پایان ترجمه تشکیل پیوند پپتیدی و جابجایی ریبوزوم را نداریم.

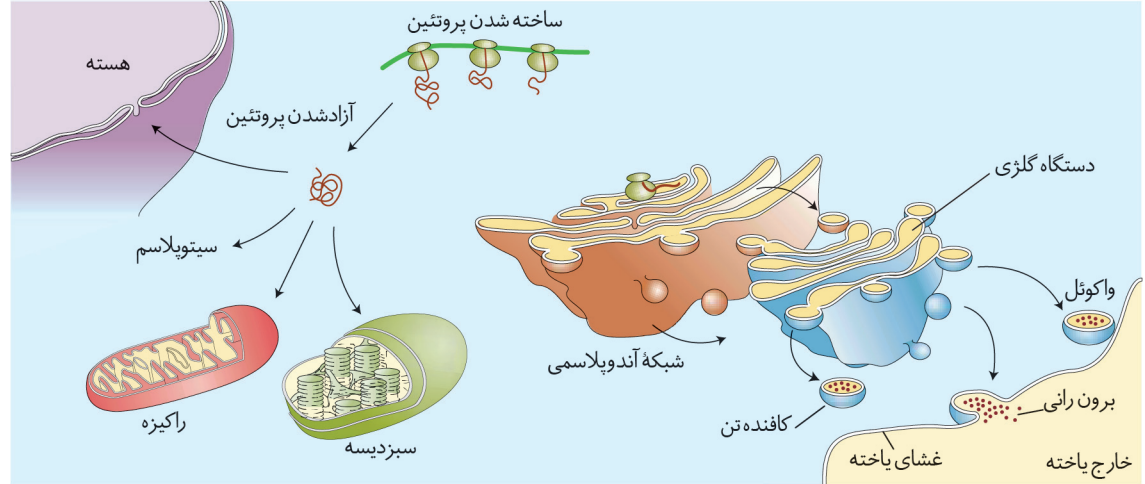

محل پروتئین سازی و سرنوشت آن‌ها:

ممکن است پروتئین‌ها در بخش‌های مختلفی از سلول ساخته شوند. بطور کلی پروتئین سازی در هر بخشی از سلول که ریبوزوم وجود دارد، می‌تواند انجام شود.

ریبوزوم در سیتوزول - چسبیده به آندوپلاسمی زبر-درون میتوکندری و کلروپلاست وجود دارد. (محل پروتئین سازی) پروتئین‌های ساخته شده در سیتوپلاسم سرنوشت‌های مختلفی پیدا می‌کند. بعضی از این پروتئین‌ها به شبکه- آندوپلاسمی و گلژی می‌روند و ممکن است برای ترشح به خارج رفته یا به بخش‌هایی مثل کریچه و کافنده تن بروند. بعضی از پروتئین‌ها نیز در سیتوپلاسم می‌مانند و یا اینکه به راکیزه، هسته و یا دیسه‌ها می‌روند. در هر یک از این موارد براساس مقصدی که پروتئین باید برود، توالی‌های آمینواسیدی در آن وجود دارد که پروتئین را به مقصد هدایت می‌کند.

ریبوزوم آزاد در سیتوپلاسم، پروتئین‌های درون سلولی را می‌سازد ولی ریبوزوم متصل به آندوپلاسمی زبر پروتئین‌های ترشحاتی به خارج سلول + آنزیم‌های درون لیزوزوم (کافنده تن) + واکوئل (کریچه) + آنزیم‌های روی آندوپلاسمی صاف را می‌سازد.

✓ همه‌ی پروتئین‌های محلول در خوناب (پادتن-مکمل-فیبرینوژن-هورمون‌ها و...) نوعی پروتئین ترشحاتی هستند پس از آندوپلاسمی زبر و گلژی عبور کرده‌اند.

✓ هیستون نوعی پروتئین درون سلولی ویژه یوکاریوت‌هاست که توسط ریبوزوم‌های آزاد در سیتوپلاسم ساخته می‌شود.

سرعت و مقدار پروتئین سازی:

سرعت و مقدار پروتئین سازی در سلول‌ها بسته به نیاز سلول تنظیم می‌شود. در پیش‌هسته‌ای‌ها (پروکاریوت) پروتئین سازی ممکن است پیش از پایان

رونویسی رنای پیک، (رونویسی و ترجمه همزمان) انجام شود زیرا طول عمر رنای پیک در این یاخته ها کم است. (یا پس از رونویسی رنای پیک انجام شود)

برای پروتئین‌هایی که به مقدار بیشتری مورد نیازند، ساخت پروتئین‌ها بطور همزمان و پشت سر هم توسط مجموعه ای از رناتن ها انجام می‌شود تا تعداد پروتئین بیشتری در واحد زمان ساخته شود. ریبوزوم ها مانند دانه های تسبیح و رنای پیک شبیه نخ است که از درون این دانه ها می‌گذرد. همکاری جمعی رناتن ها به پروتئین سازی سرعت بیشتری می‌دهد.

در ژن‌هایی که محصول پروتئینی آن‌ها به مقدار بیشتری نیاز است چندین عدد آنزیم RNA پلیمراز ولی از یک نوع فعالیت می‌کنند. هرچه آنزیم رنابسپاراز به جلوتر می‌رود طول mRNA بلندتر می‌شود. (تشخیص جهت رونویسی) در پایان طول + نوع + توالی نوکلئوتیدی رناهای حاصل شبیه هم بوده پس در نهایت پروتئین‌های زیادی از یک نوع ساخته می‌شود.

تجمع رناتن ها در هوسته‌ای (یوکاریوت) نیز دیده می‌شود. البته در سلول‌ها، سازوکارهایی برای حفاظت رنای پیک در برابر تخریب وجود دارد. بنابراین فرصت بیشتری برای پروتئین سازی هست. در مجموع، این عوامل موجب طولانی تر شدن عمر رنای پیک پیش از تجزیه می‌شود. در هوسته‌ای ها محل رونویسی و ترجمه از هم جدا می‌باشد.

✓ بین طول عمر رنای پیک و میزان پروتئین سازی سلول‌ها رابطه مستقیم برقرار است.

✓ چون از روی یک رشته ژن رونویسی می‌شود پس همه‌ی آنزیم‌ها از روی یک رشته ی ژن سازنده ی خود رونویسی شده اند.

تنظیم بیان ژن:

همه‌ی سلول‌های پیکری بدن از تقسیم میتوز سلول تخم ایجاد می‌شوند. سلول‌های حاصل، از نظر فام تن (کروموزوم) و ژن ها یکسان هستند. این سلول‌ها با اینکه ماده وراثتی یکسانی دارند ولی در ادامه تقسیمات و رشد جنین، سلول‌های متفاوتی ایجاد می‌شوند که اعمال مختلفی انجام می‌دهند. (شکل سلول با کار سلول هماهنگ است)

✓ نورون و میون در یک فرد، ژن‌های یکسانی دارند ولی دارای عملکرد و شکل متفاوتی هستند. چون در هر سلول تنها تعدادی از ژن‌ها فعال و سایر ژن‌ها غیرفعال هستند.

اگر اطلاعات ژنی در یک یاخته مورد استفاده قرار بگیرد، می‌گوییم آن ژن بیان شده و به اصطلاح روشن است

ژنی که مورد استفاده قرار نمی‌گیرد، خاموش است و بیان نشده است

مقدار، بازه و زمان استفاده از ژن در سلول‌های مختلف یک جاندار ممکن است فرق داشته باشد و حتی در یک یاخته هم بسته به نیاز متفاوت باشد. به فرایندهایی که تعیین می‌کنند در چه هنگام، به چه مقدار و کدام ژن‌ها بیان شوند و یا بیان نشوند، فرایندهای تنظیم بیان ژن می‌گویند. تنظیم بیان ژن موجب می‌شود تا جاندار به تغییرات پاسخ دهد (سازگاری) مثلاً در گیاه نور می‌تواند باعث فعال شدن ژن سازنده آنزیمی شود که در فتوسنتز استفاده می‌شود. در نبود نور این ژن بیان نمی‌شود. تنظیم بیان ژن می‌تواند موجب ایجاد سلول‌های مختلفی از یک یاخته شود. یاخته‌های متفاوتی که از یاخته‌های بنیادی مغز استخوان ایجاد می‌شوند، مثالی از این مورد است.

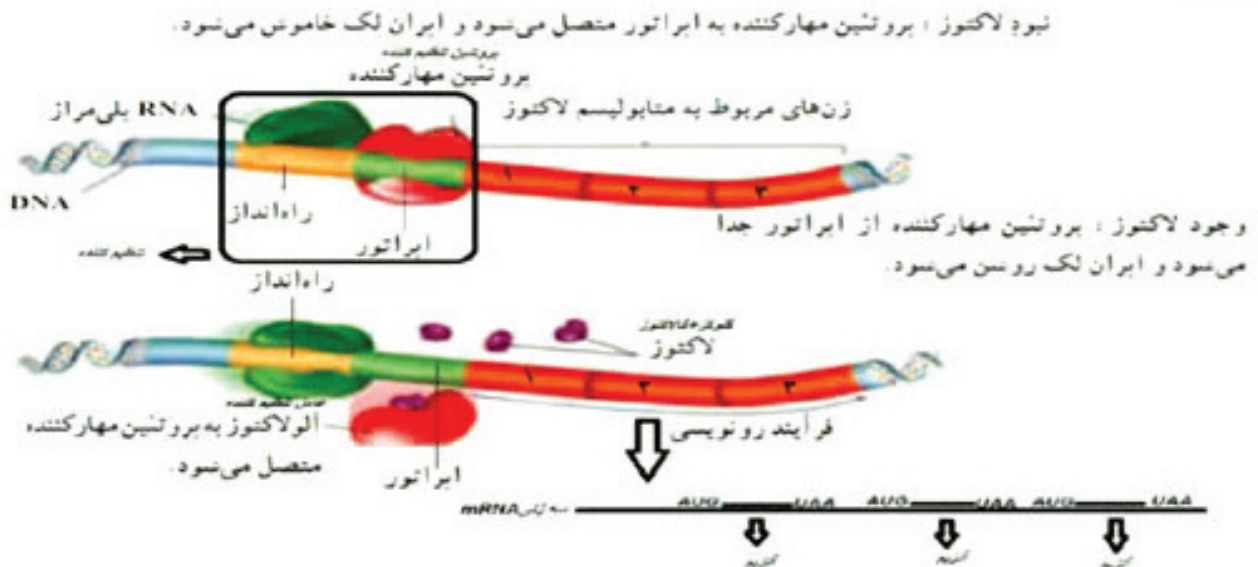
در بیان ژن حتماً یک زنجیره پلی نوکلئوتیدی ساخته می‌شود ولی در تنظیم بیان ژن ممکن است زنجیره پلی نوکلئوتیدی ساخته شود.

تنظیم بیان ژن در پروکاریوت‌ها:

محصول ژن RNA و پروتئین است. تغییر در فعالیت ژن‌ها بر ساخت این محصولات اثر می‌گذارد. تنظیم بیان ژن در پروکاریوت‌ها می‌تواند در هر یک از مراحل ساخت RNA و پروتئین تاثیر بگذارد ولی بطور معمول تنظیم بیان ژن در مرحله رونویسی انجام می‌شود. در موارد هم ممکن است سلول با تغییر در پایداری (طول عمر) RNA یا پروتئین فعالیت آن را تنظیم کند.

تنظیم رونویسی در پروکاریوت‌ها:

در این نوع تنظیم عواملی به پیوستن رنابسپاراز به توالی راه انداز کمک و یا از این کار جلوگیری می‌کنند. در نتیجه رونویسی ژن تسهیل یا ممانعت می‌شود. مثلاً با اتصال پروتئین‌های خاصی به بخشی از DNA که سر راه رنابسپاراز است، از انجام رونویسی جلوگیری می‌شود. نمونه این تنظیم در باکتری اشرشیا کلای (E.coli) وجود دارد.

اگر در محیط گلوکز و هم لاکتوز باشد، باکتری از گلوکز استفاده می‌کند.

قند مصرفی ترجیحی ا.کلای، گلوکز است. در نبود گلوکز و حضور قند لاکتوز، باکتری می‌تواند از لاکتوز استفاده نماید. آنزیم‌های لازم برای مصرف لاکتوز از گلوکز متفاوت است. پس در حضور لاکتوز، ژن‌های سازنده آنزیم روشن شده و آنزیم‌های تجزیه‌کننده لاکتوز ساخته می‌شوند و در نبود لاکتوز، ژن‌های سازنده آنزیم خاموش شده و ساخت آنزیم‌های تجزیه‌کننده لاکتوز متوقف یا کاهش پیدا می‌کند.

✓ در پروکاریوت‌ها چند ژن می‌توانند یک راه انداز داشته باشند ولی در یوکاریوت‌ها هر ژن یک راه انداز دارد.

در پروکاریوت‌ها تنظیم بیان ژن به دو شکل منفی و مثبت انجام می‌شود.

تنظیم منفی رونویسی:

اگر مانعی از چسبیدن رنابسپاراز به راه انداز جلوگیری کند، رونویسی انجام نمی‌شود. به این نوع تنظیم، تنظیم منفی رونویسی گفته می‌شود.

نوعی پروتئین به نام مهارکننده به توالی خاصی از DNA به نام اپراتور متصل می‌شود و مانع پیش روی RNA پلیمراز روی مولکول DNA می‌شود. به این ترتیب ژن‌ها خاموش می‌شود. (این پروتئین همیشه ساخته می‌شود)

برای بیان ژن‌ها، حضور لاکتوز در محیط الزامی است. لاکتوز موجود در محیط به باکتری وارد می‌شود و با اتصال به مهارکننده، شکل آن را تغییر می‌دهد. تغییر شکل مهارکننده، آن را از اپراتور جدا می‌کند و نیز مانع از اتصال آن به اپراتور می‌شود. با برداشته شدن مانع از سرراه، رنابسپاراز رونویسی را انجام می‌دهد و محصولات این ژن‌ها تجزیه لاکتوز را ممکن می‌سازد.

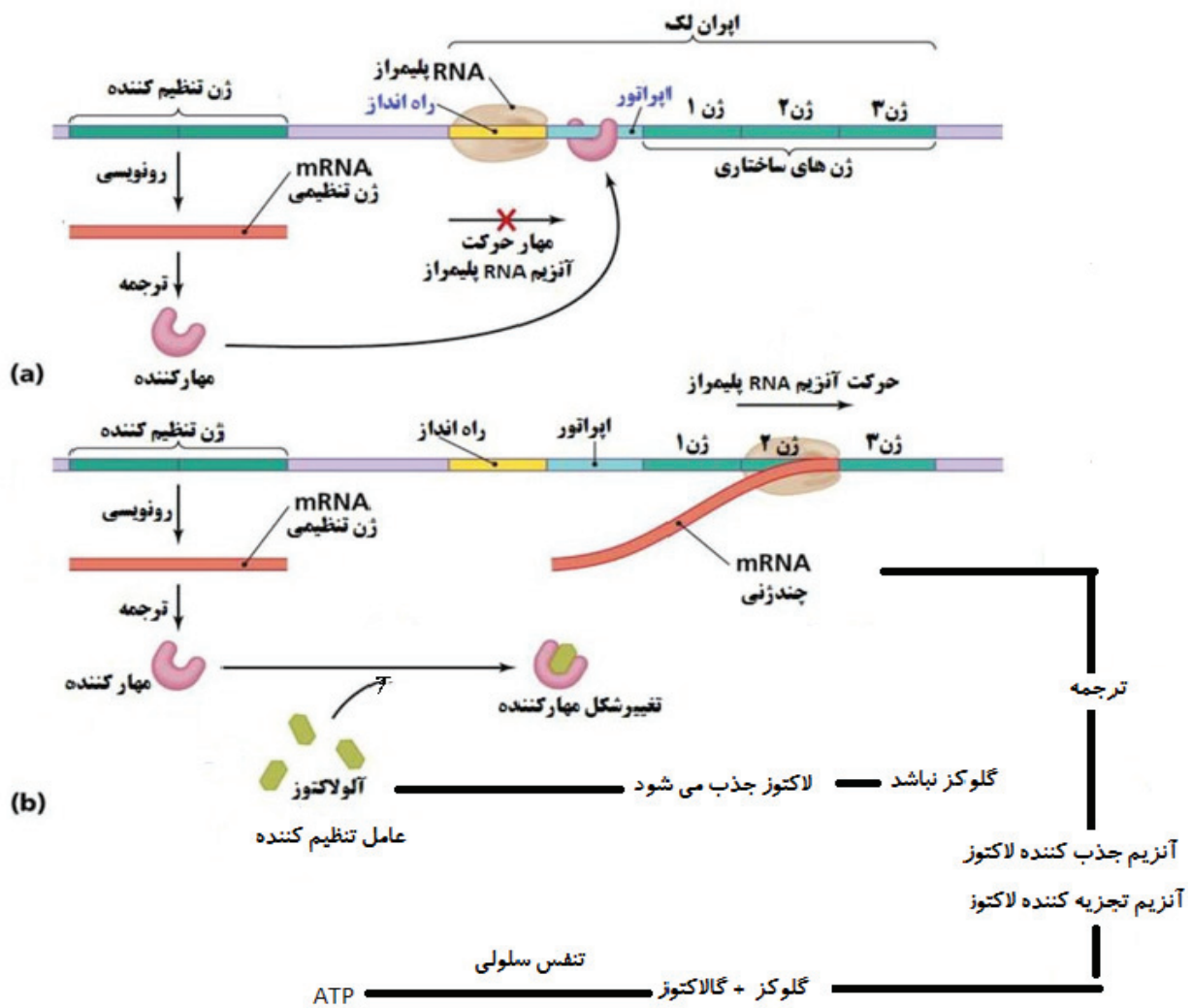
نبود لاکتوز در محیط، حضور گلوکز در محیط، بسته شدن مسیر آنزیم RNA پلیمراز، اتصال پروتئین مهارکننده به اپراتور، همگی به معنای خاموش بودن ژن‌های ا.کلای می‌باشد.

آنزیم‌های تجزیه‌کننده لاکتوز در باکتری ا.کلای سه تا هستند. بنابراین سه ژن دارند که با هم رونویسی می‌شوند. (یک mRNA چند ژنی می‌دهد) این ژن‌ها یک راه انداز و یک اپراتور و یک آنزیم RNA پلیمراز دارند.

تنظیم مثبت رونویسی:

در این نوع تنظیم پروتئین خاصی به رنابسپاراز کمک می‌کند تا بتواند به راه انداز متصل شود. اگر در محیط باکتری E.coli قند مالتوز وجود داشته باشد، آنزیم‌هایی درون باکتری ساخته می‌شوند که در تجزیه مالتوز دخالت دارند. در عدم حضور مالتوز این آنزیم‌ها ساخته نمی‌شوند چون باکتری نیازی به آن‌ها ندارد.

در این باکتری انواعی از پروتئین به نام فعال‌کننده وجود دارند. اتصال مالتوز به پروتئین فعال‌کننده باعث پیوستن پروتئین به توالی خاصی از DNA می‌شوند. به این توالی‌ها جایگاه اتصال فعال‌کننده گفته می‌شود. در حضور مالتوز در محیط، پروتئین فعال‌کننده به جایگاه خود متصل می‌شود و پس از اتصال، به رنابسپاراز کمک می‌کند تا به راه انداز متصل شود. و رونویسی را آغاز نماید.

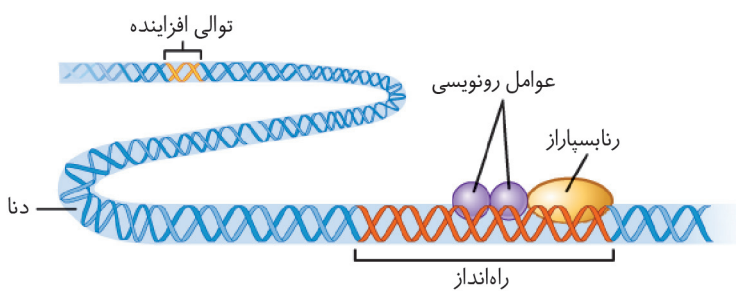

- ✓ تولید پروتئین مهار کننده ربطی به ایران لک ندارد و رمزهای آن روی ژن جداگانه ای قرار دارد.
- ✓ در ایران لک ورود لاکتوز به درون سلول در زمان عدم رونویسی ژن های مربوط به تجزیه لاکتوز هم رخ می دهد.

تنظیم بیان ژن در هو هسته‌ای ها (یوکاریوت ها):

تنظیم بیان ژن در هو هسته‌ای ها پیچیده تر از پیش هسته‌ای هاست و می تواند در مراحل بیشتری انجام شود. سلول های هو هسته‌ای بوسیله غشاها به بخش های مختلفی تقسیم شده اند. پس اگر سلول بخواهد نسبت به یک ماده واکنش نشان دهد باید این عوامل به طریقی از غشاها عبور کنند و ژن ها را تحت تاثیر قرار دهند. در سلول های هو هسته‌ای، بیشتر ژن ها در هسته و برخی در راکیزه و دیسه ها قرار دارند. در هر یک از این محل ها سلول می تواند بر بیان ژن نظارت داشته باشد. پس تنظیم بیان ژن می تواند در مراحل متعددی انجام شود.

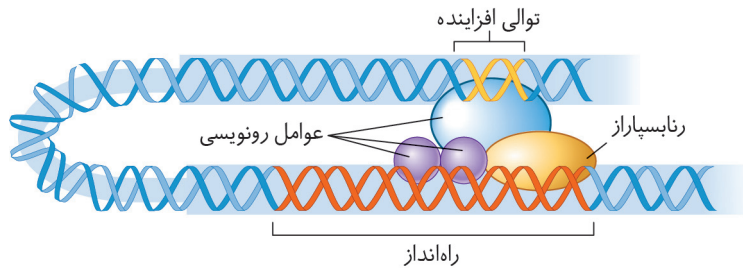
تنظیم بیان ژن در مرحله رونویسی:

در هو هسته‌ای همانند پیش هسته‌ای، رونویسی با پیوستن رنابسیاراز به راه انداز آغاز می شود. در هو هسته‌ای ها رنابسیاراز نمی تواند به تنهایی راه انداز را شناسایی کند و برای پیوستن به راه انداز به پروتئین هایی به نام عوامل رونویسی نیاز دارد. گروهی از این پروتئین ها با اتصال به نواحی خاصی از راه انداز، رنابسیاراز را به محل راه انداز هدایت می کند. چون تمایل پیوستن این پروتئین ها به راه انداز در اثر عواملی تغییر می کنند، مقدار رونویسی ژن آن هم تغییر می کند.

عوامل رونویسی متعدد هستند و گروهی به راه انداز و گروهی به توالی افزاینده متصل می شوند.

توالی افزاینده از جنس DNA بوده و ممکن است در فاصله دوری از ژن قرار داشته باشند. این توالی سرعت رونویسی را افزایش می‌دهد. ممکن است عوامل رونویسی به توالی افزاینده متصل شود که فعال کننده نامیده می‌شوند. اتصال این پروتئین‌ها بر سرعت و مقدار رونویسی ژن مؤثر است.

با اتصال پروتئین‌های عوامل رونویسی به توالی افزاینده، در مولکول دنا خمیدگی ایجاد شده و عوامل رونویسی متصل به راه انداز با عوامل رونویسی متصل به توالی افزاینده کنار هم قرار می‌گیرند. کنار هم قرار گرفتن این عوامل، سرعت رونویسی را افزایش می‌دهند.

تنظیم بیان ژن در مراحل غیر رونویسی:

در هوهسته‌ای‌ها روش‌های تنظیم متعددی وجود دارد که نحوه عمل بسیاری از آن‌ها ناشناخته است. برخی روش‌ها عبارتند از:
 - تنظیم بیان ژن می‌تواند پیش از رونویسی یا پس از آن هم انجام شود. اتصال بعضی رناهای کوچک مکمل به رنای پیک مثالی از تنظیم بیان ژن پس از رونویسی است. با اتصال این رناها از کار رناتن (ریبوزوم) جلوگیری می‌شود. در نتیجه عمل ترجمه متوقف و رنای ساخته شده پس از مدتی تجزیه می‌شود.
 - روش تنظیم دیگر در سطح فام تن (کروموزوم) است. بطور معمول بخش‌های فشرده فام تن کمتر در دسترس رنابسپارازها قرار می‌گیرند بنابراین یاخته می‌تواند با تغییر در میزان فشردگی فام تن در بخش‌های خاصی، دسترسی رنابسپاراز را به ژن مورد نظر تنظیم می‌کند. (لازمه رونویسی از ژن باز شدن فشردگی ژن است)
 - روش دیگر تنظیم بیان ژن، طول عمر رنای پیک است. افزایش طول عمر رنای پیک موجب افزایش محصول می‌شود. این فرایندها در میزان پروتئین سازی مؤثر است.

تنظیم بیان ژن می‌تواند تحت تاثیر عوامل محیطی باشد. مثال رنگ گل ادریسی که در pH مختلف فرق می‌کند.

- ✓ در سلول یوکاریوتی توالی افزاینده فقط در دناى خطی هسته دیده می‌شود ولی راه انداز علاوه بر دناى خطی در دناى حلقوی میتوکندری و کلروپلاست هم دیده می‌شود.
- ✓ توالی افزاینده و راه انداز هر دو از جنس DNA بوده و در تنظیم بیان ژن نقش دارند ولی رونویسی نمی‌شوند.
- ✓ هر ژن یوکاریوتی الزاماً توالی افزاینده ندارد یعنی بدون آن هم رونویسی ممکن است.

کدام عبارت در مورد اشرشیاکلاهی درست است؟ در مرحله

- (۱) اول رونویسی، آنزیم رونویسی کننده، نوکلئوتید مناسبی را در هر دو رشته دنا انتخاب می‌کند.
- (۲) طولیل شدن رونویسی، پیوند بین بازهای آلی دو رشته الگو و رمز گذار DNA، گسسته می‌شود.
- (۳) طولیل شدن ترجمه، با جابه جایی آخرین tRNA، کدون پایان به جایگاه A ریبوزوم منتقل می‌شود.
- (۴) آغاز ترجمه، پس از اتصال دو زیرواحد ریبوزوم به یکدیگر، tRNA آغازی با نخستین رمز جفت می‌شود.

ایجاد یک جهش مؤثر در مولکول‌های دناى یک یاخته کبده، می‌تواند به تغییر در توالی مونومرهای کدام یک از مولکول‌های زیر شود؟

- (۱) عوامل رونویسی درون یاخته و هورمون ارتیروپویتین موجود در خون
- (۲) گلیکوژن و توالی‌های افزاینده
- (۳) پروتئین‌های مهارکننده و آنزیم‌های ایجادکننده پیوند پپتیدی درون یاخته
- (۴) رنای ناقل و هورمون انسولین موجود در خون

کدام عبارت در مورد یک یاخته فعال پانکراس، درست است؟

- (۱) هر کدون توسط یک آنتی کدون شناسایی می‌شود.
- (۲) تنوع آمینواسیدها کمتر از تنوع tRNA ها است.
- (۳) هر آمینواسید، بیش از یک رمز سه نوکلئوتیدی دارد.
- (۴) هر RNA ی مورد نیاز برای پروتئین سازی، کدون آغاز دارد.

نوعی جاندار تک یاخته میتواند طی چرخه یاخته ای خود و با گذشت از نقاط واریسی، مواد آلی غیرزنده محیط را تجزیه نماید. کدام عبارت در مورد این جاندار درست است؟

- (۱) به طور معمول، برای هر ژن بیش از یک توالی تنظیمی وجود دارد.
- (۲) تنظیم بیان هر ژن، همواره در سطح رونویسی انجام می‌گیرد.
- (۳) ممکن است در ضمن رونویسی اغلب ژن‌ها، ترجمه هم صورت بگیرد.
- (۴) مسئولیت تنظیم بیان چند ژن مجاور برعهده یک توالی تنظیم کننده می‌باشد.

کدام عبارت، درباره تنظیم بیان ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز در اشرشیاکلاهی، درست است؟

- (۱) توالی واحدهای سازنده دی ساکارید، توسط سه ژن متوالی تعیین می‌گردد.
- (۲) در حضور لاکتوز، پروتئین مهارکننده تغییر شکل یافته و به توالی اپراتور متصل می‌شود.
- (۳) محصول ژن مهار کننده، بر فرایند رونویسی بعضی از ژنهای تجزیه کننده لاکتوز مؤثر است.
- (۴) در پی اتصال دی ساکارید به پروتئین مهار کننده، انرژی جایگزین بیشتری در اختیار یاخته قرار می‌گیرد.

کدام عبارت، درباره همه RNAهایی که در مرکز تنظیم ژنتیک یک یاخته اسپروژیر قرار دارند، درست است؟

- (۱) در بیشتر بخش های خود، توالی نوکلئوتیدی مشابهی دارند.
- (۲) به کمک توالی های افزایشده با سرعت زیادی تولید شده اند.
- (۳) به عنوان الگو برای تولید پلی پپتید به سیتوپلاسم فرستاده می‌شوند.
- (۴) در پی اتصال عوامل رونویسی متصل به راه انداز ساخته شده‌اند.

کدام گزینه، در مورد یاخته‌های زنده قورباغه آفریقایی، صحیح است؟

- (۱) هریک از کدون‌ها، تعیین کننده، آمینواسیدی است که در ساختار پلی پپتید شرکت می‌کند.
- (۲) همه RNA های مورد نیاز برای ترجمه، توسط یک نوع RNA پلیمراز رونویسی می‌شوند.
- (۳) ژنهای mRNA ساز همواره به صورت غیرتصادفی رونویسی می‌شوند.
- (۴) همه RNA ها پس از کوتاه شدن به سیتوپلاسم وارد می‌شوند.

پس از افزودن لاکتوز به محیط کشت باکتری اشرشیاکلاهی، کدام عبارت، درباره این دی ساکارید درست است؟

- (۱) پس از تجزیه به درون باکتری منتقل می‌شود.
- (۲) همانند مهارکننده می‌تواند به اپراتور متصل گردد.
- (۳) سبب می‌شود تا ژن سازنده پروتئین مهارکننده روشن شود.
- (۴) تغییری در شکل فضایی پروتئین متصل به اپراتور ایجاد می‌کند.

کدام گزینه، عبارت زیر را به طور مناسب کامل می‌کند؟

در صورت حضور قند مالتوز در محیط باکتری اشرشیاکلاهی و به دنبال اتصال فعال کننده به.....

- (۱) راه انداز، عوامل رونویسی بر روی توالی افزایشده قرار می‌گیرند.
- (۲) مالتوز، مهار کننده تغییر شکل می‌دهد و از اپراتور جدا می‌گردد.
- (۳) رنابسپاراز، ژن های مربوط به سنتز مالتوز رونویسی می‌شوند.
- (۴) توالی خاصی از دنا، اولین نوکلئوتید مناسب برای رونویسی مورد شناسایی قرار می‌گیرد.

A large area of the page is filled with horizontal dotted lines, providing space for students to write their answers.

فصل سوم
انتقال اطلاعات
در نسل‌ها

فصل سوم: انتقال اطلاعات در نسل‌ها

- در تولیدمثل جنسی ارتباط بین نسل‌ها را گامت‌ها برقرار می‌کنند و ویژگی هر یک از والدین توسط دستورالعمل‌هایی که در دنا‌ی موجود در گامت‌ها (کامه‌ها) قرار دارد به نسل بعد منتقل می‌شود.
- پیش از کشف قوانین وراثت تصور بر این بود که صفات فرزندان، آمیخته‌ای از صفات والدین و حد واسطی از آن‌هاست. (نظریه آمیختگی صفات) مثلاً والد قد بلند با والد قد کوتاه، فرزندی با قد متوسط خواهند داشت.
- گریگور مندل قبل از شناسایی ساختار و عمل DNA و ژن‌ها، توانست قوانین بنیادی وراثت را کشف کند. به کمک این قوانین می‌شد صفات فرزندان را پیش‌بینی کرد.

صفت: ویژگی ارثی جانداران است که از والدین به فرزندان می‌رسد مثل رنگ چشم - رنگ مو - گروه خونی

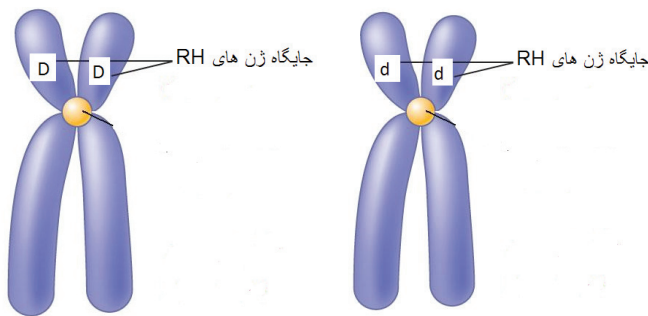
✓ صفات اکتسابی که ارثی نیستند مثل تغییر رنگ پوست به تیره به علت قرار گرفتن در معرض آفتاب

ژن‌شناسی (ژنتیک):

- شاخه‌ای از زیست‌شناسی که به چگونگی وراثت صفات از نسلی به نسل دیگر می‌پردازد.
- به حالات مختلف یک صفت، شکل‌های آن صفت (الل) گفته می‌شود. مثلاً صفت رنگ چشم چندین حالت دارد پس یک صفت چند اللی است. رنگ سیاه - قهوه‌ای - سبز - آبی، یا حالت مو چندناست (صفت چند اللی): صاف - فر - فر موج‌دار

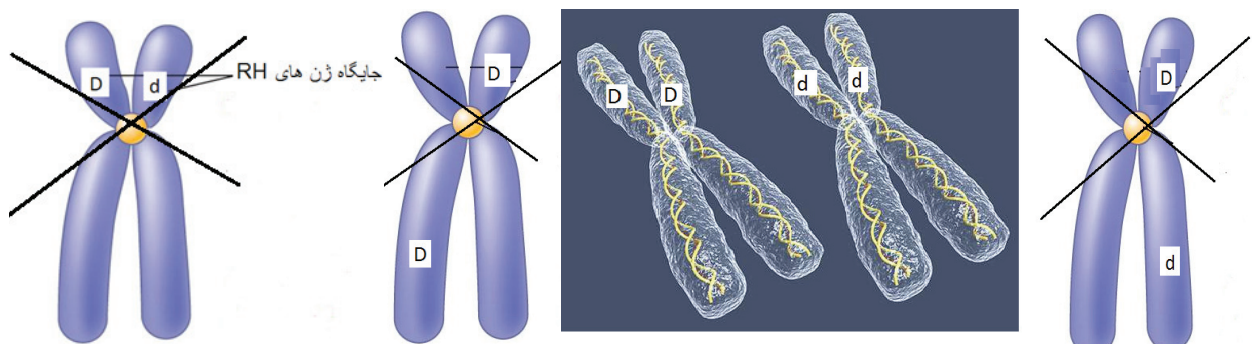
گروه خونی RH:

- گروه خونی RH براساس بودن یا نبودن پروتئینی است که در غشای گلبول‌های قرمز جای دارد و پروتئین D نامیده می‌شود. اگر این پروتئین در غشای گلبول قرمز باشد، گروه خونی Rh (مثبت) است و اگر نباشد، گروه خونی Rh (منفی) خواهد بود.
- بودن و نبودن پروتئین D به نوعی ژن بستگی دارد. دو ژن در ارتباط با پروتئین D دیده می‌شود. ژنی که می‌تواند پروتئین D را بسازد و با حرف D نمایش می‌دهند و ژنی که نمی‌تواند پروتئین D را بسازد و با حرف d نمایش می‌دهند.
- ژن‌های D و d جای مشخصی در کروموزوم دارند. هر دو جای یکسانی از کروموزوم (1) را اشغال می‌کنند. هر یک از کروموزوم‌های شماره (1) در این جایگاه ژن D یا d را دارد. (نمی‌توان در یک کروموزوم هم‌زمان ژن D و d را دید) به این جایگاه از کروموزوم شماره (1) جایگاه ژن‌های RH گفته می‌شود.

- سلول‌های پلوئید مثل اسپرم یا تخمک که فقط یک عدد از کروموزوم (1) را دارند برای صفت RH فقط یک ژن دارند D یا d، ولی سلول دیپلوئید مثل سلول‌های پیکری ما دو ژن برای صفت RH دارند که می‌تواند D و D - D یا d و d باشد.

- در سلول پیکری بدن یک انسان سالم می‌توان برای صفت RH، چهار ژن مشاهده کرد.

سلول دیپلوئید - کروموزوم‌های همتا

- ✓ همه‌ی یاخته‌های پیکری هسته‌دار محتوی ژنی یکسانی دارند. پس ژن سازنده هموگلوبین در لنفوسیت هم هست.
- ✓ در فردی با Rh^+ در هسته‌ی نوروں می‌توان ال D را مشاهده کرد.

✎ **خالص = هموزیگوس:** اگر فرد برای یک صفت، ال‌های (دگره‌های) یکسان داشته باشد گفته می‌شود برای آن صفت فرد خالص است در این حالت ژنوتیپ فرد برای RH, DD یا rh, dd خواهد بود.

✎ **ناخالص = هتروزیگوس:** اگر فرد برای یک صفت، ال‌های متفاوت داشته باشد گفته می‌شود برای آن صفت فرد ناخالص است در این حالت ژنوتیپ فرد برای RH, Dd خواهد بود

✎ خالص بودن یا ناخالص بودن برای سلول هاپلوئید به کار نمی‌رود چون این سلول برای صفت مورد نظر فقط یک ال دارد

✎ ال (دگره) غالب = بارز: با حرف بزرگ نمایش می‌دهند مثل D - در کنار ال d قرار گیرد، ال غالب خود را نشان می‌دهد.

✎ ال مغلوب = نهفته: با حرف کوچک نمایش می‌دهند مثل d - در کنار ال D قرار گیرد، خود را نشان نمی‌دهد.

✎ ال‌هایی که با حرف بزرگ و کوچک نمایش داده می‌شود، دارای رابطه غالب و مغلوبی (بارز و نهفتگی) می‌باشند.

✎ ترکیب دگره‌ها را در یک فرد، ژن نمود (ژنوتیپ) می‌گویند. (به فرمول ژنتیکی صفت گفته می‌شود).

✎ به شکل ظاهری صفت یا حالت بروز صفت، رخ نمود (فنوتیپ) می‌گویند.

ژنوتیپ	فنوتیپ	خالص یا ناخالص
DD	+	خالص
Dd	+	ناخالص
dd	-	خالص
AA	A	خالص
Aa	A	ناخالص
AABB	AB	خالص
AABb	AB	ناخالص
AaBb	AB	ناخالص
aabb	ab	خالص

✎ صفت نهفته، ژنوتیپ خالص دارد ولی صفت بارز می‌تواند ژنوتیپ خالص یا ناخالص داشته باشد.

- ✓ در سلول جنسی فردی با Rh^+ ، می‌تواند فقط ال D یا d دیده شود.

گروه خونی ABO:

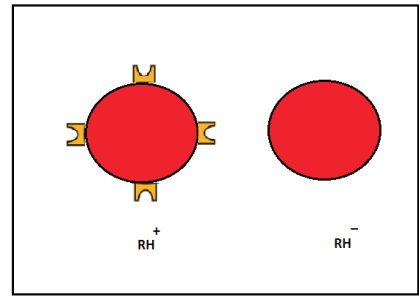
گروه خونی ABO به چهار گروه A, B, AB و O گروه‌بندی می‌شود. این گروه‌بندی بر مبنای بودن یا نبودن دو نوع کربوهیدرات به نام های A و B در غشای گلبول قرمز است.

	گروه خونی A	گروه خونی B	گروه خونی AB	گروه خونی O
نوع کربوهیدرات گویچه قرمز	آنتی‌ژن A	آنتی‌ژن B	آنتی‌ژن A و B	بدون آنتی‌ژن
نوع پادتن در پلاسما	آنتی‌کر B	آنتی‌کر A	آنتی‌کر ندارد	آنتی‌کر A و B

✎ گروه خونی صفتی اتوزوم است که با یک ژن سه الی کنترل می‌شود. اضافه شدن کربوهیدرات‌های A و B به غشای گلبول قرمز، یک واکنش آنزیمی است. دو نوع آنزیم وجود دارد. یکی آنزیم A که کربوهیدرات A را به غشاء اضافه می‌کند (گروه خونی A) و دیگری آنزیم B ، که کربوهیدرات B را به غشای گلبول قرمز اضافه می‌کند.

اگر هیچ‌یک از این دو آنزیم وجود نداشته باشد آنگاه هیچ کربوهیدراتی به غشا اضافه نخواهد شد یعنی گروه خونی O ، بنابراین برای این صفت سه گروه دگره (ال) وجود دارد. دگره‌ای که آنزیم A را می‌سازد و دگره‌ای که آنزیم B را می‌سازد و دگره‌ای که هیچ آنزیمی نمی‌سازد. (ال‌های $A-B-O$) جایگاه ژن‌های گروه خونی ABO در فام‌تن شماره ۹ است.

	گروه خونی A	گروه خونی B	گروه خونی AB	گروه خونی O
گویچه قرمز				
نوع کربوهیدرات گویچه قرمز	A	B	A و B	هیچ کدام

نام گروه خونی	ژنوتیپ	فنوتیپ	بارز یا نهفته	خالص یا ناخالص
A	AA AO	A	بارز	خالص ناخالص
B	BB BO	B	بارز	خالص ناخالص
AB	AB	AB	هم‌توان	ناخالص
O	OO	O	نهفته	خالص

اگر برای صفتی n آلل (دگره) داشته باشیم برای آن:

۱) انواع ژن نمود یا ژنوتیپ = $\frac{n(n+1)}{2}$

۲) انواع ژنوتیپ خالص = n

۳) انواع ژنوتیپ ناخالص = $\frac{n(n-1)}{2}$

۴) انواع فنوتیپ: حداقل = n و حداکثر = انواع ژنوتیپ

الل‌های گروه خونی به صورت $I^A - I^B - i$ نمایش داده می‌شود. الل A و B هم‌توان هستند ولی نسبت به الل i غالب هستند.

- ✓ در فردی با گروه خونی AO، یاخته قلبی که یک یا دو هسته‌ای است می‌تواند دارای ۲ نسخه از الل A باشد.
- ✓ کروموزوم مضاعف ۲ الل از هر ژن دارد پس در سلول ۲n برای یک ژن ۴ الل دیده می‌شود. البته هر سلول ۲n (دارای کروموزوم هم‌تای) لزوماً تقسیم نمی‌شود. مثل نورون - یاخته پادتن ساز و... پس وارد مرحله S نمی‌شود و کروموزوم مضاعف ندارد
- ✓ در مرحله آنافاز تعداد الل‌ها تغییری نمی‌کند چون تعداد کروماتیدها ثابت است.
- ✓ هر یاخته حاصل از اسپرماتوسیت ثانویه n و کروموزوم ساده دارد. پس فقط یک نوع الل و یک عدد الل برای صفت Rh و گروه خونی ABO دارد.
- ✓ در فردی با A^+ ناخالص، یک نسخه از هریک از الل‌های A-O-D-d را می‌توان یافت.

هرگاه از آمیزش دو صفت، صفت جدیدی ایجاد نشود رابطه غالب و مغلوبی است ولی در غیر این صورت:

- ۱) **بارزیت ناقص:** از آمیزش دو صفت، یک فنوتیپ حد واسط ایجاد می‌شود. (صفت در حالت ناخالص به صورت حد واسط حالت‌های خالص دیده می‌شود) مثل موی مجعد با موی صاف که موی موجدار می‌دهد. گل میمونی قرمز و سفید، گل صورتی می‌دهد.

ژنوتیپ	فنوتیپ
RR	قرمز
WW	سفید
RW	صورتی

- ۲) **هم‌توانی:** دو فنوتیپ با هم در فرزند ظاهر می‌شوند مثل اسب مو قرمز با مو سفید که اسب حاصل هم موی سفید و هم موی قرمز دارد. یا گروه خونی A و B، گروه خونی AB می‌دهد.

رنگ گل میمونی با دو الل R برای رنگ قرمز و W برای رنگ سفید کنترل می‌شود.

مثالی دیگر:

سیاه × سفید: والدین	سیاه × سفید	سیاه × سفید	سیاه × سفید
سیاه: فرزند	سیاه + سفید	خاکستری	سیاه و سفید
غالب و مغلوبی	غالب و مغلوبی	بارزیت ناقص	هم‌توانی

- ✓ صفت هم‌توان همیشه ژنوتیپ ناخالص دارد مثل RW
- ✓ بیماری که فقط از مادر به فرزندان منتقل شود و پدر در آن هیچ نقشی نداشته باشد، مربوط به ژن سیتوپلاسمی است. در زیگوت فقط میتوکندری تخمک شرکت می‌کند.
- ✓ تعداد فنوتیپ‌ها در رابطه هم‌توانی و بارزیت ناقص بیشتر یا مساوی بارز نهفتی است.
- ✓ برای صفات چند جایگاهی در هر یاخته ممکن است بیش از ۲ آلل داشته باشیم.

انواع صفات

کروموزوم‌ها به دو دسته غیرجنسی و جنسی تقسیم می‌شوند. فام‌تن‌های جنسی انسان X و Y هستند. صفاتی را که جایگاه ژنی آن‌ها در یکی از فام‌تن‌های غیرجنسی قرار داشته باشد صفت مستقل از جنس (اتوزوم) و صفاتی را که جایگاه ژنی آن‌ها در یکی از دو فام‌تن جنسی قرار داشته باشد وابسته به جنس می‌گویند.

وراثت صفات مستقل از جنس:

گروه خونی RH^- مثال‌هایی از صفت اتوزومی هستند. هر یک از والدین ما از هر جفت فام‌تن هم‌تا تنها یکی را از طریق گامت (کامه) به نسل بعد منتقل می‌کنند. (در صفت اتوزوم هر فرد $2n$ برای صفت تک جایگاهی از هر والد یک آلل می‌گیرد)

مربع پانت روشی برای به دست آوردن ژن‌نمود فرزندان است. در این روش گامت‌های والدین را به‌طور جداگانه در سطر و ستون یک جدول می‌نویسیم و بعد خانه‌های جدول را با کنار هم قرار دادن کامه‌های سطر و ستون متناظر هم پر می‌کنیم.

🧪 اگر پدر و مادری دارای RH^+ با ژن‌نمود ناخالص باشند، ژن‌نمود فرزندان را به دست آورید.

Dd	Dd	D	d
	D	DD ژنوتیپ D فنوتیپ	Dd D
	d	Dd D	dd d

پس بین فرزندان سه نوع ژنوتیپ ($DD - Dd - dd$) و دو نوع فنوتیپ ($D - d$) ایجاد می‌شود.

🧪 پدری گروه خونی O و مادری گروه خونی AB دارد. انواع ژن‌نمود و رخ‌نمودهای ممکن بین فرزندان را پیش‌بینی کنید.

AB	OO	O	O
	A	AO	AO
	B	BO	BO

بین فرزندان دو نوع ژنوتیپ ($AO - BO$) و دو نوع فنوتیپ ($A - B$) ایجاد می‌شود. حل بدون مربع پانت:

$$P = AB \times OO$$

گامت: $(A, B) \times (O)$

$$F = AO + BO$$

صفت وابسته به X (جنس):

اگر ژن صفت در فام‌تن X قرار داشته باشد به این صفت وابسته به X گفته می‌شود. مثال بیماری هموفیلی که یک بیماری وابسته به X نهفته است. الل (دگره) این بیماری که روی فام‌تن X قرار دارد، نهفته است. در این بیماری فرایند لخته شدن خون دچار اختلال می‌شود. شایع‌ترین نوع هموفیلی مربوط به فقدان عامل انعقادی هشت (XIII) است.

الل بیماری هموفیلی با حرف h و الل سالم برای این صفت با H نمایش داده می‌شود. چون صفت وابسته به X است الل‌ها را روی کروموزوم X به صورت بالانویس، می‌نویسیم.

در فام‌تن Y جایگاهی برای دگره‌های هموفیلی وجود ندارد. پس مردان با یک الل h بیماری را نشان می‌دهند ولی زنان با دو الل h بیماری را نشان می‌دهند.

مرد	زن	
X^HY	X^HX^H	سالم
ندارد	X^HX^h	ناقل
X^hY	X^hX^h	بیمار هموفیل

برای صفت وابسته به X در مردان فنوتیپ ناقل - خالص یا ناخالص نداریم. در زنان فرد ناقل دیده می‌شود یعنی فردی که بیمار نیست و ظاهری سالم دارد ولی ژن بیماری را دارد و می‌تواند به نسل بعد منتقل نماید.

فرزند پسر این بیماری را فقط از طریق مادرش دریافت می‌کند ولی فرزند دختر بیماری را از طریق پدر و مادر دریافت می‌کند.

اگر مردی هموفیل با زنی کاملاً سالم ازدواج کند، آیا ممکن است فرزند حاصل از این ازدواج هموفیل باشد؟ خیر چون پسر الل بیماری را فقط از طریق مادر می‌گیرد. چون مادرش کاملاً سالم است فرزند پسر بیمار نخواهد شد.

$$P = (X^hY) \times (X^HX^H)$$

	Xh	Y
XH	$XHXh$ دختر ناقل	XHY پسر سالم

مردی سالم با زنی هموفیل ازدواج می‌کند. انواع ژنوتیپ و فنوتیپ‌های ممکن برای فرزندان این خانواده را به دست آورید.

$$P = (X^HY) \times (X^hX^h)$$

گامت: (X^H, Y) (X^h)

$$F: X^HX^h + X^hY$$

با قرار گرفتن دانه گرده گل میمونی سفید (WW) بر روی کلاه گل میمونی صورتی (RW) کدام رخ نمود برای رویان و کدام ژن نمود برای آندوسپرم مورد انتظار است؟

(۱) صورتی-WWR (۲) صورتی-RRR (۳) سفید-WRR (۴) سفید-WWW

در یک خانواده مادر گروه خونی AB دارد و علاوه بر داشتن پروتئین D در غشای گلبول قرمز می‌تواند عامل انعقادی شماره ۸ را بسازد. پدر گروه خونی B و پروتئین D دارد و فاقد عامل انعقادی ۸ است. اگر دختر این خانواده فاقد عامل انعقادی ۸ و فاقد پروتئین D باشد و بتواند فقط کربوهیدرات A گروه خونی را بسازد، تولد کدام فرزند غیرممکن است؟

(۱) پسری دارای یک نوع کربوهیدرات گروه خونی و دارای پروتئین D و سالم از نظر فرایند لخته شدن خون

(۲) پسری با اختلال در فرایند لخته شدن خون و دارای یک نوع کربوهیدرات گروه خونی و فاقد پروتئین D

(۳) دختری دارای هردو نوع کربوهیدرات گروه خونی و دارای پروتئین D و سالم از نظر فرایند لخته شدن خون

(۴) دختری با اختلال در فرایند لخته شدن خون و فاقد هردو نوع کربوهیدرات گروه خونی و دارای پروتئین D

✓ دختر در تمام صفات وابسته به X و مستقل از جنس، از هر والد یک الل برای صفات تک جایگاهی می‌گیرد ولی پسر برای صفات وابسته به X، فقط از مادرش یک الل می‌گیرد و از پدرش اللی نمی‌گیرد.

✓ سلول پیکری دختر اغلب $2X$ دارد. در صفات وابسته به جنس، می‌تواند اللی که از پدر و مادر می‌گیرد مثل هم باشد و یک نوع ال دریافت نماید.

✓ صفات وابسته به X همانند صفات مستقل از جنس می‌تواند تک جایگاهی یا چند جایگاهی باشد.

صفت گسسته: صفتی که دو شکل یا دو ال دارد. مثل RH که به دو شکل مثبت و منفی دیده می‌شود.

صفت پیوسته: صفتی که چندین شکل یا ال دارد. مثال قد - وزن - رنگ پوست - رنگ چشم و

صفت تک جایگاهی: صفتی که یک جایگاه ژن در فام‌تن دارند. مثل صفت گروه خونی که یک جایگاه مشخص در فام‌تن ۹ دارد.

صفت چند جایگاهی: صفتی که بروز آن‌ها بیش از یک جایگاه ژن شرکت دارد. مثل رنگ ذرت که طیفی از سفید تا قرمز است. رنگ پوست انسان و ...

صفت رنگ در این ذرت، سه جایگاه ژنی دارد که هر کدام دو ال دارند. برای نشان دادن ژن‌ها در این سه جایگاه از حروف A-B-C استفاده می‌شود. برحسب نوع ترکیب ال‌ها، رنگ‌های مختلفی ایجاد می‌شود. ال‌های بارز رنگ قرمز و ال‌های نهفته رنگ سفید را ایجاد می‌کند. در رخ‌نمودهای ناخالص هرچه تعداد ال‌های بارز بیشتر باشد مقدار رنگ قرمز بیشتر است.

صفت چند ژنی یعنی صفتی که با چند ژن کنترل می‌شود. در سلول دیپلوئید برای هر ژن دو ال دیده می‌شود پس برای صفت سه ژنی در مجموع ۶ ال دیده می‌شود.

AaBbCc	قرمز ← ABC	AABBCC	قرمز ← ABC
Aabbcc	صورتی ← Abc	AABbCc	قرمز ← ABC
AaBbcc	صورتی ← aBc	AaBBCC	قرمز ← ABC
Aabbcc	سفید ← abc	AaBbcc	قرمز ← Abc
		AabbCC	قرمز ← AbC

✓ صفات چند جایگاهی رخ‌نمودهای پیوسته‌ای دارند. یعنی افراد جمعیت این ذرت، در مجموع طیف پیوسته‌ای بین قرمز و سفید دارند و نمودار توزیع فراوانی این صفت زنگوله‌ای است. فنوتیپ صفات تک جایگاهی غیر پیوسته است و فقط دو حالت دارد مثل رنگ گل میمونی که قرمز - سفید یا صورتی است (بدون طیف)

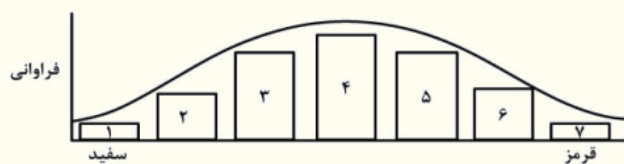
صفت رنگ در ذرت صفتی با سه جایگاه ژنی است و هر جایگاه دو ال دارد. ال‌های بارز رنگ قرمز و ال‌های نهفته رنگ سفید را به وجود می‌آورند و رخ‌نمودهای دو آستانه طیف که قرمز و سفید هستند به ترتیب ژن‌نمودهای $AABBCC$ و $aabbcc$ دارند. بنابراین ذرت‌هایی که از آمیزش دو ذرت با ژن‌نمودهای $AaBBCC$ و $Aabbcc$ به وجود می‌آیند از نظر رنگ به کدام ذرت شباهت بیشتری دارند؟

(۱) $aaBbCC$ (۲) $AABBCC$ (۳) $AaBBCC$ (۴) $AABbCC$

صفت با در نظر گرفتن این که ژن نمود درون دانه (آندوسپرم) WWR است. کدام ژن نمود به ترتیب برای دانه گرده و کلاله گل میمونی مورد انتظار نیست؟

(۱) $RW-RR$ (۲) $RR-RW$ (۳) $RW-WW$ (۴) $RW-RW$

صفت با توجه به نمودار فراوانی رنگ ذرت در کتاب درسی، کدام عبارت نادرست است؟

(۱) ژن‌نمودی حاوی همه انواع ال‌ها در بخش ۴ وجود دارد.

(۲) هر ژن‌نمود در بخش ۵، در هر جایگاه ژنی، ال‌های بارز دارد.

(۳) هر ژن‌نمود در بخش ۶، در یک جایگاه ژنی ناخالص است.

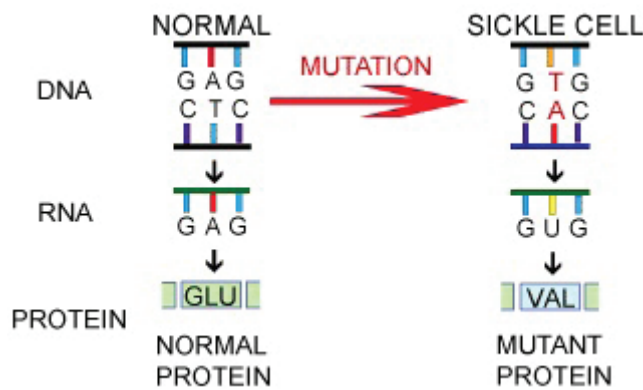
(۴) هر ژن‌نمود در بخش ۲، در دو جایگاه ژنی خالص است

اثر محیط:

گاهی برای بروز یک فنوتیپ تنها وجود ژن کافی نیست. برای مثال در گیاهان، ساخته شدن سبزینه علاوه بر ژن به نور هم نیاز دارد.

فصل چهارم
تغییر در اطلاعات
وراثی

فصل چهارم: تغییر در اطلاعات وراثتی

قبلاً خواندید که یکی از ویژگی‌های ماده وراثتی پایداری نسبی آن است ولی ماده وراثتی به‌طور محدود تغییرپذیر است. این تغییرات باعث ایجاد گوناگونی می‌شود که باعث افزایش توان بقای جمعیت‌ها در شرایط متغیر محیط می‌شود و زمینه تغییر گونه‌ها را فراهم می‌کند.

تغییر دائمی در نوکلئوتیدهای ماده وراثتی را جهش می‌گویند. جهش‌ها ممکن است مفید، مضر و یا خنثی باشد. مثال: کم‌خونی داسی شکل ناشی از جهش جانشینی در ژن سازنده پروتئین هموگلوبین است. در این بیماری نوکلئوتید A به جای T قرار می‌گیرد. در بیماران به جای آمینواسید (گلوتامیک اسید) آمینواسید (والین) در پروتئین هموگلوبین قرار می‌گیرد.

✓ در این بیماری ترشح اریثروپویتین - مصرف آهن و اسید فولیک افزایش می‌یابد. (در کم‌خونی فقر آهن تعداد گلبول قرمز کم می‌شود ولی اینجا تعداد زیاد می‌شود)

انواع جهش:

- ۱ جهش‌های کوچک (ژنی): این جهش‌ها یک یا چند نوکلئوتید را در برمی‌گیرند. که شامل جانشینی - اضافه شدن و حذف می‌باشد.
 - الف جانشینی: یک نوکلئوتید جانشین نوکلئوتید دیگری می‌شود. در اثر این جهش طول ژن و تعداد نوکلئوتیدها ثابت می‌ماند ولی نوع پروتئین ممکن است تغییر نماید یا تغییری نکند (جهش خاموش)
 - ب اضافه شدن: یک یا چند نوکلئوتید به ژن اضافه می‌شود پس طول ژن افزایش می‌یابد ولی طول پروتئین ممکن است کم یا زیاد شود.
 - ج حذف: یک یا چند نوکلئوتید از ژن حذف می‌شود یعنی طول ژن کوتاه می‌شود ولی طول پروتئین ممکن است کم یا زیاد شود.
- افزایش یا حذف ممکن است مضر باشد که کم اثر خواهد بود، در غیر این صورت جهش از نوع تغییر چارچوب خواهد بود. که الگوی خواندن رمزها تغییر می‌کند.

ATG GGA GCT CTA	ATG GGA GCT TTA	ترمال
met gly ala leu	met gly ala leu	
ATG GGG AGC TCT	ATG GGG CTT TAT	حذف
met gly ser ser	met gly leu tyr	

- اگر افزایش یا کاهش در توالی‌های بین ژنی باشد، در هر صورت، تغییری در پروتئین ایجاد نمی‌کند.
- اگر در اثر جهش، رمز پایان تغییر نماید طول پروتئین بیشتر می‌شود. اگر در اثر جهش رمز یک آمینواسید به یکی از رمزهای پایان تبدیل شود، طول پروتئین کوتاه می‌شود.

• Silent mutation (خاموش): وقتی است که تغییر در یک نوکلئوتید باعث تغییر در اسید آمینه

نشود. معمولاً تغییر در نوکلئوتید شماره 3 codon ها، به این صورت است.

```

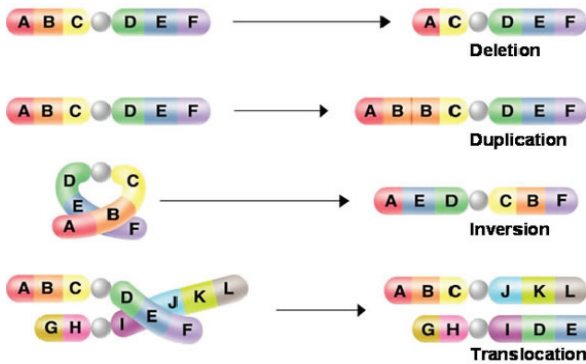
ATG GGA GCT TTA
Met gly ala leu

ATG GGA GCT TTG
Met gly ala leu
    
```

- به علت رابطه مکملی بین بازها، تغییر در یک نوکلئوتید از یک رشته‌ی DNA، نوکلئوتید مقابل آن را در رشته دیگر تغییر می‌دهد به همین علت جانشینی در یک نوکلئوتید به جانشینی در یک جفت نوکلئوتید منجر می‌شود.
- جهش جانشینی همیشه باعث تغییر در توالی آمینواسیدها نمی‌شود. گاهی جهش، رمز یک آمینواسید را به رمز دیگری برای همان آمینواسید تبدیل می‌کند. این نوع جهش تأثیری بر پروتئین نمی‌گذارد. چنین جهشی را جهش خاموش می‌نامند. این جهش برای آمینواسیدهایی رخ می‌دهد که بیش از یک نوع رمز دارند. پس متیونین و تریپتوفان که فقط یک نوع رمز دارند، جهش جانشینی خاموش ندارند. (تأثیری بر فعالیت پروتئین ندارد)

✓ هر نوع جهش کوچک به علت ایجاد تغییر در دنا، باعث تغییر رنای حاصل می‌شود.

۲ جهش‌های بزرگ (ناهنجاری‌های کروموزومی):

این جهش‌ها با بررسی کاریوتیپ قابل مشاهده است. که خود دو نوع است: **الف ناهنجاری عددی:** در این جهش تعداد کروموزوم‌ها تغییر می‌کند مثل

سندروم داون که ۴۷ کروموزوم دارند.

ب ناهنجاری ساختمانی: در این جهش تعداد کروموزوم عادی است ولی ساختار کروموزوم‌ها تغییر می‌کند.

✓ برخی جهش‌های تغییر چارچوب فقط با تغییر توالی کدون پایان به توالی کدون پایان دیگر در همان جایگاه، باعث تغییر در طول رشته نمی‌شوند.

اگر در اثر جهش آمینواسید تغییر کند قطعاً ساختار اول تغییر می‌کند ولی شکل و کار پروتئین ممکن است تغییر نکند. برخی جهش‌ها هم ممکن است در اینترون رخ دهد. در نتیجه تأثیری بر رنای بالغ و پروتئین نگذارد.

✓ در حذف و اضافه حداقل یک پیوند فسفو دی استر در رشته شکسته می‌شود تا جهش ایجاد شود.

✓ نیمی از گامت‌های مرد کروموزوم X دارد پس جهش‌های ارثی موجود در کروموزوم X تنها در نیمی از گامت‌ها دیده می‌شود.

در جهش حذف، طول کروموزوم کوتاه می‌شود. این جهش غالباً موجب مرگ می‌شود.

جابجایی بین دو کروموزوم غیرهمتا رخ می‌دهد. در این جهش قسمتی از یک کروموزوم به کروموزوم غیرهمتا یا حتی به بخش دیگری از همان کروموزوم منتقل می‌شود. در این نوع جهش می‌تواند مانند واژگونی، طول کروموزوم ثابت بماند.

مضعف شدن نوعی جهش جابجایی بین دو کروموزوم همتا می‌باشد که یکی از کروموزوم‌ها کوتاه می‌شود یعنی جهش حذف در آن رخ می‌دهد و دیگری از یک قسمت دو نسخه خواهد داشت.

در جهش کروموزومی واژگونی، طول کروموزوم ثابت است ولی جهت قرارگیری قسمتی از یک کروموزوم در جای خود معکوس می‌شود. این نوع جهش تنها زمانی که باعث تغییر در محل سانترومر شود، با کاریوتیپ قابل مشاهده است.

✓ در جهش حذف - جابجایی و مضاعف شدن، یکی از کروموزوم‌ها هیچ نسخه‌ای از یک ژن ندارد.

✓ حذف - جابجایی - مضاعف شدن و جهش عددی موجب تغییر در ماده وراثتی می‌شود. در نتیجه پروتئین و آنزیم تغییر می‌کند که موجب تغییر در فعالیت سلول‌ها می‌شود.

✓ در واژگونی - مضاعف شدن و جابجایی هیچ نوکلئوتیدی و ژنی از ژنوم یک سلول پیکری حذف نمی‌شود.

ژنوم:

به کل محتوای ماده وراثتی ژنوم گفته می‌شود و با مجموع محتوای ماده وراثتی هسته‌ای و سیتوپلاسمی برابر است.

ژنوم هسته‌ای شامل یک نسخه (n) از هریک از انواع کروموزوم‌ها می‌باشد. ژنوم هسته‌ای انسان شامل ۲۲ کروموزوم غیرجنسی + کروموزوم X + کروموزوم Y است یعنی ژنوم هسته‌ای انسان سالم ۲۴ کروموزوم است.

ژنوم هسته‌ای زنان ۲۳ کروموزوم (22A + X) و ژنوم هسته‌ای مردان ۲۴ کروموزوم (22A + X + Y) می‌باشد.

ژنوم انسان شامل ۲۴ کروموزوم هسته‌ای و ژنوم سیتوپلاسمی است.

از روی اووسیت اولیه نمی‌توان ژنوم انسان را تعیین کرد ولی از روی اسپرماتوسیت اولیه می‌توان ژنوم انسان را تعیین کرد.

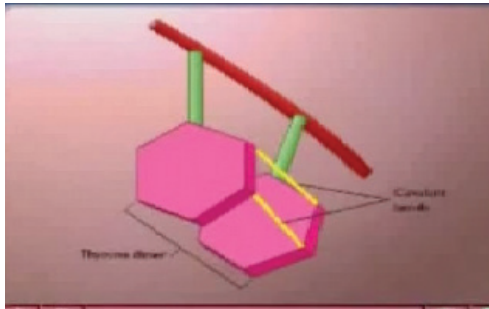
تأثیر جهش بر عملکرد محصول:

به محل وقوع جهش در ژنگان (ژنوم) بستگی دارد. اگر جهش در توالی‌های بین ژنی یا در اینترون‌ها رخ دهد، بر توالی محصول ژن (مثلاً توالی پلی پپتیدی) اثری نخواهد گذاشت. اگر جهش درون ژن رخ دهد آنگاه پیامدهای مختلفی خواهد داشت. مثلاً ژن سازنده آنزیمی دچار جهش شود، اگر جهش باعث تغییر در جایگاه فعال آنزیم شود آنگاه احتمال تغییر عملکردی آنزیم بسیار زیاد است اما اگر جهش در جایی دور از جایگاه فعال رخ دهد و به جایگاه فعال اثر نگذارد، احتمال تغییر عملکرد آنزیم کم یا صفر است.

اگر جهش در توالی تنظیمی مثل راه‌انداز - توالی افزایشنده - اپراتور رخ دهد، اثری بر توالی پروتئین نخواهد داشت بلکه بر مقدار آن تأثیر می‌گذارد. جهش

در راه انداز یک ژن ممکن است آن را به راه اندازی قوی تر یا ضعیف تر تبدیل کند و با اثر بر سرعت و میزان رونویسی از آن، محصول آن را نیز بیشتر یا کمتر کند.

علت جهش:

علاوه بر خطای همانندسازی، جهش تحت تأثیر عوامل جهش زا نیز رخ می دهد. این عوامل به دو دسته فیزیکی و شیمیایی تقسیم می شوند. پرتو فرابنفش یکی از عوامل فیزیکی ایجاد کننده جهش است. این پرتو که در نور خورشید وجود دارد باعث تشکیل پیوند بین دو تیمین مجاور هم شده و دیمر تیمین (دوپار تیمین) ایجاد می کند. بنزوپیرن یکی از عوامل شیمیایی ایجاد کننده جهش اکتسابی است که در دود سیگار وجود دارد و جهش منجر به سرطان ایجاد می کند.

جهش ممکن است ارثی یا اکتسابی باشد. جهش ارثی از یک یا هر دو والد به فرزند می رسد. این جهش در گامت ها وجود دارد که پس از لقاح به تخم منتقل می شود. در این صورت همه سلول های حاصل از آن تخم، دارای آن جهش هستند. جهش اکتسابی از محیط کسب می شود مثل سیگار کشیدن که در سلول های دستگاه تنفس جهش ایجاد می کند.

سبک زندگی - تغذیه سالم - ورزش و وزن مناسب از عوامل مهم در پیشگیری از سرطان هستند. غذاهای گیاهی حاوی آنتی اکسیدان و الیاف در پیشگیری از سرطان مؤثرند. غذاهای نمک سود یا دودی باعث شیوع سرطان می شوند. مصرف زیاد غذاهای کباب شده یا سرخ شده با ایجاد سرطان مرتبط می باشد. ترکیبات نیتروژن دار مانند سدیم نیتريت که برای ماندگاری محصولات پروتئینی مثل سوسیس و کالباس به آن ها اضافه می شود در بدن به ترکیباتی تبدیل می شوند که تحت شرایطی سرطان زا می شوند.

✓ جهش در اپراتور موجب عدم اتصال مهار کننده به دنا شده، در این حال مسیر رنابسپاراز مسدود نمی شود و رونویسی و ترجمه انجام می شود و آنزیم های اپران تولید می شود.

مقابل توالی TAC کدام یک از آنزیم های زیر نوکلئوتید مکمل را قرار می دهد؟

الف) دنا بسپاراز:

ب) رنا بسپاراز:

تغییر در جمعیت ها:

آنتی بیوتیک (پادزیست) یکی از مهم ترین ابزار دفاعی انسان در مقابل باکتری های بیماری زا است. مقاوم شدن باکتری ها نسبت به داروها، مثالی از تغییر موجودات زنده در گذر زمان است.

تعداد کم باکتری های مقاوم ← مرگ باکتری های غیر مقاوم ← ماندن باکتری های مقاوم و تولیدمثل آن ها زیاد شدن تعداد باکتری های مقاوم و انتقال صفت مقاومت به باکتری های غیر مقاوم

موجودات در یک گونه ویژگی های مشترکی دارند علاوه بر آن تفاوت های فردی بین افراد هر گونه (بین جمعیتی از افراد قابل مشاهده است) (گوناگونی) که این تنوع برای بقای گونه لازم است.

مثلاً مقاومت افراد به سرما متفاوت است. در اثر بروز سرمای شدید افراد مقاوم زنده می مانند و بقیه می میرند. افراد مقاومی که زنده مانده اند، شانس بیشتری برای تولیدمثل و انتقال صفت به نسل های بعدی خواهند داشت. این افراد شروع به تولیدمثل کرده و صفت مقاومت به سرما بیش از گذشته به نسل بعد منتقل می شود. بعد از مدتی با جمعیتی روبه رو خواهیم شد که در آن تعداد افرادی که سرما را تحمل می کنند در مقایسه با جمعیت اول، بیشتر است و این یعنی تغییر در جمعیت. (انتخاب طبیعی جمعیت را تغییر می دهد نه فرد را، یعنی انتخاب طبیعی نمی تواند تحمل سرمای یک فرد را افزایش دهد بلکه در جمعیت تعداد افرادی که تحمل سرما را دارند افزایش می دهد.)

سازگار بودن یا مطلوب بودن صفت را محیط تعیین می کند. پس محیط تعیین می کند کدام صفت با فراوانی بیشتری به نسل بعد منتقل شود.

انتخاب طبیعی: فرایندی که در آن افراد سازگارتر با محیط انتخاب می شوند و شانس بیشتری برای زنده ماندن و تولیدمثل پیدا می کنند. (الل جدید یا فرد سازگار ایجاد نمی کند بلکه از بین افراد حاصل سازگار را برمی گزیند)

لازمه انتخاب طبیعی تنوع و گوناگونی بین افراد است (تفاوت فردی) که با جهش - کراسینگ اور - آرایش تترادی و لقاح تصادفی به وجود می‌آید. تنوع ژنی باعث گوناگونی در فنوتیپ افراد می‌شود. انتخاب طبیعی با انتخاب صفات سازگارتر موجب تغییر فراوانی نسی صفات می‌شود.

خزانه ژن:

مجموع همه‌ی الل‌های موجود در همه جایگاه‌های ژنی افراد یک جمعیت را خزانه ژن آن جمعیت می‌نامند.
 جهش ژنی از هر نوع باشد خزانه ژن جمعیت را غنی می‌کند ولی کراسینگ اور تأثیری بر خزانه ژن ندارد.
 قبل از کشف مفاهیم ژن و الل، جمعیت براساس صفات ظاهری مثل رنگ بدن - رنگ گلبرگ و... توصیف می‌شد ولی با شناخت ژن، جمعیت براساس ژن‌های آن توصیف می‌شود.

جمعیت در حال تعادل:

اگر در جمعیتی فراوانی نسی الل‌ها یا ژنوتیپ‌ها از نسلی به نسل دیگر حفظ شود، آن جمعیت در حال تعادل ژنی است. تا وقتی جمعیت در تعادل باشد تغییر در آن مورد انتظار نیست. اگر جمعیت از تعادل خارج شود روند تغییر را در پیش گرفته است. عواملی که جمعیت را از تعادل خارج می‌کنند عبارتند از:
۱ جهش: با افزودن الل‌های جدیدی موجب تغییر فراوانی الل‌ها و غنی شدن خزانه ژن می‌شود. بسیاری از جهش‌ها تأثیر فوری بر فنوتیپ ندارند و ممکن است تشخیص داده نشوند اما با تغییر محیط ممکن است الل جدید ایجاد شده، سازگارتر از الل یا الل‌های قبلی عمل کند. (در یک محیط اللی ممکن است ناسازگار باشد و همان الل در محیط دیگری سازگار باشد)

- ✓ جهش‌ها، همواره اما به آهستگی، فراوانی الل‌ها را تغییر می‌دهند و باعث ایجاد گوناگونی در جمعیت می‌شود.
- ✓ با آنکه جهش همیشه اتفاق می‌افتد اما معمولاً آن را به عنوان عامل اصلی تغییر فراوانی الل‌ها در جمعیت در نظر نمی‌گیرند. چون آهنگ جهش‌ها برای بیشتر ژن‌ها بسیار اندک است.
- ✓ عامل اصلی تغییر فراوانی الل‌ها در جمعیت، انتخاب طبیعی است و مهم‌ترین نقش جهش ایجاد تنوع در جمعیت است.
- ✓ جهش، نوترکیبی، کراسینگ اور، به عنوان ماده‌ی خام تغییر گونه‌ها هستند ولی جهت آن را تعیین نمی‌کنند بلکه جهت تغییر گونه‌ها را محیط تعیین می‌کند.
- ✓ مفید یا مضر بودن جهش را محیط تعیین می‌کند. جهش همواره خزانه ژنی را غنی می‌کند.
- ✓ جهش در ژن میتوکندری اسپرم به فرزندان نسل بعد منتقل نمی‌شود.
- ✓ نوترکیبی نوع الل و خزانه ژنی را تغییر نمی‌دهد ولی در تولیدمثل جنسی باعث تنوع می‌شود.

۲ رانش دگره‌ای: در جمعیتی بعضی افراد ممکن است فرزندان بیشتری نسبت به بقیه داشته باشند یا اصلاً فرزندی نداشته باشند. بنابراین ژن‌هایی که به نسل بعد می‌رسند لزوماً ژن‌های سازگارتر نیستند بلکه ژن‌های خوش شانس ترند. به فرایندی که باعث تغییر فراوانی الل‌ها بر اثر رویدادهای تصادفی شود، رانش دگره‌ای می‌گویند.

رانش حادثه‌ای طبیعی مثل سیل - زلزله - آتش‌فشان و ... می‌باشد که موجب مرگ افراد می‌شود. مثلاً گله‌ای در ارتفاعات وجود دارد که دو گوسفند در حین عبور از ارتفاعات به پایین سقوط می‌کنند. اگر این دو گوسفند قبل از سن تولیدمثل مرده باشند پس ژن‌های آن‌ها به نسل بعد منتقل نمی‌شود.

رانش فراوانی الل‌ها را تغییر می‌دهد (به‌طور تصادفی نه انتخابی) ولی چون لزوماً ژن‌های سازگار باقی نمی‌مانند، برخلاف انتخاب طبیعی به سازش جمعیت با محیط نمی‌انجامد. و ممکن است باعث حذف یک نوع الل شود.

در حوادثی مثل سیل و زلزله ممکن است تعداد افرادی که می‌میرند بیش از آن‌هایی باشند که زنده می‌مانند. بنابراین فقط بخشی از الل‌های جمعیت بزرگ اولیه به جمعیت کوچک باقی مانده خواهد رسید و جمعیت آینده از همین الل‌های برجای مانده تشکیل خواهند شد. در این صورت فراوانی الل‌ها در جمعیت تازه تشکیل شده تغییر می‌کند و مشابه فراوانی الل‌ها در جمعیت باقی مانده از حادثه خواهد بود و ارتباطی به سازگاری آن‌ها با محیط و انتخاب طبیعی ندارد.

✓ رانش با حذف برخی افراد در کاهش تعداد افراد یک جمعیت که سهمی در خزانه ژنی نسل بعد دارند، نقش دارد.

۳ شارش ژن: هنگامی که افراد از یک جمعیت به جمعیت دیگر مهاجرت کنند. در واقع تعدادی از الل‌های جمعیت مبدأ را با خود به جمعیت مقصد وارد می‌کنند. به این پدیده شارش گویند. شارش ژن می‌تواند باعث افزایش تنوع درون جمعیت مقصد شود و موجب کاهش تفاوت بین جمعیت‌ها شود.

- ✓ اگر بین دو جمعیت شارش ژن پیوسته و دوسویه انجام شود، سرانجام خزانه ژن دو جمعیت به هم شبیه می‌شود. اگر در اثر شارش، افراد دارای یک نوع الل خاص همگی مهاجرت کنند آن نوع الل از جمعیت مبدأ حذف می‌شود. (کاهش تنوع در مبدأ)
- ✓ شارش و رانش انتخابی عمل نمی‌کنند.

۴ آمیزش غیر تصادفی: لازمه در تعادل بودن جمعیت، آمیزش تصادفی در آن است یعنی احتمال آمیزش هر فرد با افراد جنس دیگر در آن جمعیت یکسان باشد. اگر آمیزش‌ها به فنوتیپ یا ژنوتیپ بستگی داشته باشد دیگر تصادفی نیست. مثلاً جانوران جفت خود را براساس ویژگی‌های ظاهری و رفتاری انتخاب می‌کنند (تصادفی نیست)

۵ انتخاب طبیعی: فراوانی الل‌ها را در خزانه ژنی تغییر می‌دهد و تعادل را برهم می‌زند. انتخاب طبیعی افراد سازگارتر با محیط را برمی‌گزیند و از فراوانی دیگر افراد می‌کاهد به این ترتیب خزانه ژن نسل آینده تغییر می‌کند.

- ✓ انتخاب طبیعی برخلاف جهش در فرد تغییر ایجاد نمی‌کند بلکه موجب تغییر افراد جمعیت می‌شود.
- ✓ انتخاب طبیعی همانند رانش می‌تواند سبب کاهش گوناگونی الل و کاهش گوناگونی افراد شود.

حفظ گوناگونی در جمعیت‌ها:

نتیجه انتخاب طبیعی سازگاری بیشتر جمعیت با محیط است. با انتخاب شدن افراد سازگارتر، تفاوت‌های فردی و در نتیجه گوناگونی کاهش می‌یابد. گوناگونی بین افراد توانایی بقای جمعیت را در شرایط محیطی جدید بالا می‌برد. از این رو سازوکارهایی لازم است تا با وجود انتخاب طبیعی، گوناگونی بین افراد را حفظ کند. این سازگاری‌ها عبارتند از:

۱ گوناگونی اللی در گامت‌ها: در تولیدمثل جنسی، هر والد از طریق گامت‌هایی که می‌سازد نیمی از کروموزوم‌های خود را به نسل بعد منتقل می‌کند (زنبور عسل نر تمام کروموزوم‌های خود را به نسل بعد منتقل می‌کند). اینکه هر گامت کدام کروموزوم‌ها را منتقل می‌کند به آرایش تترادها در میوز I بستگی دارد.

در متافاز میوز I، کروموزوم‌ها با آرایش‌های مختلفی ممکن است در سطح میانی سلول قرار گیرند که به ایجاد گامت‌های مختلف می‌انجامد.

۲ نوترکیبی: در میوز I، هنگام تشکیل تتراد (پروفاز I) ممکن است قطعه‌ای از کروموزوم بین کروماتیدهای غیرخواهاری مبادله شود. این پدیده را کراسینگ اور (چلیپایی شدن) می‌نامند. اگر قطعات مبادله شده حاوی الل‌های متفاوتی باشد، ترکیب جدیدی از الل‌ها در این دو کروماتید به وجود می‌آید که به آن‌ها کروماتیدهای نوترکیب می‌گویند. از بین گامت‌ها آن‌هایی که کروماتیدهای نوترکیب دریافت می‌کنند، گامت نوترکیب نامیده می‌شود.

کراسینگ اور:

- ۱ فقط در میوز و در مرحله پروفاز I، رخ می‌دهد و می‌تواند منجر به تنوع و گوناگونی شود.
- ۲ وقتی بین الل‌های ژن‌ها پیوستگی باشد معنی دار می‌شود.
- ۳ تبادل قطعه بین کروماتیدهای غیرخواهاری دو کروموزوم همتا می‌باشد و جهش به حساب نمی‌آید.
- ۴ جاندارانی که تولیدمثل جنسی ندارند، میوز - کراسینگ اور - لقاح - تتراد - تنوع - گامت و زیگوت ندارند. در آن‌ها تنها عامل تنوع جهش است.
- ۵ در زنبور عسل نر گامت نوترکیب ایجاد نمی‌شود چون میوز ندارد.

- ✓ بین الل‌های گروه خونی ABO و Rh کراسینگ اور رخ نمی‌دهد.
- ✓ در دختران بالغ تتراد داریم ولی تشکیل تتراد دیده نمی‌شود.
- ✓ بعد از وقوع کراسینگ اور محتوی ژنتیکی کروماتیدهای خواهری متفاوت می‌شود.
- ✓ جهش - انتخاب طبیعی و رانش با تغییر در فراوانی الل‌ها باعث تغییر در خزانه ژنی نسل بعد می‌شوند ولی نوترکیبی با ایجاد ژنوتیپ جدید (فنوتیپ جدید - افراد سازگارتر - الل بیشتر) باعث تغییر خزانه ژنی می‌شود

۳ اهمیت ناخالص‌ها (برتری افراد ناخالص):

مثال کم‌خونی داسی شکل

افراد بیمار ژنوتیپ $Hb^S Hb^S$ دارند و در سنین پایین معمولاً می‌میرند. ژنوتیپ افراد ناخالص $Hb^A Hb^S$ است. این افراد فقط در کمبود اکسیژن بیماری را نشان می‌دهند. (ژن بیماری از والد بیمار به فرزندان منتقل نمی‌شود)

فراوانی نسبی الل Hb^S در مناطق مالاریا خیز بسیار بیشتر از سایر مناطق است چون افراد سالم که گلبول قرمز طبیعی دارند ($Hb^A Hb^A$) در اثر ابتلا به

بیماری مالاریا می‌میرند ولی انگل بیماری نمی‌تواند در گلبول قرمز افراد ناقل بیماری کم‌خونی داسی شکل ($Hb^A Hb^S$) تکثیر یابد پس این افراد مقاوم به مالاریا هستند. پس با مرگ افراد سالم از فراوانی ال Hb^A کم و به فراوانی ال Hb^S افزوده می‌شود.

عامل بیماری مالاریا نوعی آغازی هاگ‌دار و تک‌سلولی می‌باشد (انگل) و توسط پشه آنوفل منتقل می‌شود. این انگل درون گلبول قرمز بیمار تکثیر می‌یابد و در نهایت موجب مرگ گلبول قرمز و بیماری آنمی در فرد می‌شود. این بیماری در مناطق با بارندگی زیاد، شایع است. (در بدن بیمار اریتروپویتین و تعداد ائوزینوفیل زیاد می‌شود)

ال Hb^S در منطقه مالاریا خیر موجب بقای جمعیت شده و مطلوب است ولی در سایر مناطق مطلوب نیست. با ورود انگل مالاریا به درون گلبول قرمز فرد ناقل کم‌خونی داسی شکل، شکل گلبول قرمز داسی می‌شود و انگل می‌میرد.

تغییر در گونه‌ها:

سنگواره بقایای یک جاندار یا آثاری از جاننداری است که در گذشته دور زندگی می‌کرده است. سنگواره معمولاً حاوی قسمت‌های سخت بدن جانداران مثل استخوان‌ها یا اسکلت خارجی است. گاهی ممکن است کل یک جاندار سنگواره شده باشد مثل ماموت‌های منجمد - حشرات در رزین‌های گیاهی دیرینه‌شناسی شاخه‌ای از علم زیست‌شناسی است که به مطالعه سنگواره‌ها می‌پردازد. دیرینه‌شناسان دریافته‌اند که در گذشته جاندارانی زندگی می‌کرده‌اند که امروز نیستند مثل دایناسورها.

در مقابل هم جاندارانی هم هستند که امروز هم زندگی می‌کنند ولی قبلاً نبوده‌اند مثل گل لاله- گربه و گونه‌هایی هم هستند که از گذشته‌های دور تا زمان حال زندگی کرده‌اند مثل درخت گیسو که از ۱۷۰ میلیون سال پیش وجود دارند.

اندام همتا:

اندامی که طرح ساختاری یکسانی دارند ولی کار آن‌ها می‌تواند متفاوت یا یکسان باشد. اندام‌های حرکتی جلویی مهره‌داران مثل دست انسان - باله دلفین و دست گربه که اندام همتا هستند.

علت وجود ساختارهای همتا، داشتن نیای مشترک است یعنی اینکه در گذشته از گونه مشترکی مشتق شده‌اند به همین علت این شباهت‌ها دیده می‌شود. به این گونه‌ها که نیای مشترک دارند گونه‌های خویشاوند گفته می‌شود. دلفین و شیر هردو پستاندار بوده و نیای مشترک دارند. (ساختار بدنی برخی گونه‌ها شباهت دارد)

از خویشاوندی موجودات زنده در رده‌بندی هم استفاده می‌شود. جانداران خویشاوند در یک گروه قرار می‌گیرند.

✓ ساختار همتا و آنالوگ جزئی از تشریح مقایسه‌ای هستند. تشریح مقایسه‌ای خویشاوندی گونه‌ها را آشکار می‌کند.

اندام آنالوگ:

ساختارهایی که کار یکسان ولی طرح متفاوت دارند مثل بال پرنده و بال پروانه که هردو در پرواز نقش دارند (کار یکسان) ولی یکی دارای استخوان و دیگری فاقد آن است (طرح متفاوت)

ساختار آنالوگ نشان می‌دهد که برای پاسخ به یک نیاز، جانداران به روش‌های مختلفی سازش پیدا کرده‌اند.

اندام وستیجیال (رد پا):

اندام تحلیل رفته‌ای که قبلاً کار مشخصی داشته‌اند ولی الان کار خاصی ندارند یا کار دیگری انجام می‌دهند مثل بال مرغ- کیسه زرده انسان - هیپوفیز میانی در انسان-آپاندیس در بزرگ سال-استخوان ران در مار و ... این اندام نشان دهنده تغییر گونه‌ها می‌باشد.

از مطالعه ژنگان گونه‌های مختلف نشان می‌دهد که کدام ژن‌ها در بین گونه‌ها مشترک‌اند و کدام ژن‌ها ویژگی‌های خاص یک گونه را باعث می‌شوند. از مقایسه دنای جانداران مختلف، خویشاوندی بین آن‌ها را تشخیص می‌دهند. هر چه دنای دو جاندار شباهت بیشتری داشته باشند، خویشاوندی نزدیک‌تری دارند همچنین به تاریخچه تغییر گونه‌ها پی می‌برند. توالی‌هایی از دنا را که بین گونه‌های مختلف دیده می‌شوند، توالی‌های حفظ شده می‌نامند.

گونه:

بر طبق تعریف ارنست مایر، گونه به جاندارانی گفته می‌شود که می‌توانند در طبیعت باهم آمیزش کنند و زاده‌های زیستا و زایا به وجود آورند ولی نمی‌توانند با جانداران دیگر آمیزش موفق داشته باشند. (آمیزش می‌کنند ولی زاده حاصل نازیستا یا نازا می‌شود مثل اسب و الاغ که قاطر حاصل می‌شود)

شرط گونه‌زایی و جدایی خزانه ژنی، جدایی تولیدمثلی است. پس در گونه‌زایی هم میهنی و دگر میهنی، جدایی تولیدمثلی ایجاد می‌شود.

✓ در گونه‌زایی دگر میهنی اگر دو جمعیت کنار هم باشند هم آمیزش نمی‌کنند ولی در هم میهنی امکان لقاح وجود دارد.

گونه‌زایی دگر میهنی:

ابتدا بین افراد یک جمعیت در اثر یک مانع جغرافیایی شارش قطع می‌شود ولی عوامل تغییر دهنده مثل جهش - رانش - انتخاب طبیعی و نوترکیبی به تدریج در طی نسل‌های متوالی این دو گروه را تغییر می‌دهند و با گذر زمان تفاوت بین آن‌ها بیشتر می‌شود تا جایی که این دو جمعیت حتی با نبود مانع جغرافیایی هم قادر به آمیزش نیستند پس دو گونه جدا به حساب می‌آیند.

اگر جمعیت‌هایی که جدا می‌شوند کوچک باشند اثر رانش هم در گونه‌زایی در نظر گرفته می‌شود.

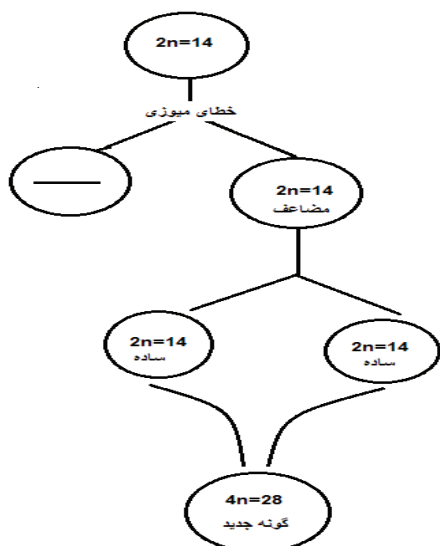
گونه‌زایی دگر میهنی در اثر جهش ژنی و در طی چند نسل رخ می‌دهد.

گونه‌زایی هم میهنی:

اولین بار توسط هوگو دووری روی گل مغربی بررسی شد. این گونه‌زایی در افراد ساکن یک زیستگاه در اثر جهش کروموزومی در طی یک یا دو نسل رخ می‌دهد. در این گونه‌زایی برخلاف دگر میهنی، جدایی جغرافیایی رخ نمی‌دهد.

پیدایش گیاهان چندلادی مثالی برای گونه‌زایی هم میهنی است. چندلادی شدن منجر به تولید گیاهانی زیستا و زایا می‌شود اما نمی‌تواند در نتیجه آمیزش با افراد گونه نیایی خود، زاده‌های زیستا و زایا ایجاد کنند پس گونه جدیدی هستند.

گیاهان چندلادی در اثر خطای میوزی، باهم ماندن کروموزوم‌ها (آنافاز میوز I)، و تشکیل گامت‌هایی با عدد کروموزومی غیرطبیعی ایجاد می‌شوند.

هم میهنی	دگر میهنی
بدون نیاز به سد جغرافیایی	با ایجاد سد جغرافیایی و قطع شارش شروع می‌شود.
اغلب ناگهانی و طی یک نسل	تدریجی رخ می‌دهد.
علت خطا در میوز و باهم ماندن کروموزوم‌ها (جهش کروموزومی)	علت جهش ژنی به همراه انتخاب طبیعی + رانش

گیاه تتراپلوئید حاصل، گامت $2n$ تولید می‌کند که در صورت آمیزش با گیاه طبیعی دارای گامت n تخم حاصل تریپلوئید ($3n$) خواهد شد که نازا می‌باشد. پس این گیاه با جمعیت نیایی خود ($2n$) نمی‌تواند آمیزش موفق داشته باشد. بنابراین گونه جدیدی به حساب می‌آید.

گیاه $4n$ قطعاً از زیگوت $4n$ ایجاد شده است ولی والد این گیاه می‌تواند $2n$ یا $4n$ باشد.

✓ جانداران دوره حاصل نازا هستند ولی می‌توانند میتوز انجام دهند و اطلاعات ژنتیکی والدین خود را تکثیر نمایند.

✓ در آزمایش دووری گیاه $4n$ می‌تواند از خودلقاحی یا دگرلقاحی گیاه $4n$ به وجود آید.

فصل پنجم
از ماده به انرژی

فصل پنجم: از ماده به انرژی

فرایند جذب و استفاده از انرژی از ویژگی‌های حیات است. هیچ جاننداری بدون انرژی زنده نمی‌ماند. جانداران از انرژی برای انجام فعالیت‌های زیستی خود استفاده می‌کنند و بخشی از آن را به صورت گرما از دست می‌دهند.

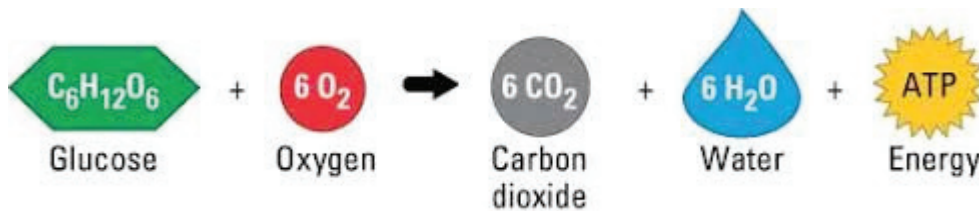
هدف از تنفس سلولی تولید ATP است. این مولکول نوعی ریبونوکلوئتید (منومر) است که از قند ۵ کربنه ریبوز + باز آلی آدنین و سه گروه فسفات تشکیل شده است. ATP رایج‌ترین منبع انرژی در سلول می‌باشد.

آدنوزین از قند + باز آلی آدنین تشکیل شده است و فاقد فسفات می‌باشد.

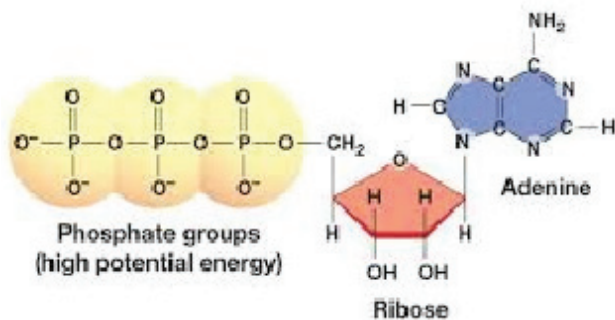
آدنوزین + فسفات = نوکلئوتید که یک الی سه گروه فسفات دارد.

تجزیه ماده مغذی برای تولید ATP به دو روش انجام می‌شود:

۱ **تنفس یاخته‌ای:** تنفس سلولی هوازی = در این روش تجزیه مواد مغذی برای تولید ATP با مصرف O_2 همراه است. در پایان این روش از سوختن یک مولکول گلوکز، ۳۸ ATP خالص - $6CO_2$ و $6H_2O$ تولید می‌شود. در این روش گیرنده نهایی الکترون ماده معدنی (O_2) می‌باشد.

۲ **تخمیر:** در این روش تجزیه ماده مغذی بدون مصرف اکسیژن بوده و در پایان از سوختن یک مولکول گلوکز، ۲ ATP خالص تولید می‌شود چون گیرنده نهایی الکترون به جای اکسیژن یک ماده آلی می‌باشد در این روش آب تولید نمی‌شود. در تخمیر از نوع الکلی از یک گلوکز دو مولکول کرین دی‌اکسید تولید می‌شود.

به‌طور معمول ATP از ADP تشکیل می‌شود و این دو مولکول

به هم تبدیل می‌شوند. طی سنتز آبدهی از $ADP + P$ مولکول

ATP تولید می‌شود و طی هیدرولیز ATP تجزیه می‌شود.

AMP نمی‌تواند مستقیماً به ATP تبدیل شود چون درون

سلول دو گروه فسفات متصل به هم نداریم. AMP با گرفتن یک

گروه فسفات ابتدا به ADP سپس با گرفتن گروه فسفات دیگر

به ATP تبدیل می‌شود.

روش‌های ساخت ATP:

۱ **در سطح پیش ماده:** در تمام جانداران دیده می‌شود. در این روش از یک ترکیب فسفات دار (پیش ماده) گروه فسفات، برداشته شده و به ADP اضافه می‌شود تا ATP ساخته شود. مثال در ماهیچه از کراتین فسفات (پیش ماده) گروه فسفات جدا و به ADP اضافه می‌شود تا ATP ساخته شود.

در گام چهارم واکنش گلیکولیز و گام سوم کربس این روش دیده می‌شود.

۲ **ساخته شدن اکسایشی:** این روش ویژه جانداران هوازی است. در جانداران هوهسته‌ای در غشای داخلی میتوکندری طی زنجیره انتقال الکترون مولکول ATP ساخته می‌شود.

۳ **ساخته شدن نوری:** ویژه جانداران فتوسنتز کننده بوده و درون سبزیسه طی زنجیره انتقال الکترون ساخته می‌شود. این روش در جانوران دیده نمی‌شود.

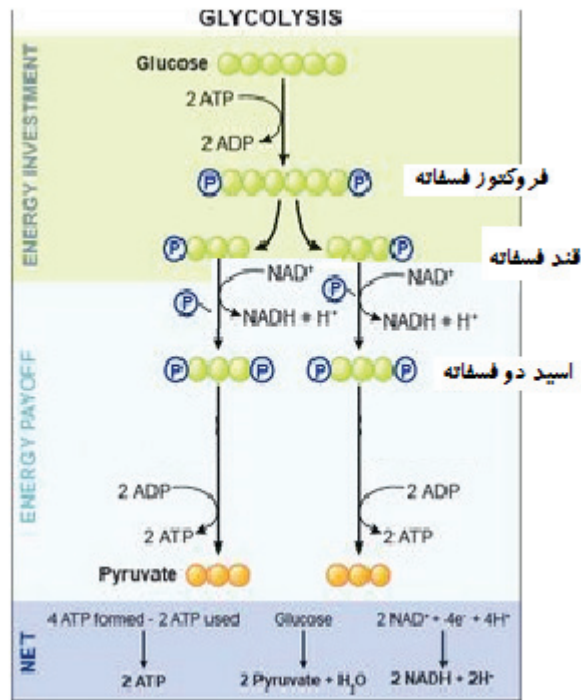
مراحل تنفس سلولی:

۱ **قندکافت (گلیکولیز):** مرحله اول تجزیه گلوکز که در ماده زمینه سیتوپلاسم (سیتوزول) و مستقل از اکسیژن انجام می‌شود. این مرحله در تنفس

سلولی (هوازی) و تخمیر دیده می‌شود. این واکنش به‌صورت مرحله‌ای (۴ مرحله) رخ داده و در پایان از یک مولکول گلوکز، ۲ ATP خالص - $2NADH$

- ۲ پیرووات (بنیان اسید پیروویک) تولید می‌شود.

انرژی فعال‌سازی برای انجام گلیکولیز از هیدرولیز ATP به دست می‌آید.
 ماده‌ای که الکترون یا H بگیرد، احیاء می‌شود و اگر آن‌ها را از دست دهد، اکسید می‌شود.

NAD^+ مولکولی با دو نوکلئوتید است که پذیرنده الکترون است. این مولکول با دریافت دو الکترون و پروتون احیاء شده به مولکول NADH تبدیل می‌شود. این مولکول ناقل الکترون است که با اکسید شدن و از دست دادن الکترون دوباره به NAD^+ تبدیل می‌شود.
مرحله دوم: وابسته به اکسیژن بوده، در سلول یوکاریوتی درون میتوکندری انجام می‌شود. بنابراین پیرووات تولید شده طی گلیکولیز وارد میتوکندری سلول هومستهای می‌شود و درون آن اکسید می‌شود

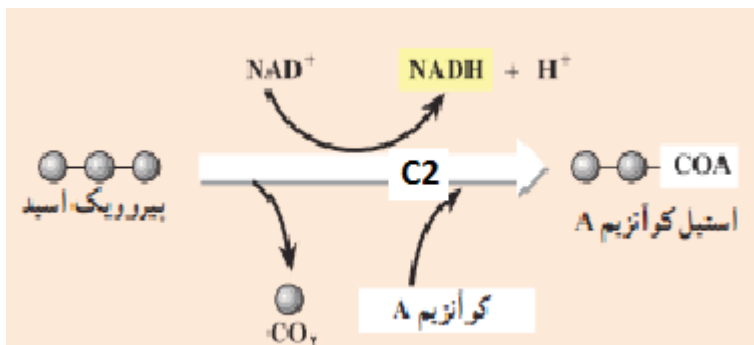
میتوکندری اندامکی با دو غشاء -DNA حلقوی مستقل- ریبوزوم کوچک است و ماده زمینه آن ماتریکس نام دارد. غشای بیرونی میتوکندری صاف و غشای درونی آن چین‌خورده است (کریستا). فضای درونی میتوکندری به دو بخش تقسیم می‌شود:

- ۱ فضای بین دو غشاء (فضای بیرونی)
- ۲ فضای بزرگ داخلی

✓ ریبوزوم داخل میتوکندری از سیتوپلاسم کوچک‌تر است.

درون میتوکندری همانندسازی دنا- رونویسی و ساخت پروتئین انجام می‌شود. در دنا آن ژن‌های مورد نیاز برای ساخته شدن انواعی از پروتئین‌های لازم برای تنفس سلولی وجود دارد. راکتیزه همراه با سلول یا مستقل از آن تقسیم می‌شود. راکتیزه برای انجام نقش خود در تنفس سلولی به پروتئین‌هایی نیاز دارد که ژن‌های این پروتئین‌ها درون هسته قرار دارند و توسط ریبوزوم‌های سیتوپلاسمی ساخته می‌شوند.

پیرووات حاصل در پایان گلیکولیز با انتقال فعال وارد میتوکندری می‌شود و در آنجا اکسایش می‌یابد. پیرووات سه کربنه درون میتوکندری یک کربن دی‌اکسید از دست داده به مولکول دو کربنه به نام بنیان استیل تبدیل می‌شود. استیل با اتصال به مولکولی به نام کوآنزیم A، استیل کوآنزیم A را می‌سازد.

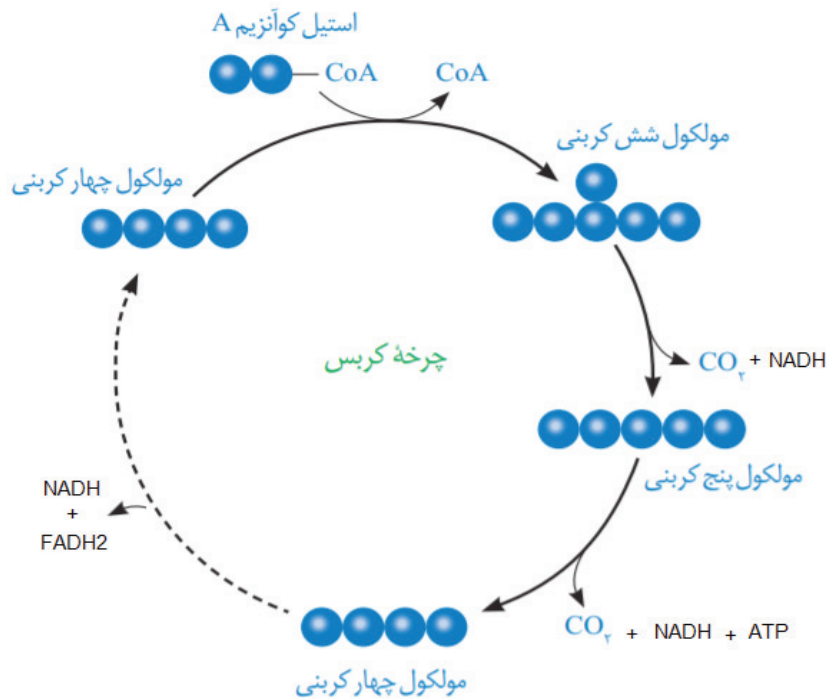

در این واکنش NADH تولید می‌شود. مجموعه این واکنش که باعث اکسایش پیرووات می‌شود در غشای درونی میتوکندری انجام می‌شود. اکسایش استیل کوآنزیم A در واکنش‌های آنزیمی به نام چرخه کربس در بخش داخلی میتوکندری انجام می‌گیرد.

کوآنزیم مولکولی غیر پروتئینی که سرعت اتصال پیش ماده را به جایگاه فعال آنزیم افزایش می‌دهد ولی خودش مصرف نمی‌شود.

تنفس هوازی سوختن گلوکز که با گلیکولیز شروع شد تا تشکیل آب و کربن دی‌اکسید ادامه می‌یابد. بخشی از تجزیه گلوکز طی چرخه کربس انجام می‌شود.

۳ چرخه کربس: ویژه تنفس هوازی بوده و در سلول هوهسته‌ای درون میتوکندری رخ می‌دهد. برای هر پیرووات یک چرخه کربس رخ می‌دهد بنابراین برای یک مولکول گلوکز، دو چرخه کربس انجام می‌شود. به ازای هر کربس ($۲CO_2 + ۳NADH + ۱ATP + ۱FADH_2$) تولید می‌شود.

طی کربس مولکول ۴ کربنی اول واکنش مصرف و در آخر واکنش تولید می‌شود.

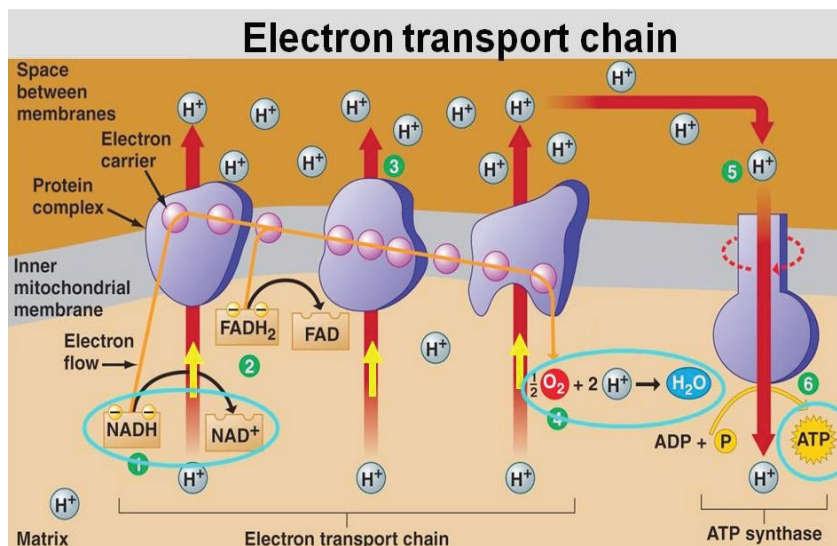
FAD همانند NAD^+ مولکولی دو نوکلئوتیدی و پذیرنده الکترون است که با دریافت ۲ الکترون و پروتون به $FADH_2$ که ناقل الکترون است تبدیل می‌شود.

با انجام قندکافت و چرخه کربس، مولکول گلوکز تا تشکیل مولکول‌های CO_2 تجزیه و انرژی آن صرف ساخته شدن ATP و مولکول‌های حامل الکترون ($NADH + FADH_2$) می‌شود.

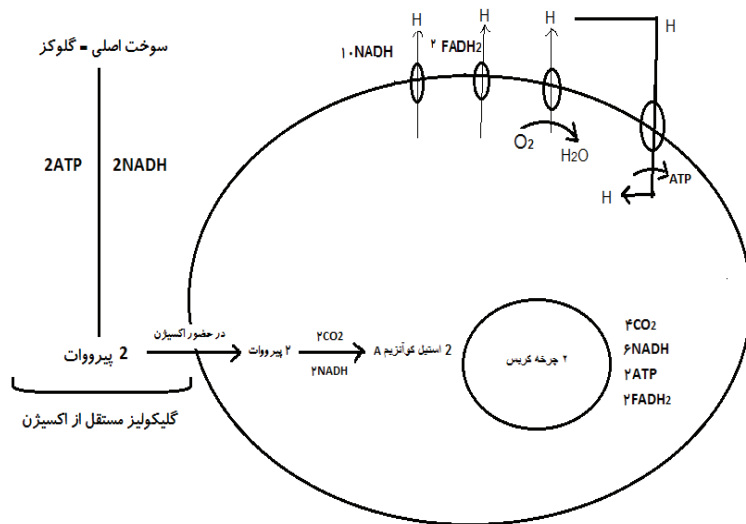
تشکیل ATP بیشتر: هدف از تنفس سلولی تولید ATP است. مولکول‌های $NADH$ و $FADH_2$ طی زنجیره انتقال الکترون در غشای داخلی میتوکندری به ATP تبدیل می‌شوند. در این مرحله آب نیز تشکیل می‌شود.

۴ زنجیره انتقال الکترون: در تنفس سلولی (هوازی) در غشای داخلی میتوکندری طی یک سری واکنش‌های اکسید و احیاء انجام می‌شود. این زنجیره از مولکول‌هایی تشکیل شده است که می‌توانند الکترون بگیرند یا از دست دهند. در این زنجیره پذیرنده نهایی الکترون ماده معدنی (اکسیژن مولکولی) است که با گرفتن الکترون به یون اکسید (اکسیژن دو بار منفی) تبدیل می‌شود.

یون‌های اکسید با گرفتن پروتون‌های بستره، به آب تبدیل می‌شوند.

ابتدا مولکول‌های پرانرژی NADH و FADH₂ اکسید شده و الکترون‌های پرانرژی را آزاد می‌کنند. انرژی الکترون‌ها ابتدا به پمپ‌های پروتون رسیده و با فعال کردن آن‌ها، موجب انتقال پروتون‌ها از سه محل از زنجیره انتقال الکترون از بخش داخلی به فضای بین دو غشاء می‌شود.

با ورود پروتون‌ها به فضای بین دو غشاء، تراکم آن‌ها در این فضا نسبت به بخش داخلی بیشتر می‌شود. پروتون‌ها براساس شیب غلظت تمایل دارند به سمت داخلی میتوکندری برگردند. این کار توسط مجموعه‌ای از پروتئین‌ها به نام آنزیم ATP ساز انجام می‌شود. این مجموعه کانال آنزیم است که ضمن انتقال یون‌های پروتون، انرژی لازم برای تشکیل ATP از ADP و گروه فسفات را فراهم می‌کند. (انرژی شیب غلظت برای ساخت ATP استفاده می‌شود)

کانال سازنده ATP جزء زنجیره انتقال الکترون به حساب نمی‌آید.

فعالیت پمپ‌های پروتون، pH درون میتوکندری را افزایش ولی فعالیت کانال - آنزیم، pH درون میتوکندری را کم می‌کند.

در فرایند تنفس سلولی، تولید کربن دی‌اکسید اولین بار درون میتوکندری طی تبدیل پیرووات سه کربنه به استیل کوآنزیم دو کربنه انجام می‌شود.

بازده انرژیایی تنفس یاخته‌ای:

طی اکسید شدن مولکول‌های پرانرژی NADH و FADH₂ در زنجیره انتقال الکترون، ATP تولید می‌شود. اندازه‌گیری‌های واقعی در شرایط بهینه آزمایشگاهی نشان می‌دهند که مقدار ATP تولید شده در ازای تجزیه کامل گلوکز در بهترین شرایط در سلول یوکاریوت، حداکثر 30 ATP است. تولید ATP در یاخته‌های متفاوت، متناسب با نیاز بدن فرق می‌کند. بنابراین نمی‌توان به سادگی گفت که در ازای تجزیه هر مقدار گلوکز چه مقدار ATP در یاخته‌ها تولید می‌شود.

تنظیم تنفس یاخته‌ای:

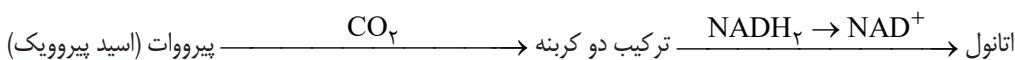
تولید ATP تحت کنترل میزان ATP و ADP است. اگر ATP زیاد باشد، آنزیم‌های درگیر در قندکافت و چرخه کربس مهار می‌شوند تا تولید ATP کم شود. اگر مقدار ATP کم و مقدار ADP زیاد باشد این آنزیم‌ها فعال و تولید ATP افزایش می‌یابد. این تنظیم مانع از هدر رفتن منابع می‌شود. سلول‌های بدن ما به‌طور معمول از گلوکز و ذخیره قندی کبد برای تأمین انرژی استفاده می‌کنند. اگر این منابع کافی نباشد، آن‌ها برای تولید ATP به سراغ تجزیه چربی‌ها و پروتئین‌ها می‌روند. (شبهه دیابت شدید یا افزایش کورتیزول) به همین علت تحلیل و ضعیف شدن ماهیچه‌های اسکلتی و سیستم ایمنی از عوارض سوءتغذیه و فقر غذایی شدید و طولانی مدت در افرادی است که رژیم غذایی نامناسب دارند یا اینکه به دلایل متفاوت غذای کافی در اختیار ندارند.

تخمیر:

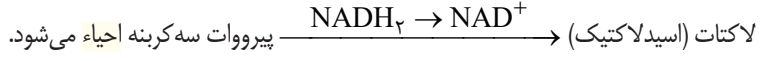
از روش‌های تأمین انرژی در شرایط کمبود یا نبود اکسیژن است که در انواعی از جانداران رخ می‌دهد. در این روش میتوکندری، کربس، زنجیره انتقال الکترون نقشی ندارد. هدف از تخمیر بازسازی NAD⁺ در نبود اکسیژن است. در تخمیر پذیرنده الکترون یک ماده آلی است. همه‌ی مراحل تخمیر درون سیتوپلاسم رخ می‌دهد.

تخمیر مانند تنفس هوازی، با گلیکولیز آغاز شده و پیرووات تولید می‌شود. برای تداوم گلیکولیز به ADP و NAD⁺ نیاز است. در نبود این دو ماده، قندکافت و در نتیجه تخمیر متوقف می‌شود. انواع تخمیر شامل:

۱) تخمیر الکلی: در مخمر نان (خمیرمایه) انجام شده و الکل تولید می‌شود. پیرووات 3 کربنه ابتدا یک کربن خود را به صورت CO₂ از دست می‌دهد و به مولکولی آلی 2 کربنه (اتانال) تبدیل می‌شود. NADH الکترون‌های خود را به مولکولی آلی 2 کربنه می‌دهد و تولید اتانول می‌کند. در این واکنش هم ATP تولید نمی‌شود.

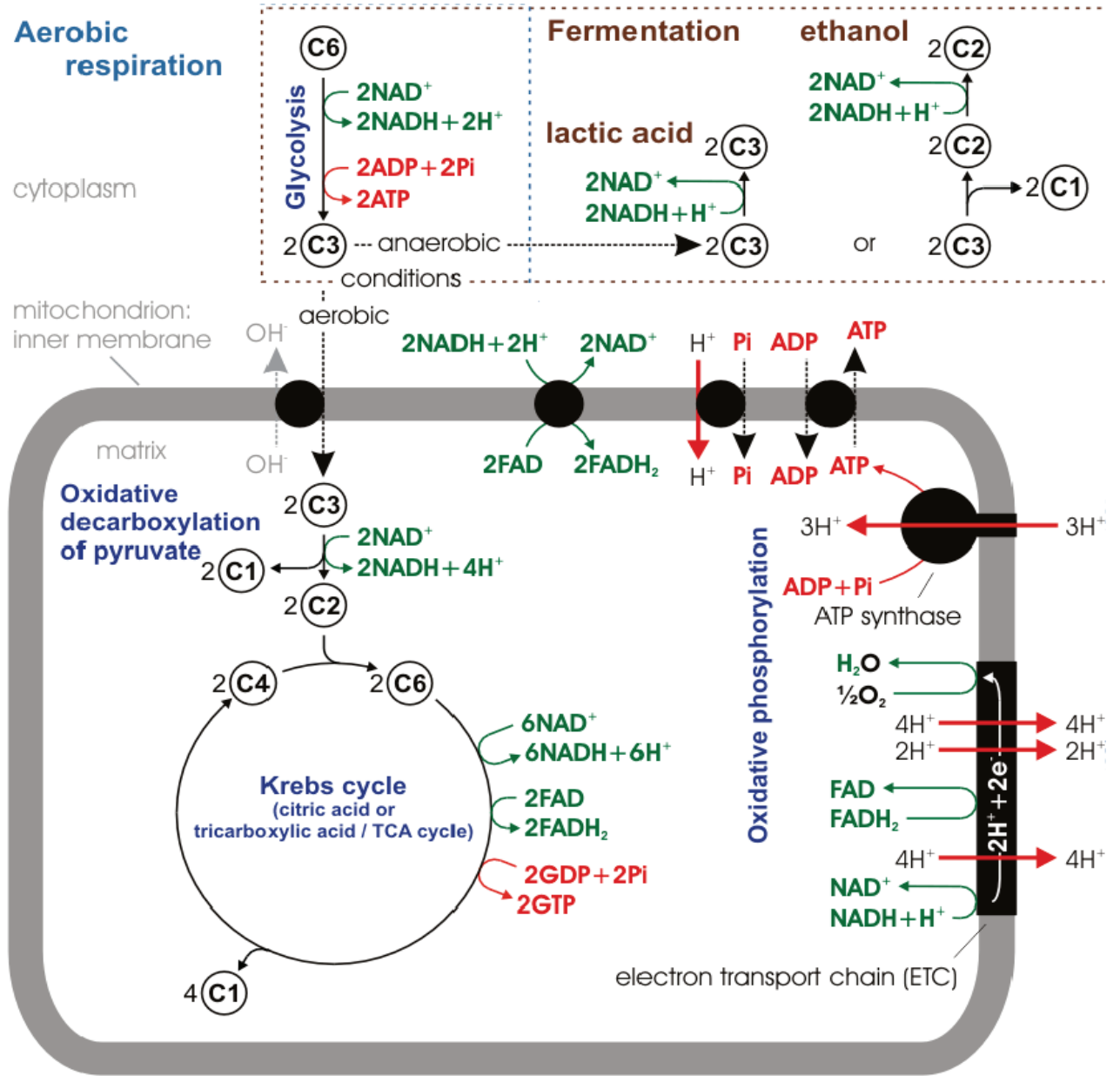
۲ تخمیر لاکتیکی: در ماهیچه‌ها هنگام کمبود اکسیژن در فعالیت شدید انجام می‌گیرد که اسید لاکتیک تولید شده سبب درد عضلانی می‌شود. در انواعی از باکتری‌ها و قارچ‌ها هم تخمیر لاکتیکی انجام می‌گیرد که برای تولید ماست و انواعی از پنیرها استفاده می‌شود. پیرووات حاصل در پایان گلیکولیز، وارد میتوکندری نمی‌شود و از $NADH$ الکترون می‌گیرد و تولید NAD^+ و لاکتات ۳ کربنه می‌کند. در این واکنش CO_2 و ATP تولید نمی‌شود.

علت ترش شدن شیر، درد عضلات بعد از تمرین‌های شدید، اسید لاکتیک است. بعضی از باکتری‌ها با تخمیر لاکتیکی موجب ترش شدن شیر و فساد غذا می‌شوند. انواعی از آن‌ها در تولید فرآورده‌های غذایی به کار می‌روند. تخمیر لاکتیکی در تولید فرآورده‌های شیری، و خوراکی‌هایی مانند خیار شور نقش دارد.

تخمیر در گیاهان:

گیاهانی که به‌طور طبیعی در شرایط غرقابی رشد می‌کنند، سازوکارهایی برای تأمین اکسیژن لازم دارند. تشکیل بافت نرم‌آکنه‌ای هوادار در سامانه زمينه‌ای گیاهان آبی و شش ریشه (ریشه‌هایی که از سطح آب بیرون آمده‌اند) در درخت جزا از این سازوکارهاست. اکسیژن به هر علتی در محیط نباشد یا کم باشد، تخمیر انجام می‌شود. هر دو نوع تخمیر الکلی و لاکتیکی در گیاهان وجود دارد. تجمع الکل و یا لاکتیک اسید در سلول گیاهی به مرگ آن منجر می‌شود پس باید از سلول دور شوند.

تخمیر لاکتیکی	تخمیر الکلی
CO_2 تولید نشده و $۲ATP$ تولید می‌شود.	$۲CO_2$ و $۲ATP$ تولید می‌شود.
در یک مرحله انجام می‌شود.	در دو مرحله انجام می‌شود.
پذیرنده الکترون ماده آلی ۳ کربنه (پیرووات) است.	پذیرنده الکترون ماده آلی ۲ کربنه (اتانال) است.
در پایان لاکتات سه کربنه تولید می‌شود.	در پایان الکل اتانول (۲ کربنه) تولید می‌شود.
مثال در فعالیت شدید ماهیچه	مثال ورم آمدن نان

پاداکنسده‌ها:

رادیکال‌های آزاد به علت داشتن الکترون‌های جفت نشده در ساختار خود، واکنش‌پذیری بالایی دارند و می‌توانند در واکنش با مولکول‌های تشکیل دهنده بافت‌های بدن به آن‌ها آسیب برسانند. امکان تشکیل رادیکال آزاد از اکسیژن در فرایند تنفس هوازی وجود دارد. دیدیم که اکسیژن با گرفتن دو الکترون از زنجیره انتقال الکترون، به یون اکسید تبدیل می‌شود. یون‌های اکسید با یون‌های هیدروژن ترکیب می‌شوند و آب تولید می‌کنند. اما گاهی درصدی از اکسیژن‌ها وارد واکنش تولید آب نشده بلکه به صورت رادیکال آزاد در می‌آیند. رادیکال آزاد از عوامل ایجاد سرطان هستند. میتوکندری برای مقابله با اثر سمی رادیکال‌های آزاد، به ترکیبات پاداکنسده وابسته‌اند. میوه‌ها و سبزیجات دارای پاداکنسده‌هایی مانند کاروتنوئیدها هستند. پاداکنسده‌ها در واکنش با رادیکال‌های آزاد اثر تخریبی آن‌ها بر مولکول‌های زیستی و در نتیجه تخریب بافت‌های بدن جلوگیری می‌کنند. تجمع رادیکال‌های آزاد: اگر به هر دلیلی سرعت تشکیل رادیکال آزاد از سرعت مبارزه با آن‌ها بیشتر باشد، رادیکال‌های آزاد در راکیزه تجمع می‌یابند و آن‌را تخریب می‌کنند، در نتیجه یاخته هم تخریب می‌شود. عوامل فراوانی می‌توانند راکیزه را در مبارزه با رادیکال‌های آزاد با مشکل مواجه کنند مثلاً الکل - انواعی از نقص‌های ژنی

الکل: سرعت تشکیل رادیکال‌های آزاد از اکسیژن را افزایش می‌دهد و مانع از عملکرد راکیزه در جهت کاهش آن‌ها می‌شود. رادیکال‌های آزاد با حمله به DNA راکیزه، سبب تخریب راکیزه و در نتیجه مرگ سلول‌های کبدی و بافت‌مردگی (نکروز) کبد می‌شوند. به همین علت اختلال در کار کبد و از کار افتادن آن از شایع‌ترین عوارض نوشیدن مشروبات الکلی است.

نقص ژنی: گاهی نقص در ژن‌های مربوط به پروتئین‌های زنجیره انتقال الکترون، به ساخته شدن پروتئین‌های معیوب می‌انجامد. راکیزه‌ای که این پروتئین معیوب را داشته باشد، در مبارزه با رادیکال‌های آزاد عملکرد نامناسب دارد.

توقف انتقال الکترون: مواد سمی فراوانی هستند که با مهار یک یا تعدادی از واکنش‌های تنفس هوازی، سبب توقف تنفس یاخته و مرگ می‌شوند. سیانید یکی از این ترکیبات است که واکنش‌هایی را که واکنش‌هایی مربوط به انتقال الکترون‌ها به O_2 را مهار و در نتیجه باعث توقف زنجیره انتقال الکترون می‌شود. گاز CO با اتصال به هموگلوبین، مانع از اتصال اکسیژن به آن می‌شود و چون به آسانی از هموگلوبین جدا نمی‌شود، ظرفیت حمل اکسیژن در خون را کم می‌کند. این عملکرد CO، موجب اختلال در تنفس سلولی می‌شود. این گاز همچنین سبب توقف واکنش مربوط به انتقال الکترون‌ها به اکسیژن می‌شود. دود خودروها - دود سیگار منبع گاز CO هستند.

A series of horizontal dotted lines for writing, spanning the width of the page.

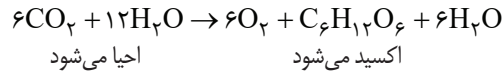
فصل ششم

از انرژی به ماده

فصل ششم: از انرژی به ماده

فتوسنتز یعنی تبدیل انرژی نور به انرژی شیمیایی است. در فرایند فتوسنتز CO_2 با انرژی نور خورشید به ماده آلی تبدیل و اکسیژن نیز تولید می‌شود. بر این اساس می‌توان میزان فتوسنتز را با تعیین میزان کربن دی‌اکسید مصرف شده و یا اکسیژن تولید شده، اندازه گرفت.

منبع انرژی برای فتوسنتز کننده‌ها نور خورشید است. اتوتروف هستند کربن مورد نیاز خود را از ترکیبات غیرآلی (CO_2) می‌گیرند. تثبیت کننده CO_2 هستند. انواع فتوسنتز کنندگان:

۱ **یوکاریوتی:** دارای کلروپلاست بوده و منبع الکترون آن‌ها آب است. شامل: گیاهان سبز + آغازیان (جلبک‌ها - دیاتومه-تازکدار آن چرخان و...)

۲ **پروکاریوتی:** فاقد کلروپلاست هستند. شامل:

الف **سیانوباکتری‌ها:** مثال آنابنا که منبع الکترون آن‌ها آب است.

ب باکتری گوگردی سبز

ج باکتری گوگردی ارغوانی که منبع الکترون آن‌ها H_2S است.

د **باکتری‌های غیرگوگردی ارغوانی:** منبع الکترون آن‌ها ترکیبات آلی مثل اسیدها و کربوهیدرات‌ها است.

جاندار فتوسنتز کننده برای جذب انرژی نور خورشید مولکول‌های رنگی‌های دارند و همچنین سامانه‌ای برای تبدیل انرژی نورانی به انرژی شیمیایی

هر سلول گیاهی فتوسنتز کننده حتماً رنگی‌ها دارد ولی هر سلول گیاهی دارای رنگی‌ها لزوماً فتوسنتز نمی‌کند.

برگ ساختار تخصص یافته برای فتوسنتز:

برگ مناسب‌ترین ساختار برای فتوسنتز در اکثر گیاهان است. تعداد فراوانی کلروپلاست دارد که محل انجام فتوسنتز است. برگ گیاهان دو لپه دارای پهنک و دم‌برگ است. پهنک شامل روپوست (اپیدرم) - میانبرگ و دسته‌های آوندی (رگبرگ) است. روپوست رویی و زیرین در سطح رویی و زیرین پهنک قرار دارند. میانبرگ شامل سلول‌های نرم‌آکنه (با فضای بین سلولی زیاد - دیواره نخستین نازک) است. میانبرگ از پارانشیم نرده‌ای و اسفنجی تشکیل شده است که هردو دارای کلروپلاست هستند. پارانشیم نرده‌ای نزدیک روپوست بالایی قرار دارد و به هم فشرده‌اند. پارانشیم اسفنجی به روپوست زیرین نزدیک بوده و فضای بین سلولی آن زیاد است. در بعضی از گیاهان میانبرگ فقط پارانشیم اسفنجی دارد.

✓ غلاف آوندی گیاه دو لپه فاقد کلروپلاست است.

✓ میانبرگ تک‌لپه فقط پارانشیم اسفنجی دارد و فاقد نرده‌ای است. در روپوست بالایی و پایینی هردو نگاهبان روزنه دیده می‌شود.

سبز دیسه: فقط در فتوسنتز کننده‌های یوکاریوتی دیده می‌شود. همانند راکیزه دارای دو غشاء است که هردو صاف می‌باشند. برخلاف راکیزه سه فضای دارد: فضای بین دو غشاء - فضای درون بستره (بزرگ‌ترین) - فضای درون تیلاکوئید تیلاکوئیدها ساختارهای غشایی و کیسه‌مانند و به هم متصل هستند. بستره دارای دناهای حلقوی - رنا و رناتن است. پس درون کلروپلاست همانند میتوکندری بعضی پروتئین‌های لازم ساخته می‌شود. سبز دیسه همانند میتوکندری می‌تواند به‌طور مستقل تقسیم شود.

شباهت میتوکندری و کلروپلاست: هردو تبدیل انرژی را انجام می‌دهند - هردو غشاء دولاویه و DNA حلقوی دارند - ریوزوم هردو از نوع ساده و کوچک (پروکاریوتی) است همانندسازی هردو به طریقه دونیمه شدن (تقسیم دوتایی) است.

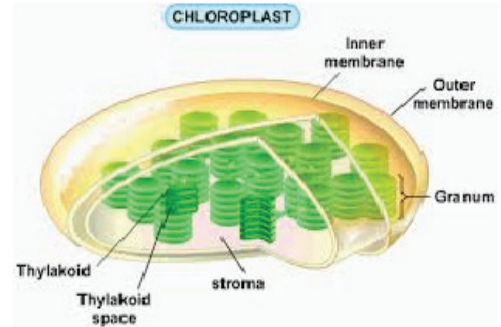
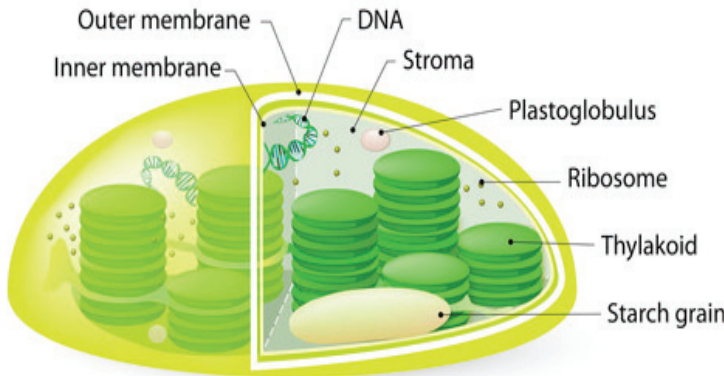
تفاوت‌ها:

کلروپلاست	میتوکندری
- تبدیل انرژی نورانی به شیمیایی (فتوسنتز)	۱ تبدیل انرژی شیمیایی به مکانیکی (تنفس سلولی)
- فضای داخلی ۳ قسمت	۲ فضای داخلی ۲ قسمت
- هردولایه غشاء صاف	۳ غشاء داخلی چین‌خورده
- چرخه کالوین-آنزیم روبیسکو و $NADPH + H$	۴ چرخه کربس - استیل کوآنزیم آ- $FADH_2$ - $NADH + H$ - اسید سیتریک و ...

تیلاکوئید محل قرارگیری رنگیزه‌های فتوسنتزی مثل کلروفیل (سبزینه) و کاروتنوئیدها هستند. وجود رنگیزه‌های متفاوت، کارایی گیاه را در استفاده از طول موج‌های متفاوت نور افزایش می‌دهد. در گیاهان دو نوع کلروفیل a و b وجود دارد. بیشترین جذب هر دو نوع سبزینه در محدوده‌های ۴۰۰ تا ۵۰۰ نانومتر (بنفش - آبی) و ۶۰۰ تا ۷۰۰ نانومتر (نارنجی - قرمز) است. گرچه حداکثر جذب آن‌ها در هر یک از این محدوده‌ها با هم فرق می‌کند. کاروتنوئیدها به رنگ‌های زرد - نارنجی و قرمز دیده می‌شوند و بیشترین جذب آن‌ها در بخش آبی و سبز است.

✓ کلروفیل a بیشترین طیف جذبی در نور بنفش - کلروفیل b در نور آبی و کاروتنوئید در نور آبی است. دامنه جذب نور این رنگیزه‌ها قبل از نور مرئی شروع می‌شود. (بیشترین قله جذب کلروفیل b در رنگ آبی است)

کلروفیل‌ها نور سبز و زرد را کمتر جذب کرده و بیشتر بازتاب می‌کنند. به همین خاطر به رنگ سبز دیده می‌شوند.

فتوسیستم: سامانه تبدیل انرژی

از رنگیزه‌های فتوسنتزی (کلروفیل + کاروتنوئید) به همراه انواعی پروتئین تشکیل می‌شود. در غشای تیلاکوئید قرار دارد و کار آن به دام انداختن انرژی نور خورشید است. دو نوع فتوسیستم در گیاهان وجود دارد.

الف) P1 (P۷۰۰): حداکثر جذب سبزینه a در طول موج ۷۰۰ نانومتر

ب) P2 (P۶۸۰): حداکثر جذب سبزینه a در طول موج ۶۸۰ نانومتر

تفاوت P1 و P2 در نوع کلروفیل آن‌هاست. کلروفیل a اولین رنگیزه مؤثر در فتوسنتز است. به کلروفیل a در فتوسیستم ۱، P۷۰۰ و در فتوسیستم ۲، P۶۸۰ می‌گویند.

هر فتوسیستم شامل آنتن‌های گیرنده نور و یک مرکز واکنش است. هر آنتن که از رنگیزه‌های متفاوت (کلروفیل‌ها و کاروتنوئیدها) و انواعی پروتئین ساخته شده است، انرژی نور را می‌گیرد و به مرکز واکنش منتقل می‌کند. مرکز واکنش شامل مولکول‌های کلروفیل a است که در بستری پروتئینی قرار دارند.

✓ فقط مرکز واکنش الکترون برانگیخته تولید می‌کند و آنتن‌ها فقط انرژی منتقل می‌کنند.

رنگیزه‌های فتوسنتزی همگی انرژی نور خورشید را جذب کرده به کلروفیل a در مرکز واکنش منتقل می‌کنند پس سطح انرژی کلروفیل a بالا رفته، در نتیجه الکترون‌های آن برانگیخته می‌شود و به مولکول‌های ناقل الکترون منتقل می‌شود. مولکول‌های ناقل الکترون طی زنجیره انتقال الکترون، الکترون می‌گیرند (کاهش) یا از دست می‌دهند (اکسایش)

با استفاده از جلبک سبز رشته‌ای اسپروژیر که کلروپلاست نواری دراز دارد و نوعی باکتری هوازی، می‌توان نشان داد که طول موج‌های نور مرئی به یک اندازه در فتوسنتز نقش ندارند. در نور آبی و بنفش - قرمز و نارنجی سرعت فتوسنتز و در نتیجه مقدار O_2 آزاد شده بیشتر می‌شود. پس تجمع باکتری‌های هوازی در بخش‌هایی که این نورها به آنجا می‌تابد بیشتر خواهد بود.

واکنش‌های فتوسنتزی به دو گروه وابسته به نور (واکنش‌های تیلاکوئیدی) و مستقل از نور تقسیم می‌شوند. در واکنش‌های وابسته به نور:

- مصرف می‌شوند: آب (اکسید می‌شود) + $NADP^+$ که احیا می‌شود + ADP + نور.

- تولید می‌شوند: اکسیژن از اکسایش آب در داخل تیلاکوئید + ATP و NADPH در بسته.

انرژی خورشید که توسط رنگیزه‌های غشاء تیلاکوئید جذب شده و در نهایت به کلروفیل‌های a در P۷۰۰ و P۶۸۰ منتقل می‌شود. الکترون‌های P1 و P2 برانگیخته شده و به ترازهای بالاتر می‌روند. الکترون برانگیخته ممکن است با انتقال انرژی به مولکول رنگیزه بعدی، به مدار خود برگردد یا از رنگیزه خارج و به وسیله رنگیزه یا مولکولی دیگر گرفته شود که موجب می‌شود، فتوسیستم I و II دچار کمبود الکترون شود.

در فتوسنتز انرژی الکترون‌های برانگیخته در رنگیزه‌های موجود در آنتن‌ها از رنگیزه‌ای به رنگیزه دیگر منتقل و در نهایت به مرکز واکنش می‌رود و در آنجا سبب ایجاد الکترون برانگیخته در سبزینه a و خروج الکترون از آن می‌شود. (انتقال انرژی به مرکز واکنش — انتقال الکترون از مرکز واکنش به زنجیره)

مسیر عبور الکترون:

الکترون‌های آب به کلروفیل PII منتقل می‌شوند پس آب اکسید می‌شود. الکترون‌های کلروفیل PII به واسطه پروتئین زنجیره انتقال الکترون به کلروفیل PI منتقل می‌شود و پس PII اکسید می‌شود و PI احیا می‌شود. و الکترون‌های کلروفیل PI به واسطه زنجیره انتقال الکترون به NADP^+ می‌رود و NADP^+ احیا می‌شود و تولید H^+ و NADPH می‌کند و NADPH الکترون‌ها را به مرحله سوم فتوسنتز انتقال می‌دهد و در چرخه کالوین الکترون‌ها را به اسید ۳ کربنه می‌دهد و آن را احیا می‌کند تا به قند سه کربنه تبدیل شود.

در غشای تیلاکوئید ۲ نوع زنجیره انتقال الکترون وجود دارد. یک زنجیره بین فتوسیستم ۲ و فتوسیستم ۱ و دیگری بین فتوسیستم ۱ و NADP^+ قرار دارد. مولکول NADP^+ با گرفتن دو الکترون به NADPH تبدیل می‌شود.

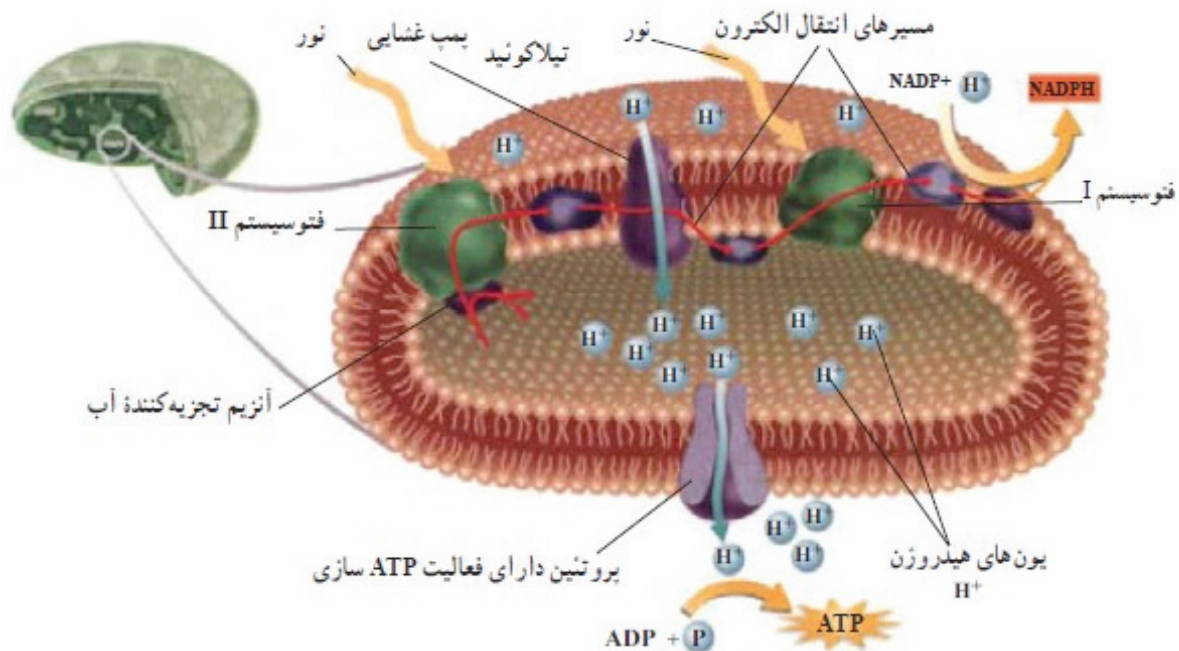
فتوسیستم ۲ کمبود الکترون را از تجزیه آب تأمین می‌کند و فتوسیستم ۱، با الکترون‌های خارج شده از فتوسیستم ۲ کمبود الکترون خود را جبران می‌کند. تجزیه آب در فضای درون تیلاکوئید انجام می‌گیرد ولی تبدیل ADP به ATP و احیای NADP^+ به NADPH در سطح خارجی غشاء تیلاکوئید (در بستره) انجام می‌گیرد. تجزیه آب به علت فرایندهایی است که به اثر نور مربوط می‌شود پس به آن، تجزیه نوری آب می‌گویند. از تجزیه آب، ۲ الکترون + ۲ پروتون + یک اتم اکسیژن تولید می‌شود.

واکنش‌های نوری فتوسنتز:

با تابش نور به برگ، انرژی نور توسط رنگیزه‌های فتوسنتزی جذب می‌شود که نتیجه آن برانگیخته شدن الکترون‌های کلروفیل a در فتوسیستم‌ها می‌باشد. الکترون برانگیخته از فتوسیستم ۲ با زنجیره انتقال الکترون به فتوسیستم ۱ منتقل می‌شود. یکی از پروتئین‌های زنجیره انتقال الکترون پمپ می‌باشد که با دریافت انرژی الکترون برانگیخته (نه ATP) فعال شده موجب انتقال H^+ از بستره به درون تیلاکوئید و کاهش pH درون تیلاکوئید می‌شود. ورود H^+ توسط پمپ پروتون و H^+ حاصل از تجزیه آب، موجب افزایش غلظت H^+ درون تیلاکوئید می‌شود. در نتیجه شیب غلظتی از درون تیلاکوئید به سمت بستره ایجاد می‌شود.

خروج غیرفعال H^+ از درون تیلاکوئید به بستره توسط مجموعه‌ای پروتئینی به نام آنزیم ATP ساز انجام می‌شود (افزایش PH درون تیلاکوئید) این آنزیم با عبور یون H^+ ، ATP می‌سازد که به آن ساخته شدن نوری ATP گفته می‌شود چون کل واکنش با تابش نور و در حضور نور انجام می‌شود.

پمپ پروتون جزء زنجیره انتقال الکترون هست ولی کانال — آنزیم جزء زنجیره انتقال الکترون نمی‌شود. الکترون‌های خارج شده از فتوسیستم ۱ طی زنجیره انتقال دوم به پذیرنده نهایی الکترون یعنی NADP^+ منتقل می‌شود.

زنجیره‌های انتقال الکترون در فتوسنتز، زنجیره‌های انتقال الکترون انرژی نوری را به انرژی شیمیایی تبدیل می‌کنند.

واکنش‌های مستقل از نور = واکنش‌های تثبیت کربن = چرخه کالوین

رایج‌ترین شیوه تثبیت کربن است. چرخه کالوین با استفاده از ATP و NADPH حاصل از واکنش‌های وابسته به نور درون بستره طی ۴ مرحله انجام می‌شود. (عدد اکسایش اتم کربن در مولکول قند نسبت به کربن در CO_2 کاهش یافته است)

طی کالوین مصرف می‌شوند: دی‌اکسید کربن + ATP + NADPH قند پنج کربنه

طی کالوین تولید می‌شوند: قند سه کربنه + ADP + NADP⁺ قند پنج کربنه

به فرایند استفاده از CO_2 برای تشکیل ترکیبات آلی، تثبیت کربن می‌گویند که در فتوسنتز کننده‌ها دیده می‌شود.

مراحل کالوین:

دی‌اکسید کربن با قندی ۵ کربنه (ریبولوز بیس فسفات) توسط آنزیم روبیسکو درون بستره کلروپلاست ترکیب شده و مولکول ۶ کربنه ناپایدار تولید می‌کند و مولکول ۶ کربنه ناپایدار به دو عدد اسید ۳ کربنه پایدار تجزیه می‌شود و هر اسید ۳ کربنه با گرفتن یک فسفات از ATP و گرفتن دو عدد الکترون از NADPH به قند ۳ کربنه تبدیل می‌شود. تعدادی از قندهای حاصل از چرخه رها شده و برای ساخته شدن گلوکز و سایر ترکیبات آلی دیگر مصرف می‌شوند و تعدادی دوباره با مصرف ATP تبدیل به قند ۵ کربنه می‌شوند. (بازسازی ریبولوز بیس فسفات)

اولین محصول پایدار در این چرخه مولکول ۳ کربنه است. به گیاهانی که تثبیت کربن در آن‌ها فقط با چرخه کالوین انجام می‌شود، گیاهان

C₃ می‌گویند. اکثر گیاهان C₃ هستند

آنزیم روبیسکو در این چرخه خاصیت کربوکسیلازی دارد. (تشکیل گروه کربوکسیل)

در چرخه کالوین ریبولوز بیس فسفات (قند ۵ کربنه) هم تولید و هم مصرف می‌شود.

NADPH: یک مولکول ناقل الکترون است که الکترون‌های پراثرژی را برای ساخت پیوندهای کربن-هیدروژن در مرحله سوم فتوسنتز (گام دوم) تأمین می‌کند. NADP⁺ در مرحله دوم فتوسنتز از کلروفیل (PI) الکترون می‌گیرد و احیا می‌شود و تولید NADPH می‌کند و NADPH در بستره کلروپلاست در مرحله سوم فتوسنتز الکترون‌های خود را به اسید ۳ کربنه می‌دهد و اکسید می‌شود و تولید NADP⁺ می‌کند.

به ازای هر یک مولکول CO_2 که وارد چرخه کالوین می‌شود ۳ عدد ATP و ۲ عدد NADPH مصرف می‌شوند.

به ازای هر CO_2 که وارد چرخه کالوین می‌شود ۲ عدد قند ۳ کربنه تولید می‌شود اگر ۳ عدد CO_2 وارد چرخه شود ۶ عدد قند سه کربنه تولید می‌شود. که فقط یک عدد آن آزاد می‌شود و ۵ عدد دیگر با صرف ۳ عدد ATP تبدیل به ۳ عدد قند ۵ کربنه می‌شوند و به چرخه برمی‌گردند.

مثال: برای آزاد شدن یک عدد قند سه کربنه از چرخه کالوین: ۳ عدد CO_2 وارد چرخه کالوین شده و سه چرخه متوالی انجام می‌گیرد و ۹

عدد ATP هیدرولیز می‌شود و ۶ عدد NADPH اکسید می‌شود.

تبدیل مولکول ۳ کربنه به قند ۳ کربنه و تبدیل قندهای سه کربنه به قند پنج کربنه با صرف ATP همراه بوده و انرژی‌خواه است.

در گام ۲ و گام ۴ کالوین ATP مصرف می‌شود، در گام ۲ مولکول NADPH مصرف می‌شود و به همراه قند مولکول NADP⁺ تولید می‌شود.

محصول نهایی چرخه کالوین قند سه کربنه است که برای ساخت نشاسته و ساکارز استفاده می‌شود.

برای ساخت یک مولکول گلوکز (۶ کربنه)	
چند بار چرخه باید انجام بگیرد؟	(به تعداد کربن‌ها) ۶ بار
چند ATP مصرف می‌شود؟	(۳ برابر کربن‌ها) ۱۸ عدد
چند NADPH اکسید می‌شود؟	(۲ برابر کربن‌ها) ۱۲ عدد
چند الکترون مصرف می‌شود؟	(۴ برابر کربن‌ها) ۲۴ عدد
چند آب مصرف می‌شود؟	(۲ برابر کربن‌ها) ۱۲ عدد

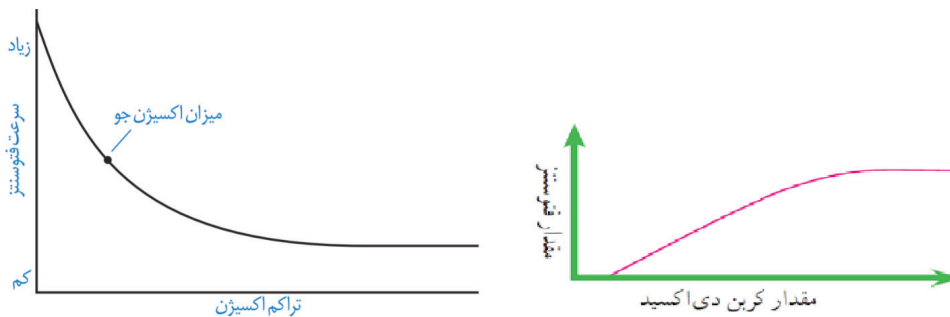
اثر محیط بر فتوسنتز:

عوامل محیطی مانند:

- ۱ افزایش شدت نور تا نقطه اشباع + مدت زمان تابش نور + طول موج نور
- ۲ افزایش تراکم CO_2 تا حد معین
- ۳ افزایش دما در دامنه خاص: چون فتوسنتز فرایندی آنزیمی است
- ۴ میزان اکسیژن: با فتوسنتز رابطه عکس دارد.

روبیسکو: آنزیمی پروتئینی که درون کلروپلاست دیده می‌شود. این آنزیم خاصیت کربوکسیلازی و اکسیژنازی دارد. نوع فعالیت این آنزیم به میزان CO_2 و O_2 در محیط مرتبط است.

- ۱ کربوکسیلازی = چرخه کالوین = فتوسنتز: در این حالت قند ۵ کربنه ریبولوز بیس فسفات را با CO_2 ترکیب و مولکول ۶ کربنی تولید می‌شود. اگر غلظت CO_2 نسبت به O_2 بیشتر باشد این واکنش رخ می‌دهد.
- ۲ اکسیژنازی = تنفس نوری = ضد فتوسنتز بوده و آنزیم، قند ۵ کربنه ریبولوز بیس فسفات را با اکسیژن ترکیب کرده و تولید دو ماده سه کربنه و دو کربنه می‌کند.

در روزهای گرم و خشک (افزایش بیش از حد دما و نور) مقدار هورمون آبسیزیک اسید در گاهان افزایش می‌یابد و این هورمون روزنه‌های هوایی گیاه را می‌بندد تا تعرق از گیاه کمتر صورت گیرد. در اثر بسته شدن روزنه‌های هوایی، تبادل گازهای O_2 و CO_2 از روزنه‌ها متوقف می‌شود اما فتوسنتز همچنان ادامه دارد. دی‌اکسید کربن وارد گیاه نمی‌شود و CO_2 در گیاه کم و O_2 زیاد می‌شود. به همین دلیل در گیاهان C_3 در روزهای گرم و خشک فعالیت کربوکسیلازی آنزیم روبیسکو کاهش (فتوسنتز کم می‌شود) و فعالیت اکسیژنازی آن زیاد می‌شود (تنفس نوری زیاد می‌شود). آنزیم روبیسکو هم فعالیت کربوکسیلازی و هم فعالیت اکسیژنازی دارد که فعالیت آن بستگی به غلظت O_2 و CO_2 دارد. اگر غلظت CO_2 زیاد باشد، آنزیم روبیسکو فعالیت کربوکسیلازی دارد و چرخه کالوین را فعال می‌کند و شدت فتوسنتز را افزایش می‌دهد. اگر غلظت CO_2 کم و غلظت اکسیژن زیاد باشد آنزیم روبیسکو فعالیت اکسیژنازی انجام می‌دهد و شدت تنفس نوری را زیاد می‌کند. تنفس نوری در بستره کلروپلاست آغاز و ادامه در میتوکندری انجام می‌شود.

✓ در تنفس نوری قند ۵ کربنه ریبولوز بیس فسفات با اکسیژن ترکیب شده و به مولکول ۳ کربنه و ۲ کربنه تبدیل می‌شود. مولکول ۲ کربنه از کلروپلاست خارج شده وارد میتوکندری می‌شود و از آن یک CO_2 آزاد می‌شود. مولکول ۳ کربنه درون کلروپلاست مانده برای بازسازی ریبولوز بیس فسفات استفاده می‌شود. در فرآیند تنفس نوری برخلاف تنفس سلولی ATP تولید نمی‌شود.

در تنفس نوری ماده آلی تجزیه می‌شود اما برخلاف تنفس سلولی ATP تولید نمی‌شود. پس تنفس نوری هم باعث کاهش فرآورده‌های فتوسنتزی می‌شود. با افزایش تنفس نوری، زمینه برای فتوسنتز مناسب می‌شود.

تنفس سلولی	تنفس نوری
هدف تولید ATP	ATP تولید نمی‌شود بلکه هدف تولید CO_2 است.
همیشه و در تمام جانداران رخ می‌دهد.	در شرایط نامناسب (گرما و نور شدید) فقط در گیاهان رخ می‌دهد.
قند مصرفی گلوکز ۶ کربنه است.	قند مصرفی ریبولوز بیس فسفات ۵ کربنه است.
ابتدا در سیتوزول شروع شده و ادامه درون میتوکندری رخ می‌دهد.	ابتدا در بستره کلروپلاست رخ داده و بخشی از ادامه واکنش درون میتوکندری انجام می‌شود.
O_2 مصرف و CO_2 تولید می‌شود	O_2 مصرف و CO_2 تولید می‌شود
روبیسکو در آن نقشی ندارد	با آنزیم روبیسکو انجام می‌شود

گیاهان C₄:

مثال ذرت و نیسکر، سازوکارهایی برای ممانعت از تنفس نوری دارند. در این گیاهان سلول‌های غلاف آوندی کلروپلاست دارند و محل انجام چرخه کالوین هستند. تثبیت کربن در گیاهان C₄ در دو مرحله و در ۲ سلول انجام می‌شود. ابتدا در سلول‌های میانبرگ و سپس در سلول‌های غلاف آوندی انجام می‌شود.

گیاهان C₄ برای تثبیت CO₂ از مسیر دومرحله‌ای استفاده می‌کنند:

۱) ابتدا CO₂ در سلول‌های میانبرگ (مزوفیل) می‌شود و CO₂ توسط سیستم آنزیمی موجود در سلول‌های میانبرگ (مزوفیل) با اسید آلی سه کربنی ترکیب و به صورت C₄ تثبیت می‌شود. در این سلول‌ها روبیسکو غیرفعال است و آنزیمی هم که CO₂ را با اسید سه کربنی ترکیب می‌کند، تمایلی به اکسیژن ندارد.

۲) دومین سیستم آنزیمی در غلاف آوندی عمل می‌کند. اسید C₄ حاصل از طریق پلاسمودسم‌ها به سلول‌های غلاف آوندی منتقل می‌شود. در غلاف آوندی اسید C₄ توسط آنزیم‌ها تجزیه شده و دی‌اکسید کربن آزاد می‌شود و CO₂ توسط آنزیم روبیسکو وارد چرخه کالوین می‌شود و تولید قند ۳ کربنه می‌کند. اسید سه کربنه باقیمانده هم به سلول‌های میانبرگ برای تکرار مسیر، برمی‌گردد.

در گیاهان C₄ با وجود عملکرد آنزیم‌های گوناگون در تثبیت کربن، و تقسیم مکانی آن در دو نوع یاخته، میزان CO₂ در محل فعالیت آنزیم روبیسکو به اندازه‌ای بالا ننگه داشته می‌شود که بازدارنده تنفس نوری است. بنابراین در این گیاهان تنفس نوری به ندرت انجام می‌شود.

این گیاهان در دماهای بالا، شدت‌های زیاد نور و کمبود آب، در حالی که روزنه‌ها بسته‌اند تا از تبخیر آب جلوگیری شود، همچنان میزان CO₂ را در محل عملکرد روبیسکو بالا ننگه می‌دارند. به همین علت کارایی آن‌ها در چنین شرایطی بیش از گیاهان C₃ است.

گیاهان متابولیسم اسید کراسولاسه (CAM):

گیاهانی مثل کاکتوس - آناناس که در مناطقی زندگی می‌کنند که با مسئله دما و نور شدید در طول روز و کمبود آب مواجه‌اند. در این گیاهان برای جلوگیری از هدر رفتن آب، روزنه‌ها در طول روز بسته و در شب باز می‌شوند. برگ، ساقه یا هردوی آن‌ها در این گیاهان گوشتی و پرآب است. این گیاهان در واکوئل‌های خود ترکیباتی دارند که آب را ننگه می‌دارد.

در این گیاهان همانند گیاهان C₄ تثبیت کربن در دو مرحله ولی درون یک یاخته انجام می‌شود. یعنی تقسیم مکانی ندارد. این دو مرحله در یک سلول ولی ابتدا در شب و سپس در روز انجام می‌شود. تثبیت اولیه در شب زمانی که روزنه‌ها باز هستند، رخ داده و طی آن CO₂ به اسید ۴ کربنی تبدیل می‌شود. (جدایی زمانی دارند نه مکانی)

در روز از این اسید ۴ کربنی، CO₂ جدا شده، وارد چرخه کالوین می‌شود تا مرحله دوم تثبیت انجام شود.

گیاهان CAM	گیاهان C ₄	گیاهان C ₃	
روبیسکو	روبیسکو	روبیسکو	آنزیم تثبیت کننده CO ₂
اسید ۴ کربنه	اسید ۴ کربنه	اسید سه کربنه	اولین مولکول حاصل از تثبیت CO ₂
درون سیتوپلاسم سلول	سلول میانبرگ	بستره کلروپلاست	اولین محل تثبیت CO ₂
اول شب سپس روز	فقط روز	فقط روز	زمان تثبیت CO ₂
روز	روز	روز	زمان چرخه کالوین
روز بسته - شب باز	روز باز-شب بسته	روز باز - شب بسته	زمان باز و بسته شدن روزنه‌ها
در ۲ مرحله در یک سلول	در ۲ مرحله در ۲ سلول	در یک مرحله در یک سلول	مراحل و سلول‌های تثبیت کننده CO ₂
ابتدا سیتوپلاسم سپس کالوین	ابتدا میانبرگ سپس کالوین	فقط کالوین	روش تثبیت CO ₂
تمام سلول‌های فتوسنتز کننده	سلول‌های غلاف آوندی	تمام سلول‌های فتوسنتز کننده	محل انجام کالوین و ساخت قند

✓ در گیاهان C₄ از آغاز تاریکی کربن دی‌اکسید جذب و به صورت اسید ۴ کربنه در واکوئل ذخیره می‌شود پس PH برگ آن‌ها در پایان تاریکی (آغاز روشنایی) اسیدی‌تر است.

✓ در گیاهان C₃ و C₄ وقتی غلظت CO₂ محیط حدود ۷۰ باشد سرعت فتوسنتز برابر است.

✓ در شدت نور حدود ۷۰۰ سرعت فتوسنتز C_3 ثابت می‌شود ولی برای C_4 شیب ملایم افزایشی دارد.

جانداران فتوسنتز کننده دیگر:

بخش عمده فتوسنتز را جاندارانی انجام می‌دهند که گیاه نیستند و در خشکی زندگی نمی‌کنند. انواعی از باکتری‌ها و آغازیان در محیط‌های متفاوت خشکی و آبی فتوسنتز می‌کنند.

باکتری‌ها: این باکتری‌ها کلروپلاست ندارند اما دارای رنگیزه‌های جذب کننده نور هستند. بعضی از باکتری‌ها سبزینه دارند مثلاً سیانوباکتری‌ها سبزینه a دارند و همانند گیاهان با استفاده از CO_2 و نور، ماده آلی می‌سازند و اکسیژن تولید می‌کنند. این باکتری‌ها را اکسیژن‌زا می‌نامند. گروهی دیگر از باکتری‌ها، فتوسنتز کننده غیراکسیژن‌زا هستند. باکتری‌های گوگردی ارغوانی و سبز از این گروه هستند. رنگیزه فتوسنتزی آن‌ها (باکتریوکلروفیل) است. این باکتری‌ها CO_2 را جذب اما اکسیژن تولید نمی‌کنند چون منبع الکترون آن‌ها به جای آب، H_2S است و به جای اکسیژن، گوگرد تولید می‌کنند.

از این باکتری‌ها در تصفیه فاضلاب‌ها برای حذف هیدروژن سولفید استفاده می‌کنند. هیدروژن سولفید گازی بی‌رنگ و بدبو (شبییه تخم‌مرغ گندیده) می‌باشد.

آغازیان: نقش مهمی در تولید ماده آلی از ماده معدنی دارند. جلبک‌های سبز - قرمز و قهوه‌ای از آغازیان فتوسنتز کننده هستند.

اوگلتا آغازی تک‌سلولی و فتوسنتز کننده است که در حضور نور فتوسنتز انجام می‌دهد. اگر نور نباشد سبزدیسه خود را از دست می‌دهد و با تغذیه از مواد آلی، ترکیبات مورد نیاز خود را می‌سازد. (از حالت تولید کننده به حالت مصرف کننده درمی‌آید)

شیمیوسنتز:

انواعی از باکتری‌ها در معادن، اعماق اقیانوس‌ها و دهانه اطراف آتشفشان‌های زیر آب وجود دارند که بدون نیاز به نور، از CO_2 ماده آلی می‌سازند. زیستن در این مناطق برای بسیاری از جانداران غیر ممکن است. براساس وضعیت زمین در آغاز شکل‌گیری، باکتری‌های شیمیوسنتز کننده از قدیمی‌ترین جانداران روی زمین هستند.

این باکتری‌ها انرژی لازم را به جای نور خورشید، از واکنش‌های شیمیایی به‌ویژه اکسایش ترکیبات معدنی (غیرآلی) به دست می‌آورند. باکتری‌های نیترا ساز که آمونوم را به نیترات تبدیل می‌کنند، جزء شیمیوسنتز کننده‌ها هستند.
